

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 179

42. årgang

14. juli 1999

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

★ Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsord-
ning for vin 1

Pris: 19,50 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1493/1999

af 17. maj 1999

om den fælles markedsordning for vin

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En forudsætning for, at fællesmarkedet for landbrugsprodukter kan fungere og udvikle sig efter hensigten, er en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;
- (2) formålet med den fælles landbrugspolitik er at nå målene i traktatens artikel 33, og i vinsektoren navnlig at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelige levestandard; disse mål kan nås ved, at ressourcerne tilpasses behovet, især ved at vinproduktionskapaciteten reguleres, og der føres en kvalitetsfremmende politik;
- (3) de nugældende regler for den fælles markedsordning for vin blev fastsat ved forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽⁵⁾,

senest ændret ved forordning (EF) nr. 1627/98 ⁽⁶⁾; på baggrund af erfaringen bør den afløses for bedre at afspejle den aktuelle situation inden for vinsektoren, der er præget af mindre hyppig forekomst af strukturoverskud, men dog fortsat med mulighed for overskud over en flerårig periode, navnlig som følge af sektorens naturlige potentiale for voldsomme produktionssvingninger fra høst til høst;

- (4) gennemførelsen af aftalerne under Uruguay-runden i 1995 har medført både et mere åbent fællesskabsmarked, hvor de traditionelle interventionsforanstaltninger har mistet meget af deres potentielle virkning, og indskrænkede muligheder for at yde støtte til eksport, hvilket betyder, at Fællesskabets producenter bliver nødt til at forbedre deres konkurrenceevne; størstedelen af eksporten finder allerede nu sted uden støtte;
- (5) det største markedsproblem, som dele af Fællesskabets vinsektor for øjeblikket står over for, er deres begrænsede evne til hurtigt nok at tilpasse sig konkurrencemæssige ændringer både på det indre marked og i forhold til tredjelande; med den nuværende fælles markedsordning har der ikke kunnet findes løsninger for vindyrkningsområder, hvor produktionen tydeligvis ikke kan afsættes til priser, der sikrer en rimelig indtægt; for områder med ekspanderende markeder har der ikke været tilstrækkelig fleksibilitet til at skabe udviklingsperspektiver;
- (6) Kommissionen forelagde i 1994 et forslag til reform af den fælles markedsordning for vin, som imidlertid ikke blev vedtaget; markedssituationen har ændret sig siden da;
- (7) den fælles markedsordning for vin bør derfor reformeres, så den bliver fleksibel nok til nemt at kunne tilpasses nye udviklingstendenser med følgende brede mål: at bevare den forbedrede ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på Fællesskabets marked; at give producenterne mulighed for at udnytte ekspanderende markeder; at gøre sektoren mere konkurrencedygtig på længere sigt; at fjerne muligheden for intervention som kunstig afsætningsmulighed for overskudsproduktionen, at støtte

⁽¹⁾ EFT C 271 af 31.8.1998, s. 21.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 6.5.1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 101 af 12.4.1999, s. 60.

⁽⁴⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 8.

vinmarkedet og således fremme kontinuiteten i leverancerne af vindestillationsprodukter til de dele af sektoren for konsumalkohol, som traditionelt bruger denne alkohol; at give plads for regional diversitet; og at formalisere producent- og brancheorganisationernes potentielle rolle;

- (8) forordning (EØF) nr. 822/87 er blevet suppleret af og gennemført ved forordning (EØF) nr. 346/79⁽¹⁾, (EØF) nr. 351/79⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1029/91⁽³⁾, (EØF) nr. 460/79⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85⁽⁵⁾, (EØF) nr. 456/80⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1597/83⁽⁷⁾, (EØF) nr. 457/80⁽⁸⁾, (EØF) nr. 458/80⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 596/91⁽¹⁰⁾, (EØF) nr. 1873/84⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2612/97⁽¹²⁾, (EØF) nr. 895/85⁽¹³⁾, ændret forordning (EØF) nr. 3768/85⁽¹⁴⁾, (EØF) nr. 823/87⁽¹⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1426/96⁽¹⁶⁾, (EØF) nr. 1442/88⁽¹⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 859/1999⁽¹⁸⁾, (EØF) nr. 3877/88⁽¹⁹⁾, (EØF) nr. 4252/88⁽²⁰⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1629/98⁽²¹⁾, (EØF) nr. 2046/89⁽²²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2468/96⁽²³⁾, (EØF) nr. 2048/89⁽²⁴⁾, (EØF) nr. 2389/89⁽²⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2088/97⁽²⁶⁾, (EØF) nr. 2390/89⁽²⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2611/97⁽²⁸⁾, (EØF) nr. 2391/89⁽²⁹⁾, (EØF) nr. 2392/89⁽³⁰⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1427/96⁽³¹⁾, (EØF) nr. 3677/89⁽³²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2796/94⁽³³⁾, (EØF) nr.

3895/91⁽³⁴⁾, (EØF) nr. 2332/92⁽³⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1629/98, og (EØF) nr. 2333/92⁽³⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1429/96⁽³⁷⁾; disse forordninger er blevet væsentligt ændret flere gange; de bør derfor af hensyn til overskueligheden konsolideres, når der foretages nye ændringer;

- (9) ifølge forordning (EØF) nr. 822/87 skulle Rådet fastsætte gennemførelsesbestemmelserne hertil; dette skabte en kompleks struktur af retsfor skrifter; de pågældende forordninger indeholder en stor mængde tekniske detaljer, som hyppigt har måttet ændres; nærværende forordning bør derfor generelt indeholde alle de nødvendige regler for dens anvendelse; det er vigtigt, at Rådet tildeler Kommissionen alle de nødvendige gennemførelsesbeføjelser i henhold til traktatens artikel 211;
- (10) reglerne for den fælles markedsordning for vin er overordentlig komplekse; i nogle tilfælde tages der ikke tilstrækkeligt hensyn til regional diversitet; reglerne bør derfor så vidt muligt forenkles, ligesom der bør udvikles og gennemføres en fællesskabspolitik så tæt på producenterne som muligt;
- (11) for at udnytte og underbygge den forbedrede markedslikevægt og for bedre at afpasse udbuddet efter efterspørgslen efter de forskellige produkttyper bør der fastsættes en række foranstaltninger til forvaltning af vinproduktionskapaciteten, som omfatter plantningsrestriktioner på mellemlang sigt, præmier for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer og støtte til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer;
- (12) strukturforanstaltninger, der ikke direkte har med vinproduktion at gøre, falder ind under Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽³⁸⁾; salgsfremmende foranstaltninger bidrager i høj grad til sektorens konkurrenceevne, og der bør især ydes støtte til fremme af salg af vin fra Fællesskabet på tredjelandes markeder; for at sikre sammenhæng med Fællesskabets generelle salgsfremmende politik bør foranstaltninger, der er knyttet til vinsektoren, falde ind under horisontale bestemmelser på området; med henblik herpå har Kommissionen forelagt et forslag til forordning om oplysningskampagner

⁽¹⁾ EFT L 54 af 5.3.1979, s. 72.

⁽²⁾ EFT L 54 af 5.3.1979, s. 90.

⁽³⁾ EFT L 106 af 26.4.1991, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 58 af 9.3.1979, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 367 af 31.12.1985, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT L 57 af 29.2.1980, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 163 af 22.6.1983, s. 52.

⁽⁸⁾ EFT L 57 af 29.2.1980, s. 23.

⁽⁹⁾ EFT L 57 af 29.2.1980, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EFT L 67 af 14.3.1991, s. 16.

⁽¹¹⁾ EFT L 176 af 3.7.1984, s. 6.

⁽¹²⁾ EFT L 353 af 24.12.1997, s. 2.

⁽¹³⁾ EFT L 97 af 4.4.1987, s. 2.

⁽¹⁴⁾ EFT L 362 af 31.12.1985, s. 8.

⁽¹⁵⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 59.

⁽¹⁶⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EFT L 132 af 28.5.1988, s. 3.

⁽¹⁸⁾ EFT L 108 af 27.4.1999, s. 9.

⁽¹⁹⁾ EFT L 346 af 15.12.1988, s. 7.

⁽²⁰⁾ EFT L 373 af 31.12.1988, s. 59.

⁽²¹⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 11.

⁽²²⁾ EFT L 202 af 14.7.1989, s. 14.

⁽²³⁾ EFT L 335 af 24.12.1996, s. 7.

⁽²⁴⁾ EFT L 202 af 14.7.1989, s. 32.

⁽²⁵⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 1.

⁽²⁶⁾ EFT L 292 af 25.10.1997, s. 3.

⁽²⁷⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 7.

⁽²⁸⁾ EFT L 353 af 24.12.1997, s. 1.

⁽²⁹⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 10.

⁽³⁰⁾ EFT L 232 af 9.8.1989, s. 13.

⁽³¹⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 3.

⁽³²⁾ EFT L 360 af 9.12.1989, s. 1.

⁽³³⁾ EFT L 297 af 18.11.1994, s. 1.

⁽³⁴⁾ EFT L 368 af 31.12.1992, s. 1.

⁽³⁵⁾ EFT L 231 af 13.8.1992, s. 1.

⁽³⁶⁾ EFT L 231 af 13.8.1992, s. 9.

⁽³⁷⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 9.

⁽³⁸⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande⁽¹⁾;

(13) markedslikevægten er blevet bedre, selv om det er sket relativt langsomt og ikke uden vanskeligheder; de nugældende plantningsrestriktioner har vist sig at være en væsentlig forudsætning for det gode resultat; erfaringen har vist, at det tilsyneladende ikke er muligt at anvende andre foranstaltninger til at udnytte og underbygge den forbedrede markedslikevægt; det ser derfor ud til, at det i almenhedens interesse er nødvendigt på denne måde at gribe ind i producenternes udøvelse af deres ejendomsret;

(14) der bør derfor fortsat gælde plantningsrestriktioner i en periode, som er begrænset på mellemlang sigt, således at alle strukturforanstaltningerne kan slå igennem, og forbuddet mod plantning af vinstokke til vinfremstilling bør gælde indtil den 31. juli 2010, medmindre andet er fastsat i denne forordning;

(15) tilladelsen til nyplantning i forbindelse med podningsgartneri, jordfordeling og ekspropriation samt vindyrkningsforsøg har vist sig ikke at forstyrre vinmarkedet urimeligt og bør derfor fortsat gælde med den fornødne kontrol; af samme årsag bør det ligeledes være tilladt at plante vinstokke med henblik på vindyrkerens privatforbrug;

(16) tilladelsen til nyplantning med henblik på produktion af kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) og bordvin med en geografisk betegnelse har vist sig at være et nyttigt led i kvalitetspolitikken, som skal afpasse udbuddet bedre efter efterspørgslen; når først ordningen med en reserve af plantningsrettigheder fungerer fuldt ud, skulle denne ordning dog opfylde denne målsætning; tilladelsen bør derfor med den fornødne kontrol gælde i en overgangsperiode indtil den 31. juli 2003, hvor reserveordningen skulle være fuldt funktionsdygtig;

(17) tilladelsen til genplantning er nødvendig af hensyn til den normale fornyelse af udtjente vindyrkningsarealer; den nugældende ordning bør derfor bevares med den fornødne kontrol; for at opnå større fleksibilitet bør der ifølge ordningen og med den fornødne kontrol være mulighed for at erhverve og udnytte genplantningsrettigheder, inden den tilhørende rydning finder sted; genplantningsrettigheder, der er erhvervet i henhold til tidligere fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser, bør respekteres; endvidere bør det under streng kontrol være muligt at overføre genplantningsrettigheder til

en anden bedrift, enten hvis overførslen sker som led i kvalitetspolitikken eller vedrører podningsgartneri, eller hvis den sker i forbindelse med overdragelse af en del af bedriften; for at sikre, at den fælles markedsordning fungerer tilfredsstillende, bør disse overførsler holdes inden for samme medlemsstat;

(18) for at forbedre forvaltningen af vinproduktionskapaciteten og fremme den effektive udnyttelse af plantningsrettigheder og dermed yderligere afbøde virkningen af plantningsrestriktionerne bør der oprettes en ordning med nationale og/eller regionale reserver;

(19) medlemsstaterne bør med den fornødne kontrol i vidt omfang kunne disponere over reserverne, så de bedre kan afpasse udnyttelsen af plantningsrettighederne fra disse reserver efter de lokale behov; der bør i den forbindelse kunne opkøbe plantningsrettigheder for at lade dem indgå i reserven og sælge rettigheder fra reserven; med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne undlade at anvende reserveordningen, hvis de kan bevise, at de har en effektiv ordning til forvaltning af plantningsrettighederne;

(20) særlige fordele for unge vinproducenter kan ikke blot lette disses etablering, men også den strukturelle tilpasning af deres bedrifter efter deres første etablering; disse producenter bør derfor kunne modtage rettigheder fra reserverne uden modydelse;

(21) for at sikre den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne og for bedre at afpasse udbuddet efter efterspørgslen, bør plantningsrettighederne anvendes af indehaverne inden for en rimelig frist og ellers tilføres eller tilbageføres til reserverne; rettigheder, der er blevet tilført reserverne, bør af samme årsager tildeles inden for en rimelig frist;

(22) på baggrund af den forbedrede markedslikevægt og det ekspanderende verdensmarked er det rimeligt at øge de plantningsrettigheder, som skal tildeles de pågældende medlemsstater, samt, for en dels vedkommende, en fællesskabsreserve for tilførsel i tilfælde af øget markedsefterspørgsel; de nyplantningsrettigheder, der er tildelt for kvbd og bordvine med en geografisk betegnelse, bør modregnes i denne forøgelse;

(23) visse arealer er blevet beplantet i strid med plantningsrestriktionerne; det har vist sig at være vanskeligt at håndhæve de sanktioner, der skal sikre, at produkter fra sådanne områder ikke forstyrrer vinmarkedet; arealer, der er ulovligt beplantet, bør derfor ryddes; dette krav bør gælde al ulovlig beplantning foretaget efter datoen

⁽¹⁾ EFT C 32 af 6.2.1999, s. 12.

for offentliggørelsen af forslaget til nærværende forordning, idet producenterne fra denne dato har været bekendt med planen om at indføre et sådant krav;

- (24) uden at gældende nationale foranstaltninger i øvrigt tilsi-desættes, er det af hensyn til retssikkerheden ikke muligt på fællesskabsplan at håndhæve kravet om rydning af arealer, der er beplantet i strid med restriktionerne, inden forslaget til nærværende forordning blev offentliggjort; for at få bedre kontrol med vinproduktionskapaciteten bør medlemsstaterne derfor i en bestemt periode kunne legalisere sådanne arealer under udøvelse af den nødvendige kontrol; arealerne kan behandles forskelligt i forbindelse med legaliseringen afhængigt af plantningsforholdene, især hvis en sådan plantning vil kunne medføre en produktionsstigning; hvis der er en sådan risiko, kan der pålægges den pågældende producent passende administrative sanktioner;
- (25) medlemsstaterne bør kunne tage hensyn til lokale forhold og derfor kunne håndhæve strengere regler over for nyplantning, genplantning og dobbeltpodning, hvis det er nødvendigt;
- (26) der er vindyrkningsområder, hvor produktionen ikke er afpasset efter efterspørgslen; for at opnå en bedre regulering inden for sektoren som helhed bør der i disse områder ydes støtte til endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer; der bør ydes præmie med henblik herpå; der bør overlades til medlemsstaterne at forvalte en sådan præmie inden for rammerne af fællesskabsbestemmelser og med den fornødne kontrol, så præmien kan komme de berørte områder til gode; medlemsstaterne skal derfor kunne udpege de pågældende områder og fastsætte præmiens størrelse ud fra objektive kriterier og inden for et samlet loft;
- (27) produktionen i de medlemsstater, hvis vinproduktion er under 25 000 hl om året, har ikke større indflydelse på markedsligevægten; disse medlemsstater bør derfor fritages for plantingsrestriktionerne, men til gengæld bør de heller ikke have adgang til præmien for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer;
- (28) der er andre vindyrkningsområder, hvor produktionen ikke er afpasset efter efterspørgslen, men hvor den vil kunne afpasses bedre ved omstrukturering af vindyrkningsarealerne gennem sortsomstilling, flytning af vindyrkningsarealer eller forbedring af driftsmetoder; der bør derfor ydes støtte til dette formål med den fornødne kontrol;
- (29) for at omstruktureringen og omstillingen kan finde sted under kontrol, bør de planlægges; planerne bør udarbej-

des på et niveau så tæt på producenterne som muligt for at sikre, at der tages hensyn til regional diversitet; for at sikre, at planerne er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, skal medlemsstaterne dog fortsat være ansvarlige for dem i sidste instans;

- (30) omstruktureringen og omstillingen har to vigtige økonomiske konsekvenser for producenterne, nemlig indkomsttab i omstillingsperioden og omkostninger ved iværksættelsen af disse foranstaltninger; støtten bør derfor dække begge disse konsekvenser; der er inden for omstruktureringen plads til supplerende nationale foranstaltninger inden for fastlagte grænser;
- (31) med henblik på en bedre forvaltning af vinproduktionskapaciteten bør der udarbejdes en oversigt over denne kapacitet i medlemsstaten eller på regionalt plan; for at tilskynde medlemsstaterne til at udarbejde oversigten, bør kun de medlemsstater, der har udarbejdet en sådan oversigt, have adgang til at legalisere ulovligt beplantede arealer, øge plantningsrettighederne og yde omstrukturings- og omstillingsstøtte; de produktionsområder, som har udarbejdet en regional oversigt, bør ikke udelukkes fra fordelene ved omstrukturings- og omstillingsforanstaltninger, fordi andre produktionsområder ikke har udarbejdet en sådan oversigt; alle regionale oversigter skal dog være færdigudarbejdede senest den 31. december 2001;
- (32) klassificeringen af druesorter til vinfremstilling bør finde sted så tæt på producenterne som muligt, medlemsstaterne bør derfor overtage denne opgave fra Fællesskabet;
- (33) Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86 af 24. juli 1986 om EF-fortegnelsen over vindyrkningsarealer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1631/98⁽²⁾, skal forblive i kraft, for at de medlemsstater, som stadig er ved at udarbejde fortegnelsen, kan færdiggøre arbejdet; det bør imidlertid fastsættes, at forordningen senere skal ændres eller ophæves;
- (34) for at bevare markedsligevægten bør der ydes støtte til privat oplagring af bordvin og af visse typer druemost; foranstaltningen bør være så fleksibel og følsom over for markedssvingninger som muligt; med henblik herpå bør den derfor kunne bringes til ophør med kort varsel;
- (35) for at fjerne muligheden for intervention som kunstig afsætningsmulighed for overskudsproduktionen bør

⁽¹⁾ EFT L 208 af 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 14.

- destillationsordningen ændres; der bør derfor være følgende former for destillation: obligatorisk destillation af biprodukter fra vinfremstillingen, obligatorisk destillation af vin fra druer, der ikke er klassificeret udelukkende som druer til persning, destillation for at støtte vinmarkedet og således fremme kontinuiteten i forsyningerne af vindestillationsprodukter til de dele af sektoren for konsumalkohol, som traditionelt bruger denne alkohol, samt krisedestillation; andre former for destillation bør opgives; disse foranstaltninger bør være så fleksible som muligt for at efterkomme markedets behov og tilgodespecificke regionale forhold;
- (36) da vin fremstillet ved fuldstændig udpresning er af dårlig kvalitet, bør denne fremgangsmåde forbydes, og for at hindre den bør det fastsættes, at der skal foretages obligatorisk destillation af presserester af vindruer og vinbærme; der kan dog for at tage hensyn til produktionsvilkårene i visse vindyrkningsområder fastsættes undtagelser fra denne pligt; da produktions- og markedsstrukturene i vindyrkningszone A og i den tyske del af vindyrkningszone B desuden i sig selv sikrer, at foranstaltningens mål nås, bør pligten til destillation af biprodukter fra vinfremstilling for producenterne i disse områder erstattes med en pligt til at trække dem tilbage under kontrol;
- (37) produktionen af vin, som er fremstillet af druer, der ikke er klassificeret udelukkende som druer til persning, bør i første omgang rettes mod traditionelle anvendelsesformål i spiritussektoren og andre traditionelle afsætningsmuligheder; vin, der er produceret ud over de normale mængder til sådanne anvendelsesformål, bør underkastes obligatorisk destillation;
- (38) visse dele af sektoren for konsumalkohol udgør en vigtig traditionel afsætningsmulighed for vindestillationsprodukter og andre vinavlsprodukter; der bør derfor ydes fællesskabsstøtte til destillation af bordvin og af vin, som er egnet til fremstilling af bordvin, for at forsyne dette marked, og denne støtte bør udbetales som primær støtte til destillation af disse vine og som sekundær støtte til oplagring af destillatet;
- (39) i ekstraordinære tilfælde af markedsforstyrrelser og/eller alvorlige kvalitetsproblemer bør der foretages krisedestillation; Kommissionen bør for at tage hensyn til særlige forhold afgøre, hvor stor støtten skal være, og i hvilken form den skal udbetales, f.eks. når der er noteret et påviseligt fald i markedsprisen for en vinkategori; foranstaltningen bør være frivillig for producenterne; det bør fastsættes, at hvis denne foranstaltning anvendes tre år i træk for en bestemt vinkategori (i en bestemt zone), forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og i givet fald forslag;
- (40) afsætningen af den alkohol, som hidrører fra destillation, bør gennemføres således, at der bliver mulighed for større åbenhed og kontrol, og de traditionelle markeder for alkohol ikke bliver forstyrret;
- (41) en forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen vil for tiden ikke kunne ske på samme økonomiske betingelser for alle fællesskabsproducenter, da det ifølge denne forordning er tilladt at anvende forskellige ønologiske fremgangsmåder; for at fjerne denne forskelsbehandling bør der tilskyndes til anvendelse af vinavlsprodukter til forhøjelse af alkoholindholdet, hvilket også udvider disse produkters afsætningsmuligheder og bidrager til, at der undgås overskud af vin; med henblik herpå bør priserne på de forskellige produkter til forhøjelse af alkoholindholdet bringes på linje; dette kan opnås ved hjælp af en ordning med støtte til koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost, der anvendes til forhøjelse af alkoholindholdet, og som kommer fra bestemte dyrkningsområder;
- (42) for at opnå en mere stabil ligevægt mellem produktion og forbrug er det stadig nødvendigt at øge forbruget af vinavlsprodukter; det synes berettiget at gribe ind på et stadium, der ligger forud for selve produktionsstadiet for bordvin, hvilket kan ske ved at fremme anvendelsen af most til andre formål end vinfremstilling ved hjælp af støtte for at sikre, at de traditionelle afsætningsmuligheder for Fællesskabets vinprodukter kan bevares; foranstaltningen bør anvendes således, at forurening af konkurrencevilkårene undgås, samtidig med at der tages hensyn til traditionelle produktionsmetoder;
- (43) producenter, som ikke har opfyldt deres forpligtelser i forbindelse med obligatorisk destillation, bør udelukkes fra anvendelse af andre interventionsforanstaltninger;
- (44) der bør også kunne gribes ind i tilfælde af høje priser på Fællesskabets marked;
- (45) i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende på markedet for vin, vil oprettelsen af producentorganisationer kunne bidrage til at realisere den fælles markedsordnings mål; medlemsstaterne kan anerkende sådanne organisationer; disse bør oprettes på frivilligt grundlag og motiveres af den fordel, der kan opnås på grund af omfanget og effektiviteten af de tjenester, de kan yde deres medlemmer;
- (46) for at markedet for kvbd og bordvin med geografisk betegnelse kan fungere bedre, skal medlemsstaterne

- kunne iværksætte de beslutninger, som træffes af brancheorganisationerne; disse beslutninger bør have en sådan rækkevidde, at visse former for samordnet praksis udelukkes; det vil være hensigtsmæssigt, at Kommissionen garanterer, at sådanne beslutninger er i overensstemmelse med fællesskabsretten; brancheorganisationerne skal udføre visse opgaver under hensyn til forbrugernes interesser;
- (47) af sundhedshensyn og som led i kvalitetspolitikken bør det på fællesskabsplan fastsættes, hvilke ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder der som de eneste må anvendes til fremstilling af produkter, som er omfattet af denne forordning; af samme årsager bør kun druesorter til persning anvendes til fremstilling af konsumvin;
- (48) produktionsvilkårene, især jordbund, terræen og klima, varierer betydeligt fra en vindyrkningszone i Fællesskabet til en anden, og det er derfor afgørende, at der tages hensyn til sådanne variationer i forbindelse med de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder; visse tekniske grænser og vilkår i forbindelse med disse fremgangsmåder og behandlingsmetoder bør fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne, for at de let kan ændres på baggrund af erfaringen og den teknologiske udvikling; der bør dog i denne forordning fastsættes grænser for svovldioxid, sorbinsyre og kaliumsorbat på grund af disse stoffers betydning for sundheden;
- (49) der bør fastsættes godkendte analysemetoder for vin-avlsprodukter;
- (50) beskrivelsen, betegnelsen og præsentationen af produkter, der er omfattet af denne forordning, kan have stor indflydelse på afsætningen af dem; der bør derfor i denne forordning fastsættes regler herfor, hvori der tages hensyn til forbrugernes og producenteres legitime interesser, og som fremmer ordnede forhold på det indre marked samt produktion af kvalitetsprodukter; grundprincipperne i disse regler skal være obligatorisk anvendelse af visse udtryk med henblik på at identificere produktet og give forbrugerne bestemte vigtige oplysninger samt frivillig anvendelse af forskellige andre angivelser enten i henhold til fællesskabsbestemmelser eller på grundlag af bestemmelserne om forebyggelse af svigagtige fremgangsmåder;
- (51) reglerne om f.eks. betegnelse skal indeholde bestemmelser om forebyggelse af svigagtige fremgangsmåder, sanktioner på fællesskabsplan, der skal anvendes i tilfælde af ukorrekt etikettering, anvendelse af sprog, især når der er tale om forskellige alfabeter, og anvendelse af mærker, især når disse vil kunne vildlede forbrugerne;
- (52) under hensyn til forskellene mellem de af denne forordning omfattede produkter og deres markeder samt forbrugernes forventninger og de traditionelle anvendelser skal reglerne differentieres efter de pågældende produkter, især for så vidt angår mousserende vin, og efter deres oprindelse;
- (53) der bør også være regler for etikettering af importerede produkter, især for at præcisere deres oprindelse og undgå enhver forveksling med fællesskabsprodukter;
- (54) retten til at anvende geografiske betegnelse og andre traditionelle betegnelser er af stor værdi; det er derfor vigtigt, at der opstilles regler for en sådan ret, og at de pågældende betegnelser beskyttes; for at fremme loyal konkurrence og for at undgå at vildlede forbrugerne kan denne beskyttelse komme til at berøre produkter, som ikke er omfattet af nærværende forordning, herunder varer uden for traktatens bilag I;
- (55) af hensyn til forbrugernes interesser og ønsket om at opnå en tilsvarende behandling af kvbd i tredjelande bør der ved gensidige forpligtelser åbnes mulighed for, at importerede vine til direkte konsum, som kendetegnes ved en geografisk betegnelse, kan drage fordel af disse beskyttelses- og kontrolordninger, når de afsættes i Fællesskabet;
- (56) for at tage hensyn til de forpligtelser, der følger af især artikel 23 og 24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, som udgør en integrerende del af overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, godkendt ved beslutning 94/800/EF⁽¹⁾, bør de berørte parter på visse betingelser kunne forhindre ulovlig anvendelse af geografiske betegnelser, som er beskyttet af et tredjeland, der er medlem af WTO;
- (57) udviklingen af en politik til fremme af kvalitetsproduktion inden for landbruget og især inden for vinavlen kan kun bidrage til at forbedre markedsforholdene og dermed øge afsætningsmulighederne; indførelse af yderligere fælles regler for produktion og kontrol af kvbd falder inden for rammerne af denne politik og kan medvirke til at nå disse mål;
- (58) for at bevare en mindstekvalitet for kvbd, undgå en ukontrolleret udvidelse af produktionen af sådanne vine og harmonisere medlemsstaternes bestemmelser med henblik på at opnå loyal konkurrence i Fællesskabet bør

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

- der fastsættes fælles rammebestemmelser for produktion og kontrol af kvbd, som medlemsstaternes særbestemmelser skal være i overensstemmelse med;
- (59) med udgangspunkt i de traditionelle produktionsvilkår bør arten og rækkevidden af de faktorer, som bidrager til at karakterisere de enkelte kvbd, opregnes og defineres; der bør dog gøres en fælles indsats for at harmonisere kvalitetskravene; det drejer sig om følgende faktorer: afgrænsning af produktionsområdet, vinstokbestand, dyrkningsmetoder, vinframstillingsmetoder, naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen, hektarudbytte samt undersøgelse og vurdering af organoleptiske kendetegn; der bør fastsættes særlige regler for kvalitetshvidvin fra bestemte dyrkningsområder (khvbd) og mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (mkvbd) på grund af disse produkters særlige karakter;
- (60) erfaringen har vist, at det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for deklassering af kvbd til bordvin og at anføre de tilfælde, hvor producenten har mulighed for at undlade at anmode om, at et produkt, der i hans høst- eller produktionsanmeldelse er opført som et produkt egnet til fremstilling af kvbd, klassificeres som kvbd;
- (61) for at sikre, at kvbd bevarer deres kvalitetskendetegn, bør medlemsstaterne bemyndiges til at anvende yderligere eller strengere regler for produktion og omsætning af kvbd, idet der skal tages hensyn til lokale sædvaner;
- (62) oprettelsen af et enhedsmarked for vin inden for Fællesskabet forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over Fællesskabets ydre grænser; ud over foranstaltningerne for det indre marked skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere Fællesskabets marked; handelsordningen er baseret på de aftaler, der er indgået ved de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden;
- (63) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med vin med tredjelande bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;
- (64) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for Fællesskabets marked af import af bestemte landbrugsprodukter skal der pålægges importen af et eller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;
- (65) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelser til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre retsfor skrifter vedtaget af Rådet;
- (66) bestemmelser om ydelse af restitution ved eksport til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i Fællesskabet og priserne på verdensmarkedet, og som er omfattet af den aftale om landbrug, der er indgået i WTO⁽¹⁾, bør gøre det muligt at sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med vin; der bør fastsættes mængde- og værdigrænser for sådanne restitutioner;
- (67) det bør sikres, at værdigrænserne overholdes ved restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol, der gennemføres i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lettes ved obligatorisk forudsættelse af restitutionerne, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; hvis destinationen ændres, bør den restitution, der gælder for den virkelige destination, udbetales, idet restitutionsbeløbet dog ikke bør være større end det beløb, der gælder for den forudfastsatte destination;
- (68) for at sikre at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af en eksportlicens; inden for de tilladte grænser skal restitutionerne ydes afhængigt af den særlige situation for det berørte produkt; der kan kun tillades undtagelser fra denne regel for fødevarerhjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; overvågningen af de mængder, som eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, skal ske på grundlag af eksportlicenser, der udstedes for hvert enkelt produktionsår;
- (69) som supplement til ovennævnte ordning bør der, i det omfang det er nødvendigt for, at ordningen kan fungere efter hensigten, fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;
- (70) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at Fællesskabets marked i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle forstyrrelser som følge deraf, bør Fællesskabet have mulighed for omgående at træffe alle

(¹) EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;

- (71) produkter, der importeres fra tredjelande, bør være underkastet regler om produktspecifikationer, som sikrer en vis overensstemmelse med Fællesskabets vindefinitioner; de skal også overholde oprindelseslandets regler og under visse omstændigheder ledsages af en analyseerklæring;
- (72) for alle produkter, som er omfattet af denne forordning, og som omsættes inden for Fællesskabet, skal der udstedes et ledsagedokument;
- (73) oprettelsen af et enhedsmarked kan bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, finde anvendelse under den fælles markedsordning for vin; bestemmelserne om præmie for endelig nedlæggelse af vindyrkningsarealer bør ikke i sig selv udelukke, at der ydes statsstøtte til samme formål;
- (74) da reglerne for vinsektoren nødvendigvis er komplekse, er det vigtigt, at medlemsstaternes myndigheder sikrer, at de overholdes; Kommissionen skal gennem egne inspektører, der samarbejder med medlemsstaternes myndigheder, selv kunne kontrollere og sikre, at reglerne overholdes;
- (75) efterhånden som fællesmarkedet for vin udvikler sig, skal medlemsstaterne og Kommissionen forsyne hinanden med de oplysninger, der er nødvendige for at anvende nærværende forordning; med henblik herpå er det vigtigt, at producenter af druer til vinfremstilling, af most

og af vin udarbejder en høstanmeldelse, da dette er nødvendig information; medlemsstaterne skal kunne anmode producenterne om yderligere oplysninger; Kommissionen skal om nødvendigt kunne vurdere oplysningerne med bistand udefra;

- (76) for at lette gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;
- (77) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af nærværende forordning, skal finansieres af Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾;
- (78) den fælles markedsordning for vin skal på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 33 og 131;
- (79) den fælles markedsordning for vin skal også anvendes under hensyn til de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, stk. 2, især de aftaler, som udgør en del af overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, specielt aftalen om tekniske handelshindringer⁽²⁾;
- (80) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 822/87 og de øvrige vinforordninger til ordningerne i nærværende forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i nærværende forordning; hvis sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for vin omfatter regler for vinproduktionskapacitet, markedsmekanismer, producentorganisationer og brancheorganisationer, ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse, kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd) og handel med tredjelande.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 86.

2. Den fælles markedsordning gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
a) 2009 60	Druesaft (herunder druemost)
2204 30 92	Anden druemost end delvis gæret druemost eller druemost, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
2204 30 94	
2204 30 96	
2204 30 98	
b) ex 2204	Vin af friske druer, herunder vin tilsat alkohol; anden druemost end druemost henhørende under pos. 2009, undtagen anden druemost henhørende under pos. 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 og 2204 30 98
c) 0806 10 93	Friske druer undtagen spisedruer
0806 10 95	
0806 10 97	
2209 00 11	Vindeddike
2209 00 19	
d) 2206 00 10	»Piquettevin«
2307 00 11	Vinbærme
2307 00 19	
2308 90 11	Presserester fra vindruer
2308 90 19	

3. I bilag I findes definitionerne på de produktbetegnelser, der er anvendt i denne forordning, i bilag II definitionerne på alkoholindhold og i bilag III definitionerne på vindyrkningszoner. Gennemførelsesbestemmelserne til disse bilag kan vedtages efter proceduren i artikel 75.

4. Produktionsåret for de produkter, der er omfattet af denne forordning, begynder den 1. august hvert år og slutter den 31. juli det følgende år.

AFSNIT II

PRODUKTIONSKAPACITET

KAPITEL I

PLANTNING AF VINSTOKKE

Artikel 2

1. Indtil den 31. juli 2010 er det forbudt at plante druesorter, der i henhold til artikel 19, stk. 1, er klassificeret som druesorter til persning, medmindre plantningen sker i medfør af:

a) en nyplantningsrettighed som omhandlet i artikel 3

b) en genplantningsrettighed som omhandlet i artikel 4 eller

c) en plantningsrettighed fra en reserve som omhandlet i artikel 5 eller artikel 6, stk. 1, hvis artikel 5, stk. 8, anvendes.

Indtil samme dato er det ligeledes forbudt at dobbeltplode druesorter til persning på druesorter til andre formål end persning.

2. Druer fra arealer:

a) der er blevet beplantet med vinstokke inden den 1. september 1998, og

- b) hvis produktion i henhold til artikel 6, stk. 3, eller artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 kun kunne afsættes til destillation

må ikke anvendes til fremstilling af vin med henblik på afsætning. Produkter, der er fremstillet af sådanne druer, må kun bringes i omsætning med henblik på destillation. Disse produkter må dog ikke anvendes til fremstilling af alkohol med et virkeligt alkoholindhold på 80% vol. eller derunder.

3. Hvis en medlemsstat har udarbejdet oversigten over vinproduktionskapaciteten i overensstemmelse med artikel 16, kan den fravige stk. 2 i nærværende artikel. En sådan undtagelse skal gives inden den 31. juli 2002 og skal for de pågældende arealer indebære tilladelse til at fremstille vin bestemt til afsætning.

Undtagelsen gives:

- a) hvis den pågældende producent tidligere har ryddet andre vinstokke på et tilsvarende areal i renkultur, undtagen i tilfælde hvor denne producent har modtaget en rydningspræmie for de pågældende arealer i henhold til fællesskabslovgivningen eller den nationale lovgivning, og/eller
- b) ved at tillade anvendelse af genplantningsrettigheder, som en producent har erhvervet inden for en periode, som skal fastsættes, efter beplantningen af det pågældende areal; medlemsstaterne kan med henblik herpå også benytte de i henhold til artikel 6, stk. 1, oprettede nye plantningsrettigheder, og/eller
- c) hvis medlemsstaten (til Kommissionens tilfredsstillelse) kan bevise, at den har genplantningsrettigheder, som der ikke er gjort krav på, og som stadig ville være gældende, hvis der var blevet ansøgt om dem; sådanne rettigheder kan anvendes og genfordeles til producenter for et tilsvarende areal i renkultur; og/eller
- d) hvis den pågældende producent har påtaget sig at rydde et tilsvarende areal i renkultur inden for en periode på tre år, såfremt dette areal er optaget i den pågældende medlemsstats fortegnelse over vindyrkningsarealer.

4. Medlemsstaterne pålægger de pågældende producenter en passende administrativ sanktion, når stk. 3, litra a) eller c), anvendes.

5. Stk. 3, litra c), må kun anvendes for arealer, der ikke overstiger 1,2% af vindyrkningsarealerne.

6. Når stk. 2, litra b), anvendes:

- a) må rettigheder, som tildeles producenten fra en reserve, kun tildeles i henhold til artikel 5, stk. 3, litra b), og producenten skal betale 150% af den pris, som medlemsstaterne normalt opkræver i henhold til denne bestemmelse, eller
- b) skal genplantningsrettigheder, som producenten køber, omfatte det pågældende areal plus 50%, idet disse 50% tilføres reserven eller reserveerne i overensstemmelse med artikel 5 eller lægges til de nye plantningsrettigheder, jf. artikel 6, stk. 1, når artikel 5, stk. 8, anvendes.

7. Parceller, der er tilplantet med druesorter, som i henhold til artikel 19, stk. 1, er klassificeret som druesorter til persning, og som:

- a) er plantet den 1. september 1998 eller senere, og hvis produktion i henhold til artikel 6, stk. 3, eller artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 kun kunne afsættes til destillation, eller
- b) er plantet i strid med forbuddet mod plantning i stk. 1

skal ryddes. Udgifterne til rydningen afholdes af den pågældende producent. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af dette stykke.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan tildele producenterne nyplantningsrettigheder for arealer:

- a) der er bestemt til nyplantning i forbindelse med jordfordeling eller ekspropriation, som af hensyn til almenvellet er vedtaget i medfør af gældende national lovgivning
- b) der er bestemt til vindyrkningsforsøg, eller
- c) der er bestemt til dyrkning af moderpodestammer.

Medlemsstaterne kan også tildele nyplantningsrettigheder for arealer, hvis vinavlsprodukterne derfra udelukkende er bestemt til vindyrkningens privatforbrug.

2. Medlemsstaterne kan også senest den 31. juli 2003 tildele nyplantningsrettigheder for arealer til produktion af kvbd eller bordvin med en geografisk betegnelse, hvis det er erkendt, at produktionen af den pågældende vin på grund af dennes kvalitet ligger langt under efterspørgslen.

3. Den producent, der har fået tildelt nyplantningsrettigheder, skal bruge dem på de arealer og til de formål, som tildelingen gælder.

4. Nyplantningsrettighederne skal udnyttes inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt. Andre nyplantningsrettigheder end de i stk. 1 nævnte, der ikke udnyttes, tilføres en reserve i henhold til artikel 5, stk. 2, litra a).

5. Der kan kun tildeles andre nyplantningsrettigheder end de i stk. 1 nævnte til producenter inden for den mængde, som er nævnt i artikel 6, stk. 1. Med henblik herpå gælder følgende:

- a) medlemsstaterne sikrer sig, inden de nye plantningsrettigheder, der er omhandlet i artikel 6, tilføres en eller flere reserver, at tildelingen af nyplantningsrettigheder ikke medfører, at omfanget af de i artikel 6, stk. 1, nævnte nye plantningsrettigheder bliver lavere end nul, og
- b) når en medlemsstat har tilført de nye plantningsrettigheder, der er omhandlet i artikel 6, til en eller flere reserver, medfører efterfølgende tildeling af en nyplantningsrettighed, at en plantningsrettighed, der i renkultur omfatter et tilsvarende areal, fradrages reserven eller reserverne for det pågældende område. Er der ikke tilstrækkelige plantningsrettigheder til rådighed i reserven eller reserverne, kan der ikke tildeles nyplantningsrettigheder.

Artikel 4

1. Genplantningsrettigheder er:

- a) genplantningsrettigheder, der er tildelt i henhold til stk. 2, eller
- b) lignende rettigheder, der er erhvervet i henhold til tidligere fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser.

2. Medlemsstaterne tildeler genplantningsrettigheder til producenter, som har ryddet et vindrykningsareal. Medlemsstaterne kan tildele genplantningsrettigheder til producenter, som forpligter sig til at rydde et vindrykningsareal inden udgangen af det tredje produktionsår efter, at arealet blev beplantet. Genplantningsrettighederne gælder for et areal, der i renkultur svarer til det areal, som er blevet ryddet, eller som skal ryddes.

3. Genplantningsrettighederne udøves på den bedrift, som har fået dem tildelt. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at disse genplantningsrettigheder kun må udøves på det areal, der er blevet ryddet.

4. Uanset stk. 3 kan genplantningsrettighederne helt eller delvis overføres til en anden bedrift inden for samme medlemsstat:

- a) hvis en del af den pågældende bedrift overgår til denne anden bedrift. I så fald kan retten udøves inden for sidstnævnte bedrift på et areal, der ikke er større end det overførte areal, eller
- b) hvis arealerne på denne anden bedrift er bestemt:
 - i) til produktion af kvbd eller bordvin med en geografisk betegnelse eller
 - ii) til podningsgartneri.

Retten må kun udøves på de arealer og til de formål, som tildelingen gælder.

Medlemsstaterne sørger for, at anvendelsen af disse undtagelser ikke fører til en samlet forøgelse af produktionskapaciteten på deres område, især i forbindelse med overførsler fra ikke-vandede arealer til vandede arealer.

5. Genplantningsrettigheder, der er erhvervet i henhold til denne forordning, skal udnyttes inden udgangen af det femte produktionsår efter udgangen af det produktionsår, hvor rydningen fandt sted. Som undtagelse herfra kan medlemsstaterne forlænge denne periode til otte produktionsår. Genplantningsrettigheder, der ikke er udnyttet inden for denne periode, tilføres en reserve i henhold til artikel 5, stk. 2, litra a).

Artikel 5

1. For at forbedre forvaltningen af produktionskapaciteten på nationalt eller regionalt plan opretter medlemsstaterne efter omstændighederne enten en national reserve og/eller regionale reserver af plantningsrettigheder.

2. Følgende rettigheder tilføres reserven eller reserverne:

- a) nyplantningsrettigheder, genplantningsrettigheder og plantningsrettigheder fra reserven, der ikke er udnyttet inden udløbet af de tidsfrister, der er fastsat i henholdsvis artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 5, og nærværende artikels stk. 6
- b) genplantningsrettigheder, der er tilført reserven af producenter med sådanne rettigheder, i givet fald mod en økonomisk godtgørelse fra medlemsstaten, idet beløbets størrelse

og de nærmere regler for udbetalingen bestemmes af medlemsstaten under hensyntagen til parternes legitime interesser

c) nye plantningsrettigheder som nævnt i artikel 6.

3. Medlemsstaterne kan tildele rettigheder fra reserven:

a) uden modytelse til producenter, som er under 40 år, som har de nødvendige faglige kvalifikationer, som for første gang etablerer sig på en vinbedrift, og som er bedriftens driftsleder, eller

b) mod betaling til nationale og i givet fald regionale kasser og til producenter, som har til hensigt at udnytte rettighederne til at beplante arealer, hvis produktion der er et sikkert marked for. Medlemsstaterne opstiller kriterier for fastsættelse af betalingen, hvis størrelse kan variere afhængigt af det endelige produkt fra de pågældende vindyrkningsarealer.

4. Medlemsstaterne sørger for, at det sted, hvor plantningsrettigheder fra en reserve udnyttes, samt de anvendte sorter og dyrkningsmetoder garanterer, at den efterfølgende produktion er tilpasset efterspørgslen på markedet, og at de pågældende udbytter er typiske for gennemsnittet i det område, hvor disse rettigheder udnyttes, især når plantningsrettigheder fra en reserve for ikke-vandede arealer udnyttes på vandede arealer.

5. Plantningsrettigheder, der er tilført en reserve, skal tildeles en producent senest ved udgangen af det femte produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tilført reserven. Plantningsrettigheder, der ikke er blevet tildelt på dette tidspunkt, går tabt.

6. Plantningsrettigheder fra en reserve skal udnyttes inden udgangen af det andet produktionsår efter det produktionsår, hvor de blev tildelt. Plantningsrettigheder fra en reserve, der ikke er udnyttet i denne periode, tilbageføres til en reserve i henhold til stk. 2, litra a).

7. Hvis en medlemsstat opretter regionale reserver, kan den fastsætte regler for overførsel af plantningsrettigheder mellem de regionale reserver. Hvis der samtidig findes regionale og nationale reserver i en medlemsstat, kan overførsler mellem sådanne reserver ligeledes tillades.

Der kan anvendes en reduktionskoefficient på de i første afsnit omhandlede overførsler.

8. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan uanset stk. 1-7 vælge ikke at anvende ordningen med reserver, hvis denne medlemsstat kan bevise, at der findes en effektiv ordning for forvaltning af plantningsrettigheder på hele dens område.

Denne ordning kan om nødvendigt afvige fra de relevante bestemmelser i dette kapitel. Hvis en medlemsstat har en sådan ordning, skal genplantningsrettighederne i henhold til artikel 4, stk. 5, første punktum, forlænges med fem produktionsår. Artikel 4, stk. 5, andet punktum, finder fortsat anvendelse.

Artikel 6

1. De nye plantningsrettigheder, herunder de nyplantningsrettigheder, som medlemsstaterne har tildelt i henhold til artikel 3, stk. 2, fordeles således:

a) Tyskland:	1 534 ha
Grækenland:	1 098 ha
Spanien:	17 355 ha
Frankrig:	13 565 ha
Italien:	12 933 ha
Luxembourg:	18 ha
Østrig:	737 ha
Portugal:	3 760 ha

b) Fællesskabsreserve: 17 000 ha.

2. De nye plantningsrettigheder må kun tilføres en reserve eller udnyttes i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), hvis medlemsstaten har udarbejdet oversigten over produktionskapaciteten i overensstemmelse med artikel 16.

3. Tilførsel til en reserve af de nye plantningsrettigheder, som er nævnt i stk. 1, eller udnyttelse af disse rettigheder i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), kan kun ske én gang.

Artikel 7

1. I dette kapitel forstås ved:

a) »rydning«: fuldstændig fjernelse af alle vinstokke på et vindyrkningsareal

b) »plantning«: endelig anbringelse af podede eller upodede vinplanter eller dele af vinplanter med henblik på drueproduktion eller anlæggelse af et podningsgartneri

c) »plantningsrettighed«: retten til at plante vinstokke i medfør af en nyplantningsrettighed, en genplantningsrettighed eller

en plantningsrettighed, som er tildelt fra en reserve, eller en ny plantningsrettighed i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 3, 4, 5 og 6

KAPITEL II

NEDLÆGGELSESPRÆMIER

d) »genplantningsrettighed«: retten til at plante vinstokke på et areal, der i renkultur svarer til det areal, der er blevet ryddet, eller som skal ryddes, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4 og artikel 5, stk. 8

Artikel 8

e) »dobbeltpodning«: podning af en vinstok, der tidligere er podet.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel fastsættes efter proceduren i artikel 75.

Disse bestemmelser kan navnlig omfatte:

— bestemmelser om destillation af produkter fra de i artikel 2, stk. 7, omhandlede druesorter

— bestemmelser, som skal gøre det muligt at undgå for store administrative omkostninger i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel

— bestemmelserne om anerkendelse i artikel 3, stk. 2

— sameksistens af vinstokke i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2

— anvendelse af den reduktionskoefficient, som er omhandlet i artikel 5, stk. 7

— anvendelse af fællesskabsreserven, jf. artikel 6, stk. 1. Bestemmelserne vil i perioden inden den 31. december 2003 navnlig kunne fastsætte, at nye plantningsrettigheder fra fællesskabsreserven tildeles medlemsstater, for at de kan udnytte dem i områder, hvor det kan påvises, at der er yderligere behov, som vil kunne imødekommes ved tildeling af disse nye plantningsrettigheder

— bestemmelser, der skal sikre, at de nye plantningsrettigheder, der tildeles i henhold til artikel 3, stk. 1, ikke er i strid med forbuddet mod nyplantning i artikel 2, stk. 1.

3. Kommissionen forelægger den 31. december 2003 og derefter hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette kapitel. Rapporten kan i givet fald ledsages af forslag om tildeling af yderligere nye plantningsrettigheder.

1. Der kan udbetales præmie for endeligt ophør med vindyrkning på et bestemt areal.

Præmien kan i henhold til dette kapitels bestemmelser udbetales til producenter med dyrkede vindyrkningsarealer, hvor der produceres druer til persning. Det pågældende areal skal være på mindst 10 ar.

2. Medlemsstaterne kan udpege de områder, hvor der eventuelt kan udbetales præmie. De kan også fastsætte betingelser for udpegningen af områder, herunder betingelser, som skal sikre ligevægt mellem produktion og økologi i de pågældende områder.

3. Ved udbetaling af præmien fortaber producenten genplantningsrettigheder for det areal, som præmien udbetales for.

4. Medlemsstaterne fastsætter præmien pr. hektar under hensyntagen til følgende:

a) bedriftens landbrugsudbytte eller produktionskapacitet

b) produktionsmetoden

c) det pågældende areal sammenholdt med bedriftens areal

d) den vintype, der produceres

e) anden produktion på bedriften.

5. Præmien skal ligge under et loft, som skal fastsættes.

Artikel 9

Følgende arealer er ikke præmieberettigede:

a) dyrkede vindyrkningsarealer, for hvilke der er konstateret overtrædelser af Fællesskabets plantningsbestemmelser eller af de nationale plantningsbestemmelser i en periode, der skal fastlægges, men som højst kan være på ti produktionsår

b) vindyrkningsarealer, som ikke længere passes

- c) vindyrkningsarealer, som er blevet beplantet i en periode, der skal fastlægges, men som højst kan være på ti produktionsår
- d) vindyrkningsarealer, for hvilke der er udbetalt støtte til omstrukturering og omstilling i en periode, der skal fastlægges, men som højst kan være på ti produktionsår.

Artikel 10

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Disse bestemmelser kan navnlig omfatte:

- a) datoerne for forelæggelse af ansøgninger om og for gennemførelse af rydningen
- b) betingelserne for udbetaling
- c) det loft for præmien, som er omhandlet i artikel 8, stk. 5
- d) miljøhensyn og
- e) fastlæggelse af de perioder, der er nævnt i artikel 9.

KAPITEL III

OMSTRUKTURERING OG OMSTILLING

Artikel 11

1. Der indføres en ordning for omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer.
2. Ordningens mål er at tilpasse produktionen til efterspørgslen på markedet.
3. Ordningen skal omfatte en eller flere af følgende aktioner:
 - a) sortsomstilling, også ved hjælp af dobbeltpodning
 - b) flytning af vindyrkningsarealer
 - c) forbedring af driftsmetoder i tilknytning til ordningens mål.

Ordningen omfatter ikke den normale fornyelse af udtjente vindyrkningsarealer.

4. Ordningen anvendes kun i de dyrkningsområder i en medlemsstat, for hvilke denne medlemsstat har udarbejdet oversigten over produktionskapaciteten i overensstemmelse med artikel 16.

Artikel 12

Medlemsstaterne har ansvaret for omstrukturerings- og omstillingsplanerne og i givet fald også for deres godkendelse. Disse planer skal være i overensstemmelse med dette kapitel og gennemførelsesbestemmelserne dertil.

Artikel 13

1. Der udbetales kun omstrukturerings- og omstillingsstøtte, hvis medlemsstaten har udarbejdet eller i givet fald godkendt en plan. Støtten ydes som:

- a) en godtgørelse til producenterne for indkomstab i forbindelse med gennemførelse af planen og
- b) et bidrag til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne.

2. Producenternes godtgørelse for indkomstab kan bestå i:

- a) tilladelse til dyrkning af både gamle og nye vinstokke i en bestemt periode, som højst må være på tre år, jf. dog bestemmelserne i kapitel I, eller
- b) økonomisk godtgørelse fra Fællesskabet.

3. Fællesskabets tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne kan højst udgøre 50% af disse omkostninger. I områder, der er klassificeret som mål 1-regioner efter Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽¹⁾, kan Fællesskabets tilskud dog udgøre 75%. Medlemsstaterne må under ingen omstændigheder deltage i finansieringen, jf. dog artikel 14, stk. 4.

Artikel 14

1. Kommissionen giver hvert år medlemsstaterne en foreløbig kredittranche baseret på objektive kriterier, under hensyn

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

til særlige forhold og behov og den indsats, der skal gøres i betragtning af ordningens mål.

2. De foreløbige støttebeløb tilpasses på grundlag af de faktiske udgifter og de af medlemsstaterne oplyste reviderede overslag over udgifter, idet der tages hensyn til ordningens mål og de disponible midler.

3. Ved tildelingen af støttebeløbene til medlemsstaterne tages der behørigt hensyn til den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets vindyrkningsareal.

4. En medlemsstat, som har fået tildelt et støttebeløb for et bestemt antal hektarer, kan anvende støttebeløbet på et større antal hektarer. Medlemsstaten kan i denne forbindelse anvende nationale midler til at forhøje det reducerede beløb pr. hektar op til fællesskabsstøttens oprindelige loft pr. hektar.

Artikel 15

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Disse bestemmelser kan navnlig omfatte:

- a) mindstestørrelse for de pågældende vindyrkningsarealer
- b) bestemmelser om anvendelsen af genplantningsrettigheder i forbindelse med iværksættelsen af planerne
- c) bestemmelser med sigte på at undgå en forøgelse af produktionskapaciteten som følge af anvendelsen af dette kapitel
- d) lofter for støtte pr. hektar.

KAPITEL IV

OPLYSNINGER OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 16

1. Oversigten over produktionskapaciteten skal indeholde oplysninger om følgende:

- a) de arealer på den pågældende medlemsstats område, der er beplantet med vinstokke klassificeret som druesorter til vinfremstilling, jf. artikel 19, stk. 1
- b) de pågældende sorter
- c) de samlede eksisterende plantningsrettigheder og
- d) alle nationale eller regionale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette afsnit.

2. En medlemsstat kan bestemme, at oversigten skal udarbejdes for de enkelte produktionsområder. Oversigterne for samtlige produktionsområder skal imidlertid i så fald være udarbejdet senest den 31. december 2001. I overensstemmelse med forordningens bestemmelser hindrer det forhold, at et produktionsområde udarbejder oversigten for sent, ikke, at dette afsnit anvendes i de øvrige produktionsområder i den pågældende medlemsstat.

Artikel 17

1. Kommissionen kan vurdere:

- a) produktionen af de forskellige vinavlsprodukter
- b) den industrielle anvendelse af vinavlsprodukterne
- c) udviklingen i forbruget af vin og andre vinavlsprodukter, der kan konsumeres i uforandret stand
- d) ethvert andet element, som det er nødvendigt at have kendskab til for at forvalte markedet eller en ordning til regulering af udbuddet.

2. Kommissionen kan indhente bistand udefra, når den foretager vurderingen.

3. Kommissionen finansierer en uafhængig undersøgelse af brugen af arts-krydsede sorter. Den forelægger på baggrund af denne undersøgelse senest den 31. december 2003 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af forslag.

Artikel 18

1. Producenterne af druer til fremstilling af vin samt producenterne af most og vin anmelder hvert år, hvor store mængder der er produceret fra den seneste høst. Medlemsstaterne kan også kræve, at forhandlere af druer til fremstilling af vin hvert år anmelder, hvor store mængder af den seneste høst der er afsat.

2. Most- og vinproducenterne samt de handlende, bortset fra detailhandlere, anmelder hvert år størrelsen af deres lagre af most og vin, uanset om de stammer fra indeværende eller tidligere års høst. Most og vin, der er importeret fra tredjelande, anføres separat.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne opstiller en klassificering af druesorter til vinfremstilling. Alle druesorterne i klassificeringen skal tilhøre arten *Vitis vinifera* eller være en krydsning af denne art

med andre arter af *Vitis*-slægten. Følgende druesorter er ikke omfattet af denne klassificering:

- Noah
- Othello
- Isabella
- Jacques
- Clinton
- Herbemont

2. I klassificeringen anfører medlemsstaterne de druesorter, der er egnede til produktion af de kvbd, der produceres på deres område. Disse sorter skal være af arten *Vitis vinifera*.

3. Kun de druesorter, der er anført i klassificeringen, må plantes, genplantes eller podes i Fællesskabet med henblik på fremstilling af vin. Denne begrænsning finder ikke anvendelse på vinstokke, der anvendes til forskning og videnskabelige forsøg.

4. Arealer med druesorter til vinfremstilling, der ikke er anført i klassificeringen, skal ryddes, medmindre produktionen fra disse arealer udelukkende er beregnet til vinproducentens privatforbrug. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kontrollere denne undtagelse.

5. Hvis en sort udgår af klassificeringen, skal den ryddes senest 15 år efter, at den er udgået.

Artikel 20

Bestemmelserne om fællesskabsfortegnelsen over vindyrkningsarealer er fastsat i forordning (EØF) nr. 2392/86.

Artikel 21

Kapitel I og II finder kun anvendelse i de medlemsstater, hvor vinproduktionen overstiger 25 000 hl pr. produktionsår. Denne produktion beregnes på grundlag af den gennemsnitlige produktion i de sidste fem produktionsår.

Artikel 22

Medlemsstaterne kan vedtage strengere nationale regler for nyplantning af eller genplantning med vinstokke eller for dobbeltpodning. De kan foreskrive, at de i dette afsnit omhandlede ansøgninger og oplysninger skal suppleres med andre angivelser, der måtte være nødvendige for at overvåge udviklingen i produktionskapaciteten.

Artikel 23

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Bestemmelserne kan navnlig omhandle:

- a) formen for oplysningerne i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 16, og hvor detaljerede oplysningerne skal være
- b) forvaltningen af den klassificering af druesorterne, der er omhandlet i artikel 19
- c) anvendelsen af produkterne fra druesorter, der ikke er anført i klassificeringen.

2. Der kan efter proceduren i artikel 75 fastsættes bestemmelser om udstedelse af et ledsagedokument for vegetativt vinstokformeringsmateriale og gennemførelsesbestemmelser hertil, herunder kontrolbestemmelser.

3. Forordning (EØF) nr. 2392/86 kan ændres eller ophæves efter proceduren i artikel 75.

4. Efter proceduren i artikel 75 afgøres det, om en medlemsstat har udarbejdet den oversigt, der er omhandlet i artikel 16, og i givet fald om afgørelsen herom skal tilbagekal-des, f.eks. hvis medlemsstaten har undladt at foretage den fornødne ajourføring af oversigten.

AFSNIT III

MARKEDSMEKANISMER

KAPITEL I

STØTTE TIL PRIVAT OPLAGRING

Artikel 24

1. Der indføres en ordning med støtte til producenterne til privat oplagring af:

- a) bordvin
- b) druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost.

2. Støtten ydes på betingelse af, at der i perioden fra den 16. december til den 15. februar det følgende år indgås en langfristet oplagringskontrakt med interventionsorganerne på betingelser, som skal fastsættes.

3. De langfristede oplagringskontrakter indgås for en periode, der udløber:

a) tidligst den 1. september efter indgåelsen af kontrakterne for bordvin og tidligst den 1. august efter indgåelsen af kontrakterne for druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost og

b) senest den 30. november efter indgåelsen af kontrakterne.

Artikel 25

1. Indgåelsen af oplagringskontrakter afhænger af visse betingelser, især med hensyn til de pågældende produkters kvalitet.

2. For bordvin skal oplagringskontrakterne indeholde klausuler, hvorefter støtten kan indstilles for samtlige eller en del af de oplagrede mængder, og producenternes tilsvarende forpligtelser ophører, hvis markedspriserne for den pågældende type bordvin overstiger en tærskel, som skal fastsættes.

3. Støtten til privat oplagring må kun dække de tekniske omkostninger ved oplagringen samt renterne, der fastsættes efter en standardsats.

4. For koncentreret druemost kan beløbet justeres med en koefficient svarende til koncentrationsgraden.

Artikel 26

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Bestemmelserne kan navnlig omfatte:

— fastsættelse af den tærskel, den sats og den koefficient, der er omhandlet i artikel 25

— at de langfristede oplagringskontrakter for bordvin kun kan indgås for nærmere fastsatte typer bordvin

— at druemost, der er omfattet af en langfristet oplagringskontrakt, helt eller delvis kan forarbejdes til koncentreret druemost eller til rektificeret koncentreret druemost i kontraktens gyldighedsperiode

— regler om anvendelse af bestemmelserne for indstilling af støtten som omhandlet i artikel 25, stk. 2

— at der ikke kan indgås langfristede oplagringskontrakter for druemost og koncentreret druemost bestemt til fremstilling af druesaft

— kontraktens effektive gyldighedsperiode.

2. Efter proceduren i artikel 75 kan det fastsættes:

— at ordningen for støtte til privat oplagring ikke anvendes, hvis markedssituationen viser, at den ikke er berettiget, og

— at muligheden for at indgå yderligere langfristede oplagringskontrakter ophæves når som helst, hvis markedssituationen og den takt, som der allerede er indgået kontrakter i, taler herfor.

KAPITEL II

DESTILLATION

Artikel 27

1. Fuldstændig udpresning af persede eller upersede druer og presning af vinbærme er forbudt. Fornyet gæring af presserester fra vindruer til andre formål end destillation er forbudt.

2. Filtrering og centrifugering af vinbærme betragtes ikke som presning, hvis:

a) de fremstillede produkter er af sund og sædvanlig handelskvalitet, og

b) den således behandlede vinbærme ikke er helt indtørret.

3. Med undtagelse af de i stk. 7 nævnte personer og sammenslutninger skal fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, der har fremstillet vin, levere samtlige biprodukter fra denne vinfremstilling til destillation.

4. Alkoholindholdet i biprodukterne skal være på mindst 10 % af alkoholindholdet i den producerede vin, hvis vinen er fremstillet direkte af druer. Bortset fra teknisk berettigede tilfælde skal indholdet være på mindst 5 %, hvis vinen er fremstillet af druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin. Hvis denne procentsats ikke nås, skal den destillationspligtige levere en mængde vin af sin egen produktion for at sikre, at procentsatserne overholdes.

Der kan gøres undtagelser fra bestemmelserne i stk. 3 og i første afsnit i nærværende stykke for producentkategorier, der skal fastlægges, for visse produktionsområder og for vin, der er omfattet af den i artikel 28 nævnte destillation.

5. Den i stk. 3 omhandlede leveringsforpligtelse kan i stedet opfyldes ved levering af vin til et eddikebryggeri.

6. Med undtagelse af de i stk. 7 nævnte personer og sammenslutninger skal fysiske og juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som ligger inde med biprodukter fra enhver anden forarbejdning af druer end vinfremstilling, levere disse biprodukter til destillation.

7. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne, som forarbejder druer, der er høstet i vindyrkningszone A eller i den tyske del af vindyrkningszone B eller i vindyrkningsområder i Østrig, skal trække biprodukter fra denne forarbejdning tilbage under kontrol og på vilkår, der skal fastlægges.

8. Personer eller sammenslutninger, der er omfattet af den i stk. 3 eller den i stk. 6 nævnte forpligtelse, kan frigøre sig for denne forpligtelse ved at trække biprodukterne fra vinfremstillingen tilbage under kontrol og på vilkår, der skal fastlægges.

9. Opkøbsprisen for presserester fra vindruer, for vinbærme og for vin, der leveres til destillation efter denne artikel, er 0,995 EUR/% vol./hl.

10. Den pris, destillationsvirksomheden betaler, må ikke være lavere end opkøbsprisen.

11. Destillationsvirksomheden kan:

- a) opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 52 % vol., eller
- b) levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

Hvis vinen er forarbejdet til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, inden den leveres til destillationsvirksomheden, udbetales den i litra a) omhandlede støtte til producenten af den pågældende vin tilsat alkohol, og destillatet må ikke leveres til interventionsorganet.

12. Det kan besluttes, at alkohol i stedet for at leveres til interventionsorganet kan leveres til en erhvervsdrivende, der har deltaget i en licitation vedrørende salg med henblik på afsætning af destillater, og som er udvalgt efter proceduren i artikel 31, stk. 1.

13. Stk. 1-12 finder hverken anvendelse på druesaft og koncentreret druesaft eller på druemost og koncentreret druemost, der er bestemt til fremstilling af druesaft.

Artikel 28

1. Hvis den mængde vin fremstillet af druesorter, der i klassificeringen for samme administrative enhed er opført både som druesorter til persning og som druesorter til andre formål, overstiger den sædvanligvis fremstillede mængde, og den overskydende mængde ikke eksporteres i det pågældende produktionsår, skal den overskydende mængde destilleres inden en dato, der skal fastsættes. Medmindre der træffes undtagelsesbestemmelser, må sådan vin kun afsættes til destillation.

2. Ved fastlæggelsen af den sædvanligvis fremstillede mængde vin tages der især hensyn til:

- a) den mængde vin, der er fremstillet i løbet af en referenceperiode, der skal fastsættes, og
- b) den mængde vin, der er forbeholdt traditionelle anvendelsesformål.

3. Opkøbsprisen for vin, der leveres til destillation efter denne artikel, er 1,34 EUR/% vol./hl.; prisen kan svinge i et givet produktionsår, forudsat at gennemsnitsprisen for det pågældende produktionsår forbliver 1,34 EUR/% vol./hl.

4. Den pris, destillationsvirksomheden betaler, må ikke være lavere end opkøbsprisen.

5. Destillationsvirksomheden kan:

- a) opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol., eller
- b) levere destillatet til interventionsorganet på betingelse af, at destillatet har et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 92 % vol.

Hvis vinen er forarbejdet til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, inden den leveres til destillationsvirksomheden, udbetales den i litra a) omhandlede støtte til producenten af den pågældende vin tilsat alkohol, og destillatet må ikke leveres til interventionsorganet.

6. Det kan besluttes, at alkohol i stedet for at leveres til interventionsorganet kan leveres til en erhvervsdrivende, der har deltaget i en licitation vedrørende salg med henblik på afsætning af destillater, og som er udvalgt efter proceduren i artikel 31, stk. 1.

7. Denne artikel anvendes uanset artikel 1, stk. 2.

Artikel 29

1. Fællesskabet kan yde støtte til destillation af bordvin og af vin egnet til fremstilling af bordvin for at støtte markedet for vin og således lette den fortsatte forsyning med vindestillater til de dele af sektoren for konsumalkohol, som traditionelt anvender denne form for alkohol.

2. Støtten ydes i form af en primær støtte og en sekundær støtte til destillationsvirksomhederne.

3. Den primære støtte betales på grundlag af den mængde bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin, der destilleres.

4. Den primære støtte ydes på grundlag af en ordning med kontrakter, der indgås mellem destillationsvirksomhederne og vinproducenterne. Der fastsættes en minimumspris, som destillationsvirksomhederne skal betale vinproducenterne; denne pris kan variere i løbet af et bestemt år, dog således at den gennemsnitlig minimumspris for det pågældende år forbliver 2,488 EUR/% vol./hl.

5. Størrelsen af den primære støtte skal afspejle:

- a) nødvendigheden af, at den gennemsnitlige minimumspris, som destillationsvirksomhederne skal betale vinproducenterne i løbet af et givet produktionsår, overholder det niveau, der er fastsat i stk. 4
- b) nødvendigheden af at sikre forsyningerne til de traditionelle anvendelser i sektoren for konsumalkohol til konkurrencedygtige priser.

6. Den sekundære støtte ydes i form af betaling til dækning af rimelige omkostninger i forbindelse med oplagring af det fremstillede destillat. Formålet er at gøre det lettere at anvende den primære støtteordning.

Artikel 30

1. Der kan indføres kriedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion og/eller kvalitetsproblemer.

2. Foranstaltningen har til formål:

- a) at fjerne overskydende mængder og
- b) at sikre kontinuerlige forsyninger fra høst til høst.

3. Foranstaltningen er frivillig for producenterne.

4. Foranstaltningen kan begrænses til bestemte vinkategorier eller til bestemte produktionsområder. Den kan kun anvendes på kvbd på anmodning af den pågældende medlemsstat.

5. Et af kriterierne for indførelse af foranstaltningen kan være en påviselig forringelse i et givet tidsrum af markedsprisen for en bestemt vinkategori eller for vin fra bestemte produktionsområder.

6. Hvis Fællesskabet anvender foranstaltningen i tre på hinanden følgende år for et bestemt type vin (i et bestemt område), forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om den vedvarende krise, i givet fald ledsaget af forslag.

Artikel 31

1. Alkohol, som interventionsorganet har overtaget, afsættes på offentlige auktioner eller ved licitation. Myndighederne skal, når de afsætter denne alkohol, så vidt muligt undgå at forstyrre afsætningen på markedet for alkohol, der traditionelt er afhængigt af de pågældende afsætningsmuligheder. Alkoholen må ikke afsættes i sektoren for konsumalkohol.

2. Hvis forsyningerne til den del af nævnte sektor, hvor anvendelsen af vinsprit er obligatorisk, ikke kan sikres gennem anvendelsen af artikel 27, 28 og 29, kan det dog vedtages, at den i stk. 1 omhandlede alkohol kan afsættes til denne sektor.

Artikel 32

1. For vin, hvis alkoholindhold producenterne har øget ved tilsætning af saccharose eller most, hvortil der er ydet støtte efter artikel 34, nedsættes den opkøbspris, der er fastsat for hver enkelt destillation, bortset fra den i artikel 27 omhandlede opkøbspris, for hvert vindyrkningsområde med ét og samme standardbeløb beregnet på grundlag af størrelsen af den i artikel 34 omhandlede støtte og den for det pågældende vindyrkningsområde foreskrevne forøgelse af alkoholindholdet.

2. På anmodning af den berørte producent foretages nedsættelsen kun for de mængder, hvis alkoholindhold er blevet forøget som anført i stk. 1.

Artikel 33

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Bestemmelserne kan blandt andet vedrøre:

- a) de i dette kapitel omhandlede undtagelser
- b) for så vidt angår artikel 27 og 28 betingelserne for gennemførelsen af destillation, bestemmelsen af alkoholindholdet i den fremstillede vin, betingelserne for levering af pro-

duktur til interventionsorganet, opkøbspriserne for de destillater, som interventionsorganerne kan overtage, eller kriterierne for fastsættelsen af disse priser

- c) minimumskraverne med hensyn til presserester og vinbærme
- d) de betingelser, på hvilke den i artikel 27, stk. 7, omhandlede kontrollerede tilbagetrækning kan finde sted
- e) de sædvanligvis fremstillede mængder vin som omhandlet i artikel 28, stk. 2
- f) de nærmere regler for anvendelsen af den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 30, herunder hvilke produkter den omfatter, og anvendelsen af destillaterne, navnlig for at undgå forstyrrelser af markedet for alkohol og spiritus
- g) bestemmelsen om ændring af opkøbsprisen, jf. artikel 28, stk. 3, og
- h) fastsættelse af minimumsprisen, jf. artikel 29, stk. 4.

2. Efter proceduren i artikel 75 vedtages de støttebeløb, der er omhandlet i artikel 27 og 28, og som vil gøre det muligt at afsætte de fremstillede produkter, de støttebeløb, der er omhandlet i artikel 29, og bestemmelserne om de omstændigheder, der kan udløse den i artikel 30 omhandlede foranstaltning, og om størrelsen af og formen for Fællesskabets finansielle bidrag til nævnte foranstaltning.

KAPITEL III

STØTTE TIL BESTEMTE ANVENDELSER

Artikel 34

1. Der ydes støtte til anvendelse af:
 - a) koncentreret druemost og
 - b) rektificeret koncentreret druemost

der er produceret i Fællesskabet, når disse produkter anvendes med henblik på at forhøje alkoholindholdet i de vinavlsprodukter, for hvilke en sådan forhøjelse er tilladt efter denne forordning.

2. Ydelsen af støtten kan forbeholdes produkter fra vindyrkningszonerne C III, hvis det uden denne foranstaltning

ikke er muligt at opretholde samhandelsmønsteret for most og for vin til forsikring.

3. Støttebeløbet fastsættes i euro pr. % vol. potentielt alkoholindhold pr. hektoliter koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost under hensyntagen til forskellen mellem omkostningerne ved tilsætning af nævnte produkter og omkostningerne ved tilsætning af saccharose.

Artikel 35

1. Der ydes støtte til anvendelse af:

- a) druemost og koncentreret druemost, som er produceret i Fællesskabet, med henblik på forarbejdning til druesaft eller fremstilling af andre spiselige produkter af sådan druesaft
- b) druemost og koncentreret druemost, som er produceret i vindyrkningszonerne C III med henblik på fremstilling i Det Forenede Kongerige og i Irland af produkter hen hørende under KN-kode 2206 00, for hvilke disse medlemsstater i henhold til bilag VII, afsnit C, punkt 2, kan give tilladelse til anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori udtrykket »vin« forekommer
- c) koncentreret druemost, som er produceret i Fællesskabet, og som er hovedbestanddel i en række produkter, der markedsføres i Det Forenede Kongerige og i Irland med tydelige anvisninger til forbrugeren med henblik på at fremstille en vinlignende hjemmelavet drikkevare.

2. Uanset stk. 1, litra b), kan det, hvis den geografiske begrænsning i forbindelse med produktionen af druemost og koncentreret druemost giver anledning til konkurrencefordrejning, besluttet af udvide støttens anvendelsesområde til også at omfatte druemost og koncentreret druemost, som er produceret i andre områder i Fællesskabet end i vindyrkningszonerne C III.

3. Den i stk. 1 omhandlede støtte kan kun ydes til anvendelse af produkter fremstillet af druesorter, der er klassificeret udelukkende som druesorter til persning, eller både som druesorter til persning og som druesorter til andre formål, og kan ligeledes ydes til druer af nævnte sorter med fællesskabsoprindelse.

4. Støtten fastsættes således, at forsyningsomkostningerne for druemost og koncentreret druemost med fællesskabsoprindelse er af en sådan størrelse, at de traditionelle afsætningsmarkeder herfor kan opretholdes.

5. Af den i stk. 1, litra a), omhandlede støtte tilbageholdes en del, som skal fastsættes, til gennemførelse af salgskampagner til fremme af forbruget af druesaft. Med henblik på gennemførelsen af sådanne kampagner kan støtten fastsættes til et højere beløb end det, der følger af stk. 4.

Artikel 36

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Bestemmelserne kan blandt andet vedrøre:

- a) betingelserne for ydelse af den støtte, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1
- b) de fornødne foranstaltninger til at sikre kontrol med anvendelsen af de produkter, der er nævnt i artikel 35, stk. 1
- c) størrelsen af den støtte, der er omhandlet i artikel 34 og 35, og som fastsættes inden begyndelsen af hvert produktionsår
- d) den i artikel 35, stk. 2, omhandlede beslutning.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37

Producenter, der er undergivet de i artikel 27 og 28 omhandlede forpligtelser, kan komme i betragtning til de i dette afsnit fastsatte interventionsforanstaltninger, hvis de i en referenceperiode, der skal fastlægges, har opfyldt ovennævnte forpligtelser. Denne periode og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 38

1. Konstateres der for en vintype uforholdsmæssigt høje priser på Fællesskabets marked, og skønnes det, at denne situation vil være ved og medføre markedsforstyrrelser, kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger.

2. I det omfang det er nødvendigt for at støtte markedet for bordvin, kan der for de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter, bortset fra bordvin, træffes interventionsforanstaltninger efter proceduren i artikel 75.

AFSNIT IV

PRODUCENT- OG BRANCHEORGANISATIONER

KAPITEL I

PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 39

1. Ved en »producentorganisation« forstås, hvis den er anerkendt efter denne forordning, en juridisk person:

- a) som er oprettet på initiativ af producenter af produkter, der er omfattet af denne forordning
- b) som navnlig har til formål for medlemmerne:
 - i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde
 - ii) at fremme koncentrationen af udbuddet og markedsføringen af deres produktion

iii) at nedbringe produktionsomkostningerne og stabilisere producentpriserne

iv) at fremme dyrkningsformer, produktionsmetoder og affaldshåndteringsmetoder, der er miljøvenlige, navnlig hvad angår beskyttelse af kvaliteten af vand, jordbund og landskaber og bevarelse og/eller fremme af den biologiske mangfoldighed.

2. Producentorganisationer, der er anerkendt efter denne forordning, skal kunne idømme deres medlemmer passende sanktioner for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser.

3. Medlemsstaterne kan anerkende producentsammenslutninger, der anmoder herom, som producentorganisationer efter denne forordning, hvis:

- a) de opfylder betingelserne i stk. 1 og 2 og i den forbindelse bl.a. godtgør, at de har et mindste antal medlemmer og dækker en mindste mængde markedseget produktion

- b) de giver tilstrækkelig garanti med hensyn til gennemførelsen, varigheden og effektiviteten af deres indsats
- c) de gør det praktisk muligt for deres medlemmer at opnå den fornødne tekniske bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne:

- a) træffer beslutning om anerkendelse af en producentorganisation senest tre måneder efter, at der er indgivet ansøgning med den fornødne dokumentation
- b) kontrollerer regelmæssigt, om producentorganisationerne overholder betingelserne for anerkendelse, og anvender, hvis dette ikke er tilfældet, sanktioner over for disse organisationer og træffer om nødvendigt beslutning om tilbagekaldelse af anerkendelsen
- c) giver inden to måneder Kommissionen meddelelse om enhver beslutning om meddelelse eller tilbagekaldelse af en anerkendelse.

2. Kommissionen sikrer ved kontrol, at artikel 39 og stk. 1, litra b), i nærværende artikel overholdes, og den anmoder på grundlag af kontrollen i givet fald medlemsstaterne om at tilbagekalde meddelte anerkendelser.

KAPITEL II

BRANCHEORGANISATIONER

Artikel 41

1. For at markedet for kvbd og bordvine med geografiske betegnelser kan fungere bedre, kan producentmedlemsstaterne, især med hensyn til iværksættelsen af de beslutninger, der er truffet af brancheorganisationerne, fastsætte markedsføringsregler vedrørende regulering af udbuddet i forbindelse med den første markedsføring, hvis disse regler går ud på, at produkterne tilføres en reserve og/eller gradvis fraføres en reserve, idet reglerne ikke må vedrøre andre former for samordnet praksis, som f.eks.:

- fastsættelse af priser, end ikke vejledende eller anbefalede priser
- fastfrysning af en alt for stor procentdel af den årlige høst, der normalt er til rådighed, og generelt alle former for unormal udbudsbegrænsning

— nægtelse af den eller de nationale attester og/eller fællesskabsattester, der er nødvendige for omsætning og markedsføring af vinavlsprodukter, når den pågældende markedsføring er i overensstemmelse med ovennævnte regler.

2. De regler, der er nævnt i stk. 1, skal i deres helhed meddeles de erhvervsdrivende ved offentliggørelse i en officiel publikation i den pågældende medlemsstat.

3. De medlemsstater, der har benyttet mulighederne i stk. 1, skal hvert år sende Kommissionen en rapport om de beslutninger, der er truffet herom i det foregående år. Kommissionen undersøger, om beslutningerne er i overensstemmelse med fællesskabsretten og især med reglerne om fri omsætning (traktatens artikel 28-31), konkurrence (traktatens artikel 81-86) og princippet om ikke-forskelsbehandling (traktatens artikel 34, stk. 3).

4. De i stk. 1 nævnte organisationer skal udøve en række af nedenstående aktiviteter i en eller flere regioner i Fællesskabet under hensyntagen til forbrugernes interesser:

- i) forbedring af kendskabet til og åbenheden om produktionen og markedet
- ii) medvirken til en bedre koordinering af markedsføringen af produkterne, bl.a. gennem forskning og markedsundersøgelser
- iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne
- iv) bedre udnyttelse af produktionskapaciteten
- v) informationer og forskning, der er nødvendige for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
- vi) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jordbunden og vandressourcerne beskyttes
- vii) udvikling af metoder og redskaber til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions-, fremstillings- og afsætningsled
- viii) bedre udnyttelse og beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
- ix) fremme navnlig af integreret produktion og andre miljøvenlige produktionsmetoder.

AFSNIT V

ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG BEHANDLINGSMETODER; BESKRIVELSE, BETEGNELSE, PRÆSENTATION OG BESKYTTELSE

KAPITEL I

ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG BEHANDLINGSMETODER

Artikel 42

1. Der udarbejdes en række fællesskabsbestemmelser om de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder til fremstilling af de produkter, der er omfattet af denne forordning, bortset fra druesaft og koncentreret druesaft samt druemost og koncentreret druemost til fremstilling af druesaft.

2. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder skal udelukkende tjene til at sikre korrekt vinfremstilling, korrekt opbevaring og korrekt forarbejdning af produktet.

3. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder må hverken omfatte tilsætning af vand, medmindre dette er nødvendigt af særlige tekniske grunde, eller tilsætning af alkohol, undtagen til druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, hedvin, mousserende vin, vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, og, på betingelser der skal fastsættes, perlevin.

4. Medlemsstaterne kan med hensyn til de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder indføre strengere bestemmelser for at sikre, at kvbd, bordvin, der har en geografisk betegnelse og er fremstillet på deres eget område, mousserende vin og hedvin bevarer de kendetegn, der i særlig grad kendetegner disse produkter. De meddeler sådanne bestemmelser til Kommissionen, som giver de øvrige medlemsstater underretning herom.

5. Medmindre der træffes anden bestemmelse, må kun druer af sorter, der i den klassificering, der er udarbejdet efter artikel 19, er opført som druesorter til persning, samt deraf afledte produkter i Fællesskabet anvendes til fremstilling af:

- a) druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
- b) koncentreret druemost
- c) rektificeret koncentreret druemost
- d) vin egnet til fremstilling af bordvin
- e) bordvin
- f) kvbd

g) hedvin

h) delvis gæret druemost af let tørrede druer

i) vin af overmodne druer.

6. Der må ikke fremstilles bordvin ved forskæring af en vin, der er egnet til fremstilling af hvid bordvin, eller af en hvid bordvin med en vin, der er egnet til fremstilling af rød bordvin, eller med en rød bordvin.

Denne bestemmelse er imidlertid ikke til hinder for, at der i visse tilfælde, der skal fastlægges, kan anvendes en forskæring som omhandlet i første afsnit, hvis det endelige produkt har samme kendetegn som en rød bordvin.

Uanset første afsnit tillades en sådan forskæring i områder, hvor der har været tradition for denne fremgangsmåde, indtil den 31. juli 2005 i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelser, der skal fastlægges.

Artikel 43

1. De tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder er fastsat i bilag IV og V.

2. Navnlig:

- er de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder for tilsætning, syring, afsyring og sødning samt reglerne om indholdet af svovldioxid og maksimumsindholdet af flygtig syre fastsat i bilag V, afsnit A-G
- er de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og reglerne vedrørende fremstilling af mousserende vin og mousserende kvalitetsvin fastsat i bilag V, afsnit H og I
- er de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder og reglerne vedrørende fremstilling af hedvin fastsat i bilag V, afsnit J.

Artikel 44

1. Af produkter henhørende under KN-kode 2204 10, 2204 21, og 2204 29 må der i Fællesskabet til direkte konsum kun udbydes eller leveres hedvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, kvbd, perlevin, perlevin tilsat kulsyre,

bordvin samt i givet fald, uanset artikel 45, vin, der er lovligt importeret.

2. Bortset fra vin på flaske, for hvilken det kan godtgøres, at påfyldningen er sket inden den 1. september 1971, må vin, bortset fra kvbd, som hidrører fra de i artikel 42, stk. 5, nævnte druesorter, men som ikke svarer til definitionerne i punkt 12-18 i bilag I, kun anvendes til vinproducentens privatforbrug, til produktion af vineddike eller til destillation.

3. I år med ugunstige vejrforhold kan det besluttes, at produkter fra vindyrkningszone A og B, som ikke har det for den pågældende vindyrkningszone fastsatte naturlige minimumsalcoholindhold udtrykt i volumen, må anvendes i Fællesskabet til fremstilling af mousserende vin og mousserende vin tilsat kulsyre, hvis vinen har et virkeligt alkoholindhold på mindst 8,5 % vol., eller til fremstilling af perlevin tilsat kulsyre. I så fald foretages tilsætningen inden for de grænser, der er omhandlet i bilag V, afsnit D, punkt 5.

4. Druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, må kun anvendes til fremstilling af produkter, der ikke henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 og 2204 29, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for fremstilling på deres område af sådanne produkter.

5. Druesaft og koncentreret druesaft med oprindelse i Fællesskabet må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin. Der føres kontrol med anvendelsen af disse produkter. Igangsætning af alkoholgæring af disse produkter er forbudt på Fællesskabets område.

6. Stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse på produkter, der i Det Forenede Kongerige og Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne i henhold til bilag VII, afsnit C, punkt 2, kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori udtrykket »vin« forekommer.

7. Vin, der er egnet til fremstilling af bordvin, men som ikke har det for bordvin krævede minimale alkoholindhold udtrykt i volumen, må kun afsættes til fremstilling af mousserende vin eller til eddikefremstilling og destillation eller til anden industriel anvendelse. Tilsætning til sådan vin samt forskæring heraf med bordvin med henblik på at hæve det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen til det for bordvin krævede niveau, må kun finde sted hos vinproducenten eller for dennes regning.

8. Af vinbærme og presserester fra vindruer må der hverken fremstilles vin eller andre drikkevarer, som er bestemt til direkte konsum, bortset fra alkohol, brændevin eller piquettevin.

9. Piquettevin må, såfremt det er tilladt at fremstille den i den pågældende medlemsstat, kun anvendes til destillation eller til vindyrkerens privatforbrug.

10. Vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, må kun anvendes til destillation.

11. Delvis gæret druemost af let tørrede druer, må kun bringes i omsætning med henblik på fremstilling af hedvin og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette var traditionel praksis den 1. januar 1985, og af vin fremstillet af overmodne druer.

12. Friske druer, druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost, druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol, druesaft og koncentreret druesaft med oprindelse i tredjelande må ikke anvendes til fremstilling af vin eller som tilsætning til vin på Fællesskabets område.

13. Igangsætning af alkoholgæring af de i stk. 12 nævnte produkter er forbudt på Fællesskabets område. Denne bestemmelse gælder ikke for produkter, der i Det Forenede Kongerige og i Irland er bestemt til fremstilling af produkter henhørende under KN-kode 2206 00, for hvilke medlemsstaterne i henhold til bilag VII, afsnit C, punkt 2, kan tillade anvendelse af en sammensat betegnelse, hvori udtrykket »vin« forekommer.

14. Forskæring af vin med oprindelse i et tredjeland med en vin fra Fællesskabet og forskæring på Fællesskabets geografiske område mellem vine med oprindelse i tredjelande er forbudt.

15. Rådet kan fastsætte undtagelser fra stk. 12, stk. 13, første punktum, og stk. 14 i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser.

Artikel 45

1. Følgende produkter må ikke udbydes eller leveres til direkte konsum, medmindre de er omfattet af en undtagelse:

a) produkter, også importerede, der henhørende under KN-kode 2204 10, 2204 21, 2204 29 og 2204 30 10, og som har været genstand for en ønologisk behandling, der ikke er tilladt efter fællesskabsbestemmelserne eller, når det er tilladt, efter nationale bestemmelser

b) produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og som ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet

- c) produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og som ikke svarer til definitionerne i bilag I.

2. De i stk. 1 nævnte undtagelser for importerede produkter vedtages i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 133.

Artikel 46

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel og til bilag IV og V vedtages efter proceduren i artikel 75.

Bestemmelserne kan navnlig vedrøre:

- a) for så vidt angår bilag V, afsnit A, overgangsforanstaltninger for vin produceret inden den 1. september 1986 og ændringer af listen over sådanne vine i punkt 2
- b) for så vidt angår bilag IV og V, grænseværdier og visse betingelser for anvendelsen af ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, som er omhandlet i disse bilag, bortset fra de grænseværdier og betingelser, der er fastsat i de nævnte bilag
- c) beslutninger, undtagelser, fravigelser, betingelser og lister, som er omhandlet i dette kapitel og i bilag V
- d) anvendelsen af bilag V, afsnit C-G, på produkter, der er høstet i områder i Fællesskabet, der ikke falder ind under de vindyrkningszoner, der er fastlagt i bilag III
- e) for så vidt angår bilag V, afsnit J, de lister, der er omhandlet i punkt 2, litra b), og punkt 6, de fravigelser, der er omhandlet i punkt 4, litra b), og den anmeldelses- og registreringsprocedure, der er omhandlet i punkt 6.

2. Efter proceduren i artikel 75 vedtages følgende regler:

- a) reglerne for sammenligning mellem visse ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der anvendes i tredjelande, samt de regler, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, og i bilag IV
- b) bestemmelserne om blanding og forskæring af druemost og vin
- c) de nærmere bestemmelser om renheden og identiteten af de stoffer, der anvendes i forbindelse med ønologiske fremgangsmåder
- d) de administrative bestemmelser for anvendelsen af de tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder; det kan heri fastsættes, at bestemte ønologiske fremgangs-

måder og behandlingsmetoder kun må anvendes under tilsyn af en af medlemsstaten autoriseret person, som besidder tilstrækkelig viden til at sikre produktets kvalitet, hygiejne og sundhed

- e) betingelserne for oplagring og omsætning, anvendelsen af produkter, som er omhandlet i artikel 45, eller listerne over produkter, der er undtaget fra kravene i nævnte artikel, samt fastlæggelsen af de kriterier, der i enkelttilfælde gør det muligt at undgå en urimelig hård behandling, de betingelser, på hvilke medlemsstaterne kan tillade oplagring, omsætning og anvendelse af produkter, som ikke opfylder de i denne forordning fastsatte bestemmelser, bortset fra de i artikel 45, stk. 1, omhandlede, eller som ikke opfylder bestemmelser fastsat efter denne forordning

- f) de almindelige betingelser for anvendelse af ellers ikke tilladte ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder i forsøgsøjemed.

3. Efter proceduren i artikel 75 vedtages analysemetoderne til bestemmelse af sammensætningen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, og reglerne for konstatering af, om disse produkter har undergået en behandling, der er i strid med de tilladte ønologiske fremgangsmåder.

Efter samme procedure vedtages om nødvendigt grænseværdier for stoffer, hvis tilstedeværelse viser, at bestemte ønologiske fremgangsmåder er blevet anvendt, samt sammenligningstabeller for analyseresultaterne.

Er der ikke fastsat fællesskabsanalysemetoder eller de i første afsnit nævnte regler for påvisning og bestemmelse af indholdet af de eftersøgte stoffer i det pågældende produkt, gælder dog:

- a) de analysemetoder, der er godkendt af generalforsamlingen for Det Internationale Vinkontor (OIV), og som dette kontor har offentliggjort, eller
- b) hvis der ikke findes en passende analysemetode blandt dem, der er nævnt under litra a), en analysemetode, der er i overensstemmelse med de standarder, der er anbefalet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), eller
- c) hvis ingen af de i litra a) og b) nævnte metoder er til rådighed, som følge af den pågældende metodes nøjagtighed, repeterbarhed og reproducerbarhed:
 - i) en analysemetode, der er tilladt i den pågældende medlemsstat, eller
 - ii) om nødvendigt, enhver anden egnet analysemetode.

Automatiserede analysemetoder, der anvendes i stedet for en fællesskabsanalysemetode, anses for ligestillede med de i første afsnit omhandlede fællesskabsanalysemetoder på betingelse af, at det efter proceduren i artikel 75 fastslås, at de opnåede resultater med hensyn til nøjagtighed, repeterbarhed og reproducerbarhed mindst svarer til de resultater, der opnås ved anvendelse af den tilsvarende fællesskabsanalysemetode.

KAPITEL II

BESKRIVELSE, BETEGNELSE, PRÆSENTATION OG BESKYTTELSE AF VISSE PRODUKTER

Artikel 47

1. Reglerne for beskrivelse, betegnelse og præsentation af visse produkter, der er omfattet af denne forordning, samt for beskyttelse af visse angivelser, benævnelser og udtryk findes i dette kapitel og i bilag VII og VIII. Disse regler skal navnlig tage hensyn til følgende mål:

- a) at forbrugernes legitime interesser beskyttes
- b) at producenternes legitime interesser beskyttes
- c) at det indre marked kan fungere tilfredsstillende
- d) at tilskynde til produktion af kvalitetsprodukter.

2. Reglerne i stk. 1 skal navnlig omfatte bestemmelser:

- a) som foreskriver anvendelse af bestemte benævnelser
- b) som tillader brug af bestemte benævnelser på visse betingelser
- c) som tillader brug af andre benævnelser, herunder oplysninger, som kan være nyttige for forbrugerne
- d) som regulerer beskyttelsen af og kontrolordninger for bestemte benævnelser
- e) som regulerer anvendelsen af geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser
- f) som regulerer mærkningen af produkter, der er importeret, eller, når det er tilladt i henhold til denne forordning, der er fremstillet af disse produkter, for at sikre, at forbrugerne oplyses som det pågældende produkts art, og at dette ikke

mærkes som et fællesskabsprodukt eller et produkt fra en medlemsstat.

3. Reglerne i stk. 1 anvendes til beskrivelse af de deri nævnte produkter:

- a) i etiketteringen
- b) i registre samt i de ledsagedokumenter og andre dokumenter, der er foreskrevet i fællesskabsbestemmelserne, i det følgende benævnt »officielle dokumenter«, bortset fra told-dokumenter
- c) i handelsdokumenter, navnlig fakturaer og følgesedler, og
- d) i reklamer, såfremt der i denne forordning er fastsat særlige bestemmelser herom.

4. Reglerne i stk. 1 anvendes ved præsentationen af de deri nævnte produkter for så vidt angår:

- a) beholderen, herunder lukkeanordningen
- b) etiketteringen
- c) emballagen.

5. Reglerne i stk. 1 anvendes på produkter, der besiddes med henblik på salg, og på produkter, der er markedsført.

Artikel 48

Beskrivelsen og præsentationen af de produkter, der er omfattet af denne forordning, samt reklame for disse produkter må ikke være urigtig eller kunne skabe forveksling eller vildlede de personer, de henvender sig til; dette gælder især:

- de i artikel 47 omhandlede angivelser, også når de anvendes i oversættelse eller sammen med en henvisning til den faktiske herkomst eller sammen med yderligere benævnelser som f.eks. »art«, »type«, »metode«, »efterligning«, »mærke« eller andre lignende benævnelser
- produkternes egenskaber, især art, sammensætning, alkoholindhold, farve, oprindelse eller herkomst, kvalitet, druesort, årgang eller beholdernes nominelle volumen
- navnet på eller karakteren af de fysiske eller juridiske personer eller på en sammenslutning af personer, som deltager eller har deltaget i fremstillingen eller markedsføringen af produktet, herunder navnlig aftapperen.

Artikel 49

1. Produkter, hvis beskrivelse eller præsentation ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller gennemførelsesbestemmelserne hertil, må hverken besiddes med henblik på salg i Fællesskabet, markedsføres i Fællesskabet eller eksporteres.

Undtagelser fra denne forordnings bestemmelser kan dog i forbindelse med produkter, der er beregnet til eksport

- tillades af medlemsstaterne, hvis importtredjelandets bestemmelser kræver dette
- fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i de tilfælde, der ikke er omfattet af første led.

2. Den medlemsstat, på hvis område det produkt, hvis beskrivelse eller præsentation ikke er i overensstemmelse med stk. 1, befinder sig, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sanktionere overtrædelserne alt efter, hvor grove de er.

Medlemsstaten kan dog tillade, at det pågældende produkt besiddes med henblik på salg eller markedsføring i Fællesskabet eller eksport, såfremt beskrivelsen eller præsentationen af dette produkt ændres, således at den er i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 50

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at det på de betingelser, der er fastsat i artikel 23 og 24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, bliver muligt for interesserede parter at forhindre, at en geografisk betegnelse til identifikation af et af de i artikel 1, stk. 2, litra b), nævnte produkter anvendes i Fællesskabet for et produkt, som ikke er oprindelse på det sted, som den geografiske betegnelse henviser til, også selv om produktets sande oprindelse angives, eller at den geografiske betegnelse benyttes i oversættelse eller ledsages af benævnelser som »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller andre lignende benævnelser.

2. I denne artikel forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der tjener til at identificere et produkt som havende oprindelse i et tredjeland, der er medlem af Verdenshandelsorganisationen, eller i en region eller et område i det pågældende tredjeland, i de tilfælde, hvor produktets kvalitet, omdømme eller andre bestemte kendetegn hovedsagelig er knyttet til denne geografiske oprindelse.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse uanset andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen om betegnelse og præsentation af de produkter, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 51

1. I dette afsnit forstås ved »navnet på en geografisk enhed, der er mindre end en medlemsstat« navnet på:

- et lokalt sted eller en enhed af flere lokale steder
- en kommune eller en del heraf
- et underområde eller en del af et underområde af et vindyrkningsområde
- et andet område end et bestemt dyrkningsområde.

2. Anvendelsen af en geografisk betegnelse til betegnelse af bordvin, som fremstilles ved forskæring af vin af druer fra forskellige dyrkningsområder er tilladt, hvis mindst 85 % af den ved forskæringen fremkomne bordvin hidrører fra det dyrkningsområde, hvis navn den bærer.

Anvendelsen af en geografisk betegnelse for et dyrkningsområde i vindyrkningszone A eller vindyrkningszone B til betegnelse af hvid bordvin er kun tilladt, hvis de produkter, som indgår i forskæringen, stammer fra den pågældende vindyrkningszone, eller hvis den pågældende vin fremstilles ved forskæring af bordvin fra vindyrkningszone A med bordvin fra vindyrkningszone B.

3. Medlemsstaterne kan navnlig stille som betingelse for anvendelse af en geografisk betegnelse på en bordvin, at denne fuldt ud er fremstillet af præcist angivne druesorter, og at den udelukkende kommer fra det præcist angivne område, hvis navn den bærer.

Artikel 52

1. Hvis en medlemsstat tildeler en kvbd eller i givet fald en vin, der skal forarbejdes til en sådan kvbd, navnet på et bestemt dyrkningsområde, kan dette navn ikke anvendes på vinavlsprodukter, som ikke stammer fra dette område, og/eller som ikke har fået navnet i henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser. Det samme gælder, hvis en medlemsstat har tildelt en enkelt kvbd eller i givet fald en vin, der skal forarbejdes til en sådan kvbd, navnet på en kommune, en del heraf eller et lokalt sted.

Uanset fællesskabsbestemmelserne om særlige typer kvbd, kan medlemsstaterne efter produktionsbestemmelser, de fastlægger,

tillade, at navnet på et bestemt dyrkningsområde suppleres med en præcisering vedrørende fremstillingsmetoden eller produktets art eller med navnet på en druesort eller et synonym herfor.

Som en undtagelse fra første afsnit kan Rådet på forslag af Kommissionen indtil den 31. august 2001 med kvalificeret flertal bestemme, at visse geografiske navne, der traditionelt anvendes til at betegne bordvine, og som er blevet navnet på et bestemt dyrkningsområde, fortsat kan betegne bordvine i endnu højst tre produktionsår.

2. Følgende navne og udtryk:

— navnet på en druesort

— et særligt traditionelt udtryk som omhandlet i bilag VII, afsnit A, punkt 2, litra c), andet led, fjerde underled, og i bilag VIII, afsnit D, punkt 2, andet led

eller

— et supplerende traditionelt udtryk som omhandlet i bilag VII, afsnit B, punkt 1, litra b), femte led, for så vidt udtrykket er tildelt af en medlemsstat for at betegne en vin i henhold til fællesskabsreglerne

må ikke anvendes til at betegne, præsentere eller reklamere for andre drikkevarer end vin eller druemost, medmindre enhver risiko for forveksling med hensyn til art, oprindelse, herkomst eller sammensætning i forbindelse med en sådan drikkevarer er udelukket.

3. Anvendelsen af et navn eller et udtryk som omhandlet i stk. 2 eller af udtrykkene »Hock«, »Claret«, »Liebfrauenmilch« og »Liebfraumilch«, uanset om det ledsages af benævnelser som »art«, »type«, »stil«, »efterligning« eller andre lignende benævnelser, er forbudt til betegnelse og præsentation af:

— en vare henhørende under KN-kode 2206, medmindre den pågældende vare faktisk hidrører fra det pågældende sted

— en vare, som markedsføres med tydelige anvisninger til forbrugeren med henblik på at opnå en vinlignende hjemmelavet drikkevarer; dog kan navnet på en druesort anvendes, hvis den pågældende vare rent faktisk er fremstillet af denne druesort, medmindre dette navn kan give anledning til forveksling med navnet på et bestemt dyrkningsområde eller en geografisk enhed, der anvendes til betegnelse af en kvbd.

4. Navne:

— på et bestemt dyrkningsområde

— på en geografisk enhed, der er mindre end det pågældende bestemte dyrkningsområde, hvis det pågældende navn er tildelt af en medlemsstat for at betegne en vin i henhold til fællesskabsbestemmelserne

må ikke anvendes til at betegne, præsentere eller reklamere for andre drikkevarer end vin og druemost, medmindre:

a) for så vidt angår produkter, der er omfattet af KN-kode 2009, 2202, 2205, 2206, 2207, 2208 og 2209, samt produkter, der er fremstillet på grundlag af en vinråvare, ovennævnte navne og udtryk er anerkendt i den medlemsstat, hvor produktet har sin oprindelse, og denne anerkendelse er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne

b) for så vidt angår andre drikkevarer end de i litra a) omhandlede, enhver risiko for forveksling med hensyn til art, oprindelse eller herkomst og sammensætning er udelukket.

Selv om den i litra a) omhandlede anerkendelse ikke finder sted, kan disse navne dog anvendes indtil den 31. december 2000, hvis litra b) er overholdt.

Artikel 53

1. Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel og til bilag VII og VIII vedtages efter proceduren i artikel 75. Disse bestemmelser vedrører navnlig de undtagelser, betingelser og tilladelser, der er omhandlet i de nævnte bilag.

2. Følgende bestemmelser vedtages efter proceduren i artikel 75:

a) angivelserne, symbolerne og de andre mærker, der er omhandlet i indledningen til bilag VII eller i bilag VIII, afsnit A, punkt 2

b) listen over de traditionelle særlige udtryk, der er omhandlet i bilag VII, afsnit A, punkt 2, litra c), andet led, fjerde underled, eller bilag VIII, afsnit D, punkt 2, litra c), andet led

c) betingelserne for anvendelse af de geografiske betegnelser, der er omhandlet i bilag VII, afsnit A, punkt 2

- d) de angivelser, der er omhandlet i bilag VII, afsnit A, punkt 4
- e) betingelserne for anvendelse af de angivelser, der er omhandlet i bilag VII, afsnit B, punkt 1, og rammen for brugen af de angivelser, der er omhandlet i bilag VII, afsnit B, punkt 3
- f) de angivelser, der er omhandlet i bilag VII, afsnit B, punkt 2, og betingelserne for anvendelsen af dem
- g) det omfang hvori og de betingelser hvorpå bestemmelserne i bilag VII anvendes på de produkter, der henhører under denne forordning, og som ikke har omhandlet i bilag VII, afsnit A, punkt 1, eller i bilag VIII; det drejer sig navnlig om druemost, delvis gæret druemost, koncentreret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin af overmodne druer, der er fremstillet i Fællesskabet
- h) betingelserne for opbevaring og transport af produkterne i beholdere samt deres anvendelse og mærkning, også for så vidt angår beholdere til fremstilling og opbevaring af mousserende vin
- i) i givet fald den tildeling af navne på geografiske enheder, der er omhandlet i bilag VIII, afsnit E, punkt 1, andet led
- j) de obligatoriske og frivillige angivelser, der skal findes i registre, officielle dokumenter og handelsdokumenter
- k) de bestemmelser, der er omhandlet i bilag VIII, henholdsvis afsnit G, punkt 2, og afsnit G, punkt 5
- l) de bestemmelser og undtagelser, der er omhandlet i bilag VIII, afsnit I, punkt 6.

AFSNIT VI

KVALITETSVIN FRA BESTEMTE DYRKNINGSOMRÅDER

Artikel 54

1. Ved »kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder« (»kvbd«) forstås vin, der opfylder bestemmelserne i dette afsnit og de fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser, der er vedtaget herom.

2. Kvbd omfatter følgende kategorier:

- a) »kvalitetshedvin fra bestemte dyrkningsområder« (»khvbd«), der er i overensstemmelse med definitionen af hedvin
- b) »mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder«, (»mkvbd«), der er i overensstemmelse med definitionen af mousserende vin, herunder mkvbd af aromatisk type
- c) »kvalitetsperlevin fra bestemte dyrkningsområder« (»kpvd«), der er i overensstemmelse med definitionen af perlevin

d) andre end de under litra a), b) og c) nævnte former for kvbd.

3. Produkter egnet til fremstilling af kvbd er:

a) friske druer

b) druemost

c) delvis gæret druemost

d) ung ikke-færdiggæret vin

e) vin.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over de kvbd, de har anerkendt, med nærmere oplysninger for hver kvbd om de nationale bestemmelser, der gælder for produktion og fremstilling af dem.

5. Kommissionen offentliggør listen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 55

1. Bestemmelserne for produktion af kvbd skal, som supplement til eventuelle nationale regler, der er vedtaget i medfør af artikel 57, stk. 1, under hensyntagen til de traditionelle produktionsbetingelser, i det omfang de ikke har uheldige virkninger for tilskyndelsen til kvalitetsproduktion eller for enhedsmarkedets korrekte funktion, være baseret på følgende elementer:

a) afgrænsning af produktionsområdet

b) vinstokbestand

- c) dyrkningsmetoder
- d) vinfremstillingsmetoder
- e) naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen
- f) udbytte pr. hektar
- g) undersøgelse og vurdering af organoleptiske kendetegn.

2. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser er fastsat i bilag VI, afsnit A-J.

3. Bestemmelserne i bilag VI, afsnit K, gælder kun for mkvbd. Bestemmelserne i bilag VI, afsnit L, gælder kun for khvbd.

Artikel 56

1. Medlemsstaterne udsteder regler, hvorefter det i produktionsleddet er muligt:

a) for producenten:

i) at undlade at anmode om klassificering som kvbd af et produkt, der i høst- eller produktionsanmeldelsen er anført som et produkt egnet til fremstilling af kvbd, eller

ii) at deklassere en kvbd, navnlig til bordvin

b) for den kompetente myndighed, der skal udpeges af medlemsstaterne, at deklassere en kvbd.

2. Deklassering af en kvbd i handelsleddet foretages:

a) af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område vinen befinder sig:

i) når der er tale om en vin med oprindelse i denne medlemsstat, eller

ii) når der er tale om små mængder, der skal fastsættes

b) af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vinen har oprindelse, i de tilfælde der ikke er omfattet af litra a).

3. Der kan navnlig træffes beslutning om den i stk. 2 omhandlede deklassering, hvis den kompetente myndighed har konstateret:

a) at vinen under oplagring eller transport har undergået en ændring, der har forringet eller forandret kendetegnene for den pågældende kvbd

b) at vinen har været genstand for en ikke tilladt behandling eller ikke på lovlig vis er betegnet som kvbd.

Artikel 57

1. De producerende medlemsstater kan under hensyntagen til lokale sædvaner ud over de i artikel 55 omhandlede elementer fastlægge yderligere obligatoriske produktionsbetingelser og kendetegn for kvbd.

2. Ved siden af de øvrige bestemmelser, der er fastsat i denne forordning, kan producentmedlemsstaterne under hensyntagen til lokale sædvaner fastlægge yderligere eller strengere kendetegn og betingelser for produktion, fremstilling og transport af kvbd, der fremstilles på deres område.

Artikel 58

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit og til bilag VI vedtages efter proceduren i artikel 75.

Bestemmelserne kan blandt andet vedrøre:

a) de i dette afsnit og bilag VI omhandlede beslutninger, undtagelser, fravigelser og lister

b) afgrænsningen af områderne i umiddelbar nærhed af et bestemt produktionsområde, under hensyntagen til den geografiske placering og de administrative strukturer

c) anvendelsen af deklasserede kvbd samt betingelserne for denne anvendelse

d) passende bestemmelser om generel og systematisk anvendelse af organoleptiske test, anvendelsen af vine, der ikke opfylder testkravene, samt betingelserne for denne anvendelse

e) fastsættelse af de små mængder, der er omtalt i artikel 56, stk. 2, litra a), nr. ii).

AFSNIT VII

ORDNING FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 59

1. Ved import i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), nævnte produkter skal der fremlægges importlicens. Ved import af de andre i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter og ved eksport af de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter kan der kræves fremlagt import- eller eksportlicens.

2. Import- eller eksportlicensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i Fællesskabet vedkommende er etableret, uden at dette i øvrigt indskrænker anvendelsen af artikel 62 og 63.

Licensen gælder for hele Fællesskabet.

Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode; sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis finder sted inden for nævnte frist, medmindre der foreligger force majeure.

3. Efter proceduren i artikel 75 fastlægges:

- a) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens
- b) licensernes gyldighedsperiode og andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

Artikel 60

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes todsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1, stk. 2, nævnte produkter.

2. For druesaft og druemost henhørende under KN-kode 2009 60 og 2204 30, for hvilke anvendelsen af todsatserne i den fælles toldtarif afhænger af produktets importpris, skal korrektheden af denne pris efterprøves enten på grundlag af en kontrol af de enkelte partier eller ved anvendelse af en fast importværdi, som Kommissionen beregner på grundlag af prisnoteringerne for de pågældende produkter i oprindelseslandene.

Er den oplyste indgangspris for det pågældende parti højere end den faste importværdi forhøjet med en margen, der

fastsættes efter stk. 3, og som ikke må overstige den faste importværdi med mere end 10%, skal der stilles sikkerhed svarende til importtolden beregnet på grundlag af den faste importværdi.

Oplyses indgangsprisen for det pågældende parti ikke i det i andet afsnit omhandlede tilfælde, afhænger anvendelsen af todsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der skal fastlægges efter stk. 3.

3. Hvis undtagelserne i artikel 44, stk. 15, finder anvendelse på importerede produkter, skal importørerne stille sikkerhed for disse produkter hos de udpegede toldmyndigheder på tidspunktet for varens overgang til fri omsætning. Sikkerheden skal svare til et beløb, som skal fastsættes. Sikkerheden frigives, når importøren har forelagt toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor varen er overgået til fri omsætning, tilfredsstillende bevis for, at druemosten er blevet omdannet til druesaft, anvendt i andre produkter uden for vinsektoren eller, såfremt den er anvendt til vinfremstilling, at den er blevet behørigt mærket.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75. De vedrører navnlig fastsættelsen af kriterierne for fastlæggelse af, hvilken kontrolordning der skal anvendes, og hvilke elementer der skal tages i betragtning ved beregningen af de faste importværdier, størrelsen af den i stk. 3 nævnte sikkerhed samt reglerne for frigivelsen af denne sikkerhed.

Artikel 61

1. For at undgå eller afbøde skadelige virkninger for Fællesskabets marked i forbindelse med import af visse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter, skal der ved import af et eller flere af disse produkter til satsen i den fælles toldtarif pålægges en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der i overensstemmelse med traktatens artikel 300 er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor der ikke er risiko for, at importen skaber forstyrrelser på Fællesskabets marked, eller hvis virkningerne ikke vil stå i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, som Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til

Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvor de i stk. 1 omhandlede skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for produktet.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 75. Bestemmelserne vedrører navnlig:

- a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i overensstemmelse med artikel 5 i landbrugsaftalen
- b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 62

1. Toldkontingenter for de af denne forordning omfattede produkter, der følger af en aftale, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, eller af en anden af Rådet vedtaget retsakt, åbnes og forvaltes af Kommissionen efter gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 75.

2. Ved forvaltningen af kontingenterne kan der anvendes en af følgende metoder eller en kombination af dem:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der indgives ansøgning for (»samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til den traditionelle samhandel (»traditionelle/nye importører«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder. De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Ved fastlæggelsen af forvaltningsmetoden skal der i givet fald tages behørigt hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder,

der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, men under iagttagelse af de rettigheder, der følger af de aftaler, som er indgået under handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. Ved de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesbestemmelser fastsættes årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig fordeling på mindre perioder, ligesom det fastlægges, hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes, herunder i givet fald bestemmelser vedrørende:

- a) garantier for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af de i litra a) nævnte garantier
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og disses gyldighedsperiode.

Artikel 63

1. For at muliggøre eksport af:

- a) de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c)
- b) sukker henhørende under KN-kode 1701, glucose og glucosesirup henhørende under KN-kode 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 90 50, også i form af de under KN-kode 1702 30 51 og 1702 30 59 henhørende produkter, som indgår i de under KN-kode 2009 60 11, 2009 60 71, 2009 60 79 og 2204 30 99 henhørende produkter

på grundlag af de priser, der gælder for disse produkter i den internationale handel, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, kan forskellen mellem disse priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. Den metode, der fastlægges for tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal være:

- a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, og der tages hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende
- b) den administrativt set mindst besværlige metode for de erhvervsdrivende under hensyntagen til forvaltningens behov

- c) af en sådan art, at der ikke forekommer forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på bestemte markeder gør det nødvendigt.

Den i stk. 1, litra a), omhandlede restitution fastsættes efter proceduren i artikel 75. Den fastsættes med regelmæssige mellemrum.

En restitution, der fastsættes med regelmæssige mellemrum, kan om nødvendigt i det mellemliggende tidsrum ændres af Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Disse bestemmelser suppleres af bestemmelserne i artikel 64 for de deri omhandlede produkter.

4. Restitutionen ydes kun efter ansøgning og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

5. Ved eksport af de i artikel 1 omhandlede produkter anvendes det restitutionsbeløb, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, det restitutionsbeløb, som nævnte dag gælder:

- a) for det i licensen anførte bestemmelsessted eller i givet fald
- b) for det faktiske bestemmelsessted, hvis dette afviger fra det bestemmelsessted, der er anført i licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for det i licensen anførte bestemmelsessted.

For at undgå misbrug af den fleksibilitet, som dette stykke giver, kan der træffes passende foranstaltninger.

6. Stk. 4 og 5 kan efter proceduren i artikel 75 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for dem i forbindelse med fødevarerhjælp.

7. Overholdelsen af mængdemæssige begrænsninger, der følger af aftaler, som er indgået efter traktatens artikel 300, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder for de pågældende produkter.

For så vidt angår overholdelsen af forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået som led i handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, berøres licensernes gyldighed ikke af en referenceperiodes udløb.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende fordeling af ikke tildelte eller omfordeling af ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 64

1. Denne artikel finder anvendelse på de restitutioner, der er omhandlet i artikel 63, stk. 1.

2. Restitutionsbeløbet for de i artikel 63, stk. 1, litra b), omhandlede produkter svarer:

- a) for råsukker og hvidt sukker til det restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som er fastsat efter artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, og efter gennemførelsesbestemmelserne hertil
- b) for glucose og glucosesirup til det restitutionsbeløb, der gælder for eksport af disse produkter i uforandret stand, og som for hvert af produkterne er fastsat efter artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽²⁾ og efter gennemførelsesbestemmelserne hertil.

For at restitutionen kan ydes, skal de forarbejdede produkter ved eksporten være ledsaget af en erklæring fra ansøgeren, der angiver de mængder råsukker, hvidt sukker, glucose og glucosesirup, der er anvendt ved fremstillingen.

De kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat fører kontrol med, at erklæringen er korrekt.

3. Restitutionsbeløbene fastsættes under hensyntagen til følgende:

- a) situationen og den forventede udvikling med hensyn til:
- i) priserne for de i artikel 63, stk. 1, nævnte produkter og de disponible mængder heraf på Fællesskabets marked
- ii) verdensmarkedspriserne for disse produkter
- b) de gunstigste afsætningsomkostninger og omkostninger i forbindelse med transporten fra Fællesskabets markeder til

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1.7.1981, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1148/98 (EFT L 159 af 3.6.1998, s. 38).

⁽²⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18).

Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder samt omkostningerne ved forsendelsen til bestemmelseslandet

bestemmelse kan dog vedtages efter proceduren i artikel 75, hvis der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

c) målene med den fælles markedsordning for vin, som er at sikre et afbalanceret marked og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og samhandel

Der kan fastsættes supplerende bestemmelser efter proceduren i artikel 75.

d) de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300

7. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 75, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der er importeret fra tredjelande, og som geneksporteres til tredjelande, jf. dog stk. 6, litra a).

e) behovet for at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked

Artikel 65

f) det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

4. De i artikel 63, stk. 1, omhandlede priser på Fællesskabets marked bestemmes ud fra de gunstigste eksportpriser.

1. I det omfang det er nødvendigt for, at den fælles markedsordning for vin kan fungere efter hensigten, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal helt eller delvis udelukke anvendelse af proceduren for aktiv forædling for de i artikel 1 omhandlede produkter.

De i artikel 63, stk. 1, nævnte priser i den internationale handel bestemmes under hensyntagen til:

a) noteringerne på tredjelandsmarkeder

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede situation er af særlig hastende karakter, og Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelser på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne; de pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen modtaget en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter anmodningens modtagelse.

b) de gunstigste priser i destinationstredjelande for import fra tredjelande

c) producentpriserne i eksporttredjelandene, idet der i givet fald tages hensyn til de tilskud, der ydes af disse lande

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke har truffet en afgørelse senest tre måneder efter, at sagen er blevet forelagt det, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

d) tilbudspriserne franko Fællesskabets grænse.

5. Den hyppighed, hvormed liste over produkter, for hvilke der faktisk ydes eksportrestitution, opstilles, og restitutionsbeløbs størrelse fastlægges efter proceduren i artikel 75, jf. dog artikel 63, stk. 3, tredje afsnit.

Artikel 66

6. Restitutionen betales, når det godtgøres:

1. De almindelige regler for fortolkning af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tarifiering af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

a) at produkterne har oprindelse i Fællesskabet

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt:

b) at produkterne er eksporteret fra Fællesskabet, og

c) hvis der er tale om en differentieret restitution, at produkterne har nået den destination, der er anført i licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, jf. dog artikel 63, stk. 5, litra b). Undtagelser fra denne

a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told

- b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

omhandlede produkter, som transporteres i begrænsede mængder og påfyldes små beholdere

Artikel 67

1. Import af produkter, der er omfattet af denne forordning, og som er tilsat alkohol, er forbudt, bortset fra produkter, som ligestilles med produkter af fællesskabsoprindelse, for hvilke sådan tilsætning er tilladt.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig betingelserne for ligestilling af produkter og undtagelser fra stk. 1, vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 68

1. De i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), omhandlede produkter må kun importeres, når følgende betingelser er opfyldt:

a) for så vidt angår alle produkterne:

- i) de skal være i overensstemmelse med de forskrifter, som gælder for fremstilling, afsætning og i givet fald levering til direkte konsum i oprindelsestredjelandet; opfyldelsen af denne betingelse godtgøres ved, at der fremlægges en attest udstedt af et organ i oprindelsestredjelandet, som er opført på en liste, der skal opstilles
- ii) når de er bestemt til direkte konsum, skal de være ledsaget af en analyseerklæring udarbejdet af et organ eller en myndighed, som er udpeget af oprindelsestredjelandet

b) for så vidt angår vin til direkte konsum, bortset fra hedvin og mousserende vin:

- i) vinen skal have et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 9 % vol. og et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 15 % vol.
- ii) den skal have et totalt syreindhold udtrykt i vinsyre på mindst 3,5 g/l, dvs. 46,6 milliækvivalenter/l.

2. Der kan efter proceduren i artikel 75 vedtages regler om:

- a) fastlæggelse af de egenskaber, hedvine og mousserende vine skal have, samt undtagelser fra stk. 1, litra b)
- b) fritagelse for fremlæggelse af den i stk. 1, litra a), omhandlede attest og analyseerklæring for visse af de i stk. 1

- c) hel eller delvis fritagelse for kravet om oplysningerne i den i stk. 1, litra a), omhandlede attest eller analyseerklæring for visse vine, der ledsages af et oprindelsescertifikat.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 69

1. Bliver Fællesskabets marked for et eller flere af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede produkter på grund af import eller eksport udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 33 i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Ved bedømmelsen af, om situationen berettiger til anvendelse af sådanne foranstaltninger, tages der særligt hensyn til:

- a) de mængder, for hvilke der er udstedt eller ansøgt om importlicenser, og markedssituationen i Fællesskabets vinsektor
- b) i givet fald interventionens omfang.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal almindelige bestemmelser for anvendelsen af dette stykke og bestemmer, i hvilket tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation opstår, træffer Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ afgørelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe en af Kommissionen truffet foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af aftaler indgået efter traktatens artikel 300, stk. 2.

AFSNIT VIII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 70*

1. De af denne forordning omfattede produkter må kun bringes i omsætning i Fællesskabet, når de ledsages af et dokument, der er kontrolleret af myndighederne.

2. Fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, der ligger inde med disse produkter i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv, navnlig producenter, aftappere og forarbejdningsevksomheder samt nærmere bestemte vinhandlere, skal føre ind- og udgangsbøger for disse produkter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særligt det i stk. 1 omhandlede dokumentets art og type, samt undtagelserne fra denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 71

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på produktion af og handel med de af denne forordning omfattede produkter.

2. Afsnit II, kapitel II, er ikke til hinder for, at der ydes national støtte med henblik på virkeliggørelse af mål af samme art som de mål, der tilstræbes med nævnte kapitel. Stk. 1 anvendes dog på sådan støtte.

Artikel 72

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere instanser, som de pålægger at føre kontrol med, at fællesskabsbestemmelserne for vinsektoren overholdes. De udpeger også de laboratorier, der er bemyndiget til at foretage officielle analyser i vinsektoren.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse myndigheders og laboratoriers navn og adresse. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

3. Kommissionen opretter et særligt inspektørkorps, som i forbindelse med kontrollen på stedet skal samarbejde med medlemsstaternes ansvarlige instanser for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne på vinområdet.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 75.

De kan blandt andet omfatte bestemmelser vedrørende:

- a) sikring af en ensartet anvendelse af fællesskabsbestemmelserne i vinsektoren, navnlig med hensyn til kontrol
- b) forbindelserne mellem de udpegede myndigheder
- c) særlige finansielle regler med henblik på forbedring af kontrollen
- d) administrative sanktioner
- e) de udpegede inspektørers beføjelser og forpligtelser.

Artikel 73

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. De nærmere regler for sådanne meddelelser, herunder arten af og formen for de oplysninger, der skal meddeles, fristerne for deres fremsendelse og fristerne for videregivelse af de indsamlede oplysninger, vedtages efter proceduren i artikel 75.

Artikel 74

Der nedsættes en forvaltningskomité for vin, i det følgende benævnt »komitéen«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 75

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Komitéen udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i andet afsnit.

Artikel 76

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 77

1. Ved denne forordnings anvendelse skal der på passende måde tages hensyn til de i traktatens artikel 33 og 131 nævnte mål.

2. Denne forordning anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af aftaler indgået efter traktatens artikel 300, stk. 2.

Artikel 78

1. Forordning (EF) nr. 1258/1999 og gennemførelsesbestemmelser dertil anvendes på de produkter, der er omfattet af nærværende forordning.

2. Den præmie, der er omhandlet i afsnit II, kapitel II, den støtte, der er omhandlet i afsnit II, kapitel III, den støtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel I, det opkøb og den støtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel II, og den støtte, der er omhandlet i afsnit III, kapitel III, samt de restitutioner, der er omhandlet i afsnit VII, betragtes som intervention til regulering af landbrugsmarkederne i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999.

3. Den fællesskabsstøtte, der ydes efter afsnit III, og de restitutioner, som kan ydes i henhold til afsnit VII, må kun ydes for

produkter, der er fremstillet i Fællesskabet af druer høstet i Fællesskabet, jf. dog eventuelle mere restriktive bestemmelser.

Artikel 79

For at forebygge overskud af bordvin og vin egnet til fremstilling af bordvin kan medlemsstaterne fastsætte en grænse for dyrkningsudbytte udtrykt som et antal hektoliter pr. hektar, idet en overskridelse heraf medfører, at producenten ikke er berettiget til ydelser i henhold til denne forordning.

Artikel 80

Efter proceduren i artikel 75 vedtages foranstaltninger:

- a) der skal lette overgangen fra de ordninger, der er omhandlet i de i artikel 81 nævnte forordninger, til dem, der indføres ved nærværende forordning, og
- b) der om nødvendigt skal løse specifikke praktiske problemer. Ved sådanne foranstaltninger kan visse dele af denne forordning fraviges, hvis der foreligger behørig begrundelse herfor.

Artikel 81

Forordning (EØF) nr. 346/79, (EØF) nr. 351/79, (EØF) nr. 460/79, (EØF) nr. 456/80, (EØF) nr. 457/80, (EØF) nr. 458/80, (EØF) nr. 1873/84, (EØF) nr. 895/85, (EØF) nr. 822/87, (EØF) nr. 823/87, (EØF) nr. 1442/88, (EØF) nr. 3877/88, (EØF) nr. 4252/88, (EØF) nr. 2046/89, (EØF) nr. 2048/89, (EØF) nr. 2389/89, (EØF) nr. 2390/89, (EØF) nr. 2391/89, (EØF) nr. 2392/89, (EØF) nr. 3677/89, (EØF) nr. 3895/91, (EØF) nr. 2332/92 og (EØF) nr. 2333/92 ophæves.

Artikel 82

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1999.

På Rådets vegne

K.-H. FUNKE

Formand

BILAG I

DEFINITION AF PRODUKTER

Følgende definitioner anvendes:

- på produkter, der fremstilles i Fællesskabet af druer, som er høstet dér, herunder de i punkt 15, sjette led, omhandlede vine, og
- på andre produkter end dem, der er omhandlet i punkt 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 og 24, når de
 - kommer fra tredjelande eller
 - fremstilles i Fællesskabet af druer, der er høstet uden for Fællesskabet, såfremt fremstillingen er tilladt i henhold til denne forordning.

Definitionerne af de vinavlsprodukter, som dette bilag ikke finder anvendelse på, fastlægges om nødvendigt i overensstemmelse med denne forordning, efter proceduren i forordningens artikel 75.

1. *»Friske druer«*: den til vinfremstilling anvendte modne eller let tørrede vinstokfrugt, der efter de sædvanlige vinmetoder kan perses eller presses, og som spontant kan gære alkoholisk.
2. *»Druemost«*: det af friske druer på naturlig måde eller ved fysiske processer fremstillede flydende produkt. Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i druemost på højst 1 % vol.
3. *»Delvis gæret druemost«*: det ved gæring af druemost fremkomne produkt med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på over 1 % vol., men under tre femtedel af dets totale alkoholindhold; visse kvbd, der har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på under tre femtedel af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen, dog ikke under 4,5 % vol., betragtes imidlertid ikke som delvis gæret druemost.
4. *»Delvis gæret druemost af let tørrede druer«*: det ved delvis gæring af druemost af let tørrede druer fremkomne produkt, hvis totale sukkerindhold inden gæring er mindst 272 g/l, og hvis naturlige og virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen skal være på mindst 8 % vol. Visse vine, der opfylder disse krav, betragtes dog ikke som delvis gæret druemost af let tørrede druer.
5. *»Frisk druemost, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol«*: det produkt:
 - som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol., men under 15 % vol., og
 - som er fremstillet ved, at der til ugæret druemost med et naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol., som udelukkende hidrører fra de i forordningens artikel 42, stk. 5, omhandlede druesorter, tilsættes:
 - enten neutralt vinspirit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 95 % vol.
 - eller et ikke-rektificeret produkt frembragt ved destillation af vin og med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 80 % vol.
6. *»Koncentreret druemost«*: ikke-karamelliseret druemost:
 - som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C ikke viser under 50,9 %
 - som udelukkende hidrører fra de i forordningens artikel 42, stk. 5, omhandlede druesorter og
 - som er fremstillet af druemost, der mindst har det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat som minimum for den vindyrkningszone, hvor druerne er høstet.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i koncentreret druemost på højst 1 % vol.

7. »Rektificeret koncentreret druemost«: det flydende ikke-karamelliserede produkt:

- som er fremstillet ved delvis inddampning af druemost under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C ikke viser under 61,7 %
- som har undergået godkendte behandlinger til afsyring og fjernelse af andre bestanddele end sukker
- som har følgende kendetegn:
 - pH på højst 5 ved 25° Brix
 - en absorbans på højst 0,100 i druemost koncentreret ved 25° Brix ved 425 nm og en lysvej på 1 cm
 - et indhold af saccharose, der ikke kan påvises ved en analysemetode, der skal fastsættes
 - et Folin-Ciocalteu-indeks på højst 6 ved 25° Brix
 - et titreringssyreindhold på højst 15 miliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - et indhold af svovldioxid på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - et totalindhold af kationer på højst 8 milliækvivalenter/kg af det totale sukkerindhold
 - en ledningsevne på højst 120 mikro-Siemens/cm ved 25° Brix og 20 °C
 - et indhold af hydroxymethylfurfural på højst 25 mg/kg af det totale sukkerindhold
 - spor af mesoinositol
- som udelukkende hidrører fra de i forordningens artikel 42, stk. 5, omhandlede druesorter
- som er fremstillet af druemost, der mindst har det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat som minimum for den vindyrkningszone, hvor druerne er høstet.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i rektificeret koncentreret druemost på højst 1 % vol.

8. »Druesaft«: det flydende produkt, der er ugæret, men som kan gære, og som frembringes gennem behandlinger, der gør det egnet til at drikkes i uforandret stand; det fremstilles:

- a) af friske druer eller af druemost eller
- b) ved rekonstituering af:
 - koncentreret druemost eller
 - koncentreret druesaft.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i druesaft på højst 1 % vol.

9. »Koncentreret druesaft«: ikke-karamelliseret druesaft fremstillet ved delvis inddampning af druesaft under anvendelse af enhver anden godkendt metode end direkte opvarmning, således at refraktometret, anvendt efter en metode, der skal fastlægges, ved 20 °C ikke viser under 50,9 %.

Der tillades et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen i koncentreret druesaft på højst 1 % vol.

10. »Vin«: det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost.

11. »Ung ikke-færdiggæret vin«: vin, hvis alkoholisk gæring endnu ikke er færdig, og hvis bærme endnu ikke er udskilt.

12. »Vin egnet til fremstilling af bordvin«: vin:

- som udelukkende hidrører fra druesorter, der er omhandlet i forordningens artikel 42, stk. 5,
- som er fremstillet i Fællesskabet og
- som mindst har det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen, der er fastsat som minimum for den vindyrkningszone, hvor den er produceret.

13. »Bordvin«: andre vine end kvbd:

- som udelukkende hidrører fra de druesorter, der er omhandlet i forordningens artikel 42, stk. 5
- som er fremstillet i Fællesskabet
- som efter de mulige processer, der er nævnt i afsnit D i bilag V, har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol., for så vidt sådan vin udelukkende fremstilles af druer høstet i vindyrkningszone A og B, og på mindst 9 % vol. for de øvrige vindyrkningszoner, samt et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 15 % vol.
- som desuden har et totalt syreindhold på mindst 3,5 g/l udtrykt i vinsyre, dvs. 46,6 milliækvivalenter/l, med forbehold af eventuelle undtagelser, der måtte blive vedtaget.

For vine, som er produceret på visse vindyrkningsarealer, der skal fastlægges, og som er produceret uden tilsætning, kan det maksimale totale alkoholindhold udtrykt i volumen dog forhøjes til 20 % vol.

Den såkaldte »retsina«-bordvin er bordvin, som udelukkende fremstilles på Grækenlands geografiske område af druemost, hvortil der er tilsat Aleppofyr-harpiks. Anvendelsen af Aleppofyr-harpiks er kun tilladt for at opnå en »retsina«-bordvin og på betingelser, der er fastsat i gældende græsk lovgivning.

14. »Hedvin«: det produkt

A. som har:

- et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 15 % vol. og højst 22 % vol.
- et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 17,5 % vol., med undtagelse af visse khvbd, der er opført på en liste, der skal opstilles

B. som er fremstillet:

a) af:

- delvis gæret druemost eller
- vin eller
- en blanding af ovennævnte produkter eller
- druemost eller en blanding af druemost og vin, for så vidt angår visse khvbd, som skal fastsættes

idet samtlige ovennævnte produkter, når der er tale om hedvine og khvbd:

- skal hidrøre fra nærmere bestemte druesorter, der udvælges blandt de i forordningen artikel 42, stk. 5, omhandlede sorter, og
- skal have et oprindeligt naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol., undtagen når der er tale om visse khvbd, der er opført på en liste, der skal opstilles

b) og ved tilsætning:

i) alene eller blandet:

- af neutralt vinspirit, herunder alkohol fremstillet ved destillation af tørrede druer, med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 96 % vol.

- af vindestillat eller destillat af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - ii) samt i givet fald af et eller flere af følgende produkter:
 - koncentreret druemost
 - en blanding af de i nr. i) omhandlede produkter med en i litera a), første og fjerde led, omhandlet druemost
 - iii) for visse nærmere bestemte kvb, der er opført på en liste, der skal opstilles:
 - enten af de i nr. i) omhandlede produkter, alene eller blandet
 - eller af et eller flere af følgende produkter:
 - vinspirit eller alkohol af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol.
 - vinbrændevin eller brændevin af presserester fra vindruer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol.
 - brændevine af tørrede druer med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol.
 - samt i givet fald af et eller flere af følgende produkter:
 - delvis gæret druemost af let tørrede druer
 - koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne proces svarer til definitionen af koncentreret druemost
 - koncentreret druemost
 - en blanding af et af de i andet led omhandlede produkter med en i litera a), første og fjerde led, omhandlet druemost.
15. »Mousserende vin«: bortset fra den i forordningens artikel 44, stk. 3, omhandlede undtagelsesbestemmelse, det produkt, der er fremstillet ved første eller anden alkoholgæring:
- af friske druer
 - af druemost
 - af vin
- egnede til fremstilling af bordvin
- af bordvin
 - af kvb
 - af indførte vine, der er opført på en liste, der skal opstilles, og som kommer fra druesorter og vindyrkningsområder, der giver dem de kendetegn, som adskiller dem fra fællesskabsvine.
- og som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstømning af kuldioxid udelukkende hidrørende fra gæringen, og som, når produktet opbevares i lukkede beholdere ved 20 °C, udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.
16. »Mousserende vin tilsat kulsyre«: det produkt:
- som er fremstillet af bordvin
 - som, når beholderen åbnes, kendetegnes ved udstømningen af kuldioxid, der helt eller delvis er tilsat, og
 - som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 3 bar, der skyldes kuldioxid i opløsning.

17. »Perlevin«: det produkt:
- som er fremstillet af bordvin, af kvbd eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller kvbd, for så vidt disse vine eller produkter har et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 9 % vol.
 - som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 7 % vol.
 - som i lukkende beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, som skyldes endogen kuldioxid i opløsning
 - som præsenteres i beholdere, der rummer højst 60 l.
18. »Perlevin tilsat kulsyre«: det produkt:
- som er fremstillet af bordvin, af kvbd eller af produkter, der er egnede til fremstilling af bordvin eller kvbd
 - som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 7 % vol. og et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 9 % vol.
 - som i lukkede beholdere ved 20 °C udviser et overtryk på mindst 1 bar og højst 2,5 bar, som skyldes helt eller delvis tilsat kuldioxid i opløsning, og
 - som præsenteres i beholdere, der rummer højst 60 l.
19. »Vineddike«: eddike:
- som udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring i vin og
 - som har et totalt syreindhold på mindst 60 g/l udtrykt i eddikesyre.
20. »Vinbærme«: den rest, som afsætter sig i beholdere, der indeholder vin, efter gæringen, under lagringen eller efter den tilladte behandling, samt den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering heraf.
- Følgende betragtes ligeledes som vinbærme:
- den rest, der under lagringen eller efter den tilladte behandling afsætter sig i beholdere, som indeholder druemost
 - den rest, der fremkommer ved filtrering eller centrifugering af dette produkt.
21. »Presserester fra vindruer«: den gærede eller ikke-gærede rest fra presning af druer.
22. »Piquettevin«: det produkt, som fremstilles:
- ved gæring af ubehandlede presserester af druer udblødt i vand eller
 - ved udvaskning i vand af gærede presserester af druer.
23. »Vin tilsat alkohol, bestemt til destillation«: det produkt:
- som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 18 % vol. og højst 24 % vol.
 - som udelukkende fremstilles ved, at der til en vin uden restsukker tilsættes et ikke-rektificeret, ved destillation af vin fremkommet produkt med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 86 % vol. og
 - som har et indhold af flygtig syre på højst 1,50 g/l udtrykt i eddikesyre.

24. »Vin af overmodne druer«: det produkt:

- som uden tilsætning fremstilles i Fællesskabet af druer, der er høstet i Fællesskabet og hidrører fra de i forordningens artikel 42, stk. 5, omhandlede druesorter, der er opført på en liste, som skal opstilles
- som har et naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på over 15 % vol. og
- som har et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 16 % vol. og et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 12 % vol.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lagringsperiode for dette produkt.

BILAG II

ALKOHOLINDHOLD

1. Ved »*virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen*« forstås det antal liter ren alkohol ved 20 °C, som findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
 2. Ved »*potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen*« forstås det antal liter ren alkohol ved 20 °C, som vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 l af produktet ved samme temperatur.
 3. Ved »*totalt alkoholindhold udtrykt i volumen*« forstås summen af virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen og potentielt alkoholindhold udtrykt i volumen.
 4. Ved »*naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen*« forstås det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det pågældende produkt forud for nogen som helst tilsætning.
 5. Ved »*virkeligt alkoholindhold udtrykt i masse*« forstås det antal kg ren alkohol, der findes i 100 kg af produktet.
 6. Ved »*potentielt alkoholindhold udtrykt i masse*« forstås det antal kg ren alkohol, der vil kunne dannes ved udgæring af det sukker, der findes i 100 kg af produktet.
 7. Ved »*totalt alkoholindhold udtrykt i masse*« forstås summen af det virkelige og det potentielle alkoholindhold udtrykt i masse.
-

BILAG III

VINDYRKNINGSZONER

1. Vindyrkningszone A omfatter:
 - a) i Tyskland: alle vindyrkningsarealer, bortset fra arealerne i vindyrkningszone B
 - b) i Luxembourg: det luxembourgske vindyrkningsområde
 - c) i Belgien, Nederlandene, Danmark, Irland, Sverige og Det Forenede Kongerige: disse landes vindyrkningsområde
2. Vindyrkningszone B omfatter:
 - a) i Tyskland: vindyrkningsarealerne i det bestemte dyrkningsområde Baden
 - b) i Frankrig: vindyrkningsarealerne i de departementer, der ikke er anført i dette bilag, samt i følgende departementer:
 - i Alsace: Bas-Rhin og Haut-Rhin
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle og Vosges
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne og Seine-et-Marne
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura og Haute-Saône
 - i Savoyen: Savoie, Haute-Savoie og Isère (kommunen Chapareillan)
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée og Vienne, samt vindyrkningsarealerne i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre.
 - c) i Østrig: det østrigske vindyrkningsområde.
3. Vindyrkningszone C I a) omfatter:
 - a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne
 - i følgende departementer: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undtagelse af kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (bortset fra arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne og Yonne
 - i arrondissementerne Valence og Die i departementet Drôme (bortset fra kantonerne Dieulefit, Loriol, Marsanne og Montélimar)
 - i departementet Ardèche: hele arrondissementet Tournon og kantonerne Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge og La Voulte-sur-Rhône
 - b) i Spanien: vindyrkningsarealerne i provinserne Asturias, Cantabria, Guipúzcoa, La Coruña og Vizcaya
 - c) i Portugal: vindyrkningsarealerne i den del af regionen Norte i Portugal, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde »Vinho Verde«, samt »Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras« (med undtagelse af »Freguesias de Carvoeira e Dois Portos«), der hører med til »Região vitícola da Extremadura«.
4. Vindyrkningszone C I b) omfatter i Italien vindyrkningsarealerne i regionen Valle d'Aosta og i provinserne Sondrio, Bolzano, Trento og Belluno.
5. Vindyrkningszone C II omfatter:
 - a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne
 - i følgende departementer: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (bortset fra kantonerne Olette og Arles-sur-Tech) og Vaucluse

- i den del af de departementer Var, der mod syd afgrænses af den nordlige grænse af kommunerne Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i arrondissementet Nyons og i kantonerne Dieulefit, Loiról, Marsanne og Montélimar i departementet Drôme
 - i departementet Ardèche: de administrative enheder, der ikke er anført i punkt 3, litra a)
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (bortset fra provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (bortset fra provinsen Belluno), herunder de til disse regioner hørende øer, såsom Elba og de øvrige øer i arcipelago toscano, øerne i arcipelago ponziano samt Capri og Ischia
- c) i Spanien: vindyrkningsarealerne
- i følgende provinser:
 - Lugo, Orense og Pontevedra
 - Ávila (bortset fra de kommuner, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid og Zamora
 - La Rioja
 - Álava
 - Navarra
 - Huesca
 - Barcelona, Gerona og Lérida
 - i den del af Zaragoza-provinsen, der er beliggende nord for Ebro-floden
 - i de kommuner i Tarragona-provinsen, der er omfattet af oprindelsesbetegnelsen Penedés
 - i den del af Terragona-provinsen, der svarer til det bestemte vindyrkningsområde (comarca) Conca de Barberá
6. Vindyrkningszone C III a) omfatter i Grækenland vindyrkningsarealerne i følgende nomoi: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárisa, Iánnina, Lefkáda, Akhaía, Messinía, Arkadíá, Korinthía, Iráklion, Khaniá, Réthimnon, Sámos, Lasíthi og øen Thíra (Santorini).
7. Vindyrkningszone C III b) omfatter:
- a) i Frankrig: vindyrkningsarealerne
- i Korsikas departementer
 - i den del af departementet Var, der ligger mellem havet og den linje, som dannes af kommunerne (disse inklusive) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour og Sainte-Maxime
 - i kantonerne Olette og Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales
- b) i Italien: vindyrkningsarealerne i følgende regioner: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna og Sicilia, herunder øerne i disse regioner såsom Pantelleria og De Lipariske Øer, De Egadiske Øer og De Pelagiske Øer.
- c) i Grækenland: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i punkt 6
- d) i Spanien: de vindyrkningsarealer, der ikke er anført i punkt 3, litra b), eller i punkt 5, litra c)
- e) i Portugal: vindyrkningsarealerne i de områder, der ikke er omfattet af vindyrkningszone C I a).
8. Afgrænsningen af de områder, der hører ind under de administrative enheder, som er nævnt i dette bilag, fremgår af de nationale bestemmelser, der var gældende den 15. december 1981, og, for så vidt angår Spanien, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1986, samt, for så vidt angår Portugal, de nationale bestemmelser, der var gældende den 1. marts 1998.

BILAG IV

FORTEGNELSE OVER TILLADTE ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER OG BEHANDLINGSMETODER

1. Følgende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder kan anvendes for friske druer, druemost, delvis gæret druemost, delvis gæret druemost af let tørrede druer, koncentreret druemost samt ung ikke-færdiggæret vin:
 - a) luftning eller tilsætning af ilt
 - b) varmebehandling
 - c) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelser af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt
 - d) anvendelse af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af argon eller nitrogen, enten alene eller blandet med hinanden, med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden luftens indvirkning
 - e) anvendelse af vingær
 - f) anvendelse af en eller flere af følgende fremgangsmåder med henblik på at fremme gærudviklingen:
 - tilsætning af diammoniumphosphat eller ammoniumsulfat inden for visse grænser
 - tilsætning af ammoniumsulfid eller ammoniumbisulfid inden for visse grænser
 - tilsætning af thiamindihydrochlorid inden for visse grænser
 - g) anvendelse af svovlsyringanhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfid eller af kaliummetabisulfid, også kaldet kaliumdisulfid eller kaliumpyrosulfid
 - h) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder
 - i) behandling af hvid most og ung ikke-færdiggæret hvidvin med kul til ønologisk brug inden for visse grænser
 - j) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:
 - spiselig gelatine,
 - ægte husblas
 - kaliumkasein og kaliumkaseinater
 - ovalbumin og/eller lactalbumin
 - bentonit
 - siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning
 - kaolin
 - tannin
 - pektolytiske enzymer
 - betaglucanase-præparat på betingelser, der skal fastlægges
 - k) anvendelse af sobinsyre eller kaliumsorbit
 - l) anvendelse af vinsyre til syring på de i bilag V, afsnit E og G, omhandlede betingelser
 - m) anvendelse af et eller flere af følgende stoffer til afsyring i henhold til bilag V, afsnit E og G:
 - neutralt kaliumtartrat
 - kaliumbicarbonat

- calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (-) æblesyre
 - calciumtartrat
 - vinsyre på betingelser, der skal fastlægges
 - homogent præparat af vinsyre og calciumcarbonat i lige store mængder og fint pulveriseret
- n) anvendelse af Aleppofyr-harpiks på betingelser, der skal fastlægges
- o) anvendelse af gærskorpepræparater inden for visse grænser
- p) anvendelse af polyvinylpyrrolidon inden for visse grænser og på betingelser, der skal fastlægges
- q) anvendelse af mælkesyrebakterier opslæmmet i vin på betingelser, der skal fastlægges
- r) tilsætning af lysozym, inden for grænser og på betingelser, der skal fastlægges.
2. Følgende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder kan anvendes for druemost bestemt til fremstilling af koncentreret rektificeret druemost:
- a) luftning
- b) varmebehandling
- c) centrifugering og filtrering, også med inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt
- d) anvendes af svovlsyrlingsanhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit
- e) fjernelse af svovldioxid ved fysiske metoder
- f) behandling med kul til ønologisk brug
- g) anvendelse af calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder dobbeltcalciumsalt af L (+) vinsyre og L (-) æblesyre
- h) anvendelse af ionbytende harpikser på betingelser, der skal fastlægges.
3. Følgende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder kan anvendes for delvis gæret druemost bestemt til direkte konsum i denne tilstand, vin egnet til fremstilling af bordvin, bordvin, mousserende vin, mousserende vin tilsat kulsyre, perlevin, perlevin tilsat kulsyre, hedvin og kvbd:
- a) anvendelse i tørre vine og i mængder, der ikke overstiger 5 %, af frisk vinbærme, der er sund og ikke fortyndet, og som indeholder vingær, der stammer fra nylig fremstilling af tørre vine
- b) luftning eller gennemstrømning med argon eller nitrogen
- c) varmebehandling
- d) centrifugering og filtrering med eller uden anvendelse af inaktivt filtertilsætningsstof på betingelse af, at der ikke efterlades uønskede rester i det således behandlede produkt
- e) anvendelse af kulsyre, også kaldet kuldioxid, eller af argon eller nitrogen, enten alene eller blandet med hinanden, udelukkende med henblik på at frembringe en inaktiv atmosfære og behandle produktet uden luftens indvirkning
- f) tilsætning af kulsyre inden for visse grænser
- g) anvendelse på de i denne forordning fastsatte vilkår af svovlsyrlingsanhydrid, også kaldet svovldioxid, af kaliumbisulfit eller af kaliummetabisulfit, også kaldet kaliumdisulfit eller kaliumpyrosulfit

- h) tilsætning af sorbinsyre eller af kaliumsorbat, forudsat at det endelige indhold af sorbinsyre i det behandlede produkt, som overgår til direkte konsum, ikke overstiger 200 mg/l
- i) tilsætning af L-ascorbinsyre inden for visse grænser
- j) tilsætning af citronsyre til stabilisering af vinen inden for visse grænser
- k) anvendelse af vinsyre til syring på de i bilag V, afsnit E og G, omhandlede betingelser
- l) anvendelse af et eller flere af følgende stoffer til afsyring på de i bilag V, afsnit E og G, omhandlede betingelser:
 - neutralt kaliumtartrat
 - kaliumbicarbonat
 - calciumcarbonat, eventuelt indeholdende ringe mængder dobbelt calciumsalt af L (+) vinsyre og L (-) æblesyre
 - calciumtartrat
 - vinsyre på betingelser, der skal fastlægges
 - homogent præparat af vinsyre og calciumcarbonat i lige store mængder og fint pulveriseret
- m) klaring ved hjælp af et eller flere af nedenstående stoffer til ønologisk brug:
 - spiselig gelatine
 - ægte husblas
 - kaliumkasein og kaliumkaseinater
 - ovalbumin og/eller lactalbumin
 - bentonit
 - siliciumdioxid i form af gel eller kolloid opløsning
 - kaolin
 - betaglucanase-præparat på betingelser, der skal fastlægges
- n) tilsætning af tannin
- o) behandling af hvidvin med kul til ønologisk brug inden for visse grænser
- p) behandling på betingelser, der skal fastlægges
 - af delvis gæret druemost bestemt til direkte konsum i uforandret stand, af hvidvin og af rosévin med kaliumferrocyanid
 - af rødvin med kaliumferrocyanid eller med calciumphytat
- q) tilsætning af metavinsyre inden for visse grænser
- r) anvendelse af gummi arabicum
- s) anvendelse på betingelser, der skal fastlægges, af DL vinsyre, også kaldet racemisk syre, eller af dens neutrale kaliumsalt med henblik på bundfældning af overskydende calcium
- t) anvendelse af et af følgende stoffer ved fremstilling af mousserende vin ved gæring på flaske, når bærmassen udskilles ved degorgering:
 - calciumalginat
 - eller
 - kaliumalginat

- ta) anvendelse af tørret vingær eller af vingær opslæmmet i vin ved fremstilling af mousserende vin
 - tb) tilsætning af thiamin og ammoniumsalte til basisvinen ved fremstilling af mousserende vin for at fremme gærudviklingen på følgende betingelser:
 - for næringssalte, diammoniumphosphat eller ammoniumsulfat inden for visse grænser
 - for vækstoffremmende stoffer, thiamin i form af thiamin-hydrochlorid inden for visse grænser
 - u) anvendelse af rene paraffinplader, der er præpareret med allylisoithiocyanat, således at der dannes en steril atmosfære, udelukkende i de medlemsstater, hvor en sådan anvendelse traditionelt finder sted, og så længe den ikke er forbudt i henhold til den nationale lovgivning, forudsat at anvendelsen sker i beholdere med et rumfang på over 20 liter, og at der ikke er noget spor af allylisoithiocyanat i vinen
 - v) tilsætning for at fremme udfældningen af vinsten:
 - af kaliumbitartrat
 - af calciumtartrat inden for grænser og på betingelser, der skal fastsættes
 - w) anvendelse af kobbersulfat for at fjerne en forkert smag eller lugt ved vinen inden for visse grænser
 - x) anvendelse af gærskorpepræparater inden for visse grænser
 - y) anvendelse af polyvinylpyrrolidon inden for visse grænser og på betingelser, der skal fastlægges
 - z) anvendelse af mælkebakterier opslæmmet i vin på betingelser, der skal fastlægges
 - za) tilsætning af karamel, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/36/EF af 30. juni 1994 om farvestoffer til brug i levnedsmidler⁽¹⁾, for at gøre hedvin og khvbd mørkere
 - zb) tilsætning af lysozym inden for grænser og på betingelser, der skal fastsættes.
4. Følgende ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder kan anvendes til de produkter, der er omhandlet i det indledende afsnit i punkt 3, men kun på betingelser for anvendelse, der skal fastlægges:
- a) tilsætning af ilt
 - b) behandling med elektrodialyse for at sikre vinens stabilisering med hensyn til vinsyreindholdet
 - c) anvendelse af en urease for at nedsætte urinstofindholdet i vinen.
-

⁽¹⁾ EFT L 237 af 10.9.1994, s. 13.

BILAG V

GRÆNSEVÆRDIER OG BETINGELSER FOR VISSE ØNOLOGISKE FREMGANGSMÅDER

A. Svovldioxidindhold

1. Det totale svovldioxidindhold i vin, bortset fra mousserende vin og hedvin, må ved overgangen til direkte konsum ikke overstige:
 - a) 160 mg/l for rødvin
 - b) 210 mg/l for hvidvin og rosévin.
2. Uanset punkt 1, litra a) og b), forhøjes det maksimale svovldioxidindhold, for så vidt angår vin med et restsukkerindhold udtrykt i invertsukker på 5 g/l eller derover, til:
 - a) 210 mg/l for rødvin, og 260 mg/l for hvidvin og rosévin
 - b) 300 mg/l for:
 - vin, der efter fællesskabsbestemmelserne er berettiget til benævnelsen Spätlese
 - hvid kvbd, der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser Bordeaux supérieur, Graves de Vayres, Côtes de Bordeaux, Saint Macaire, Premières Côtes de Bordeaux, Sainte-Foy Bordeaux, Côtes de Bergerac (eventuelt efterfulgt af benævnelsen »Côtes de Saussignac«), Haut Montravel, Côtes de Montravel og Rosette
 - hvid kvbd, der er berettiget til oprindelsesbetegnelserne Allela, La Mancha, Navarra, Penedès, Rioja, Rueda, Tarragona og Valencia
 - hvid kvbd med oprindelse i Det Forenede Kongerige, der efter britisk lovgivning benævnes »botrytis« eller noget dertil svarende såsom »noble harvest«, »noble late harvested« eller »special late harvested«
 - c) 350 mg/l for vin, der efter fællesskabsbestemmelserne er berettiget til benævnelsen »Auslese«, for hvidvin, som efter rumænsk lovgivning er berettiget til benævnelsen »bedre vin med oprindelsesbetegnelse«, og som har ret til følgende navne: Murfatlar, Cotnari, Tirnave, Pietroasele og Valea Calugareasca
 - d) 400 mg/l for vin, der efter fællesskabsbestemmelserne er berettiget til benævnelserne »Beerenauslese«, »Ausbruch«, »Ausbruchwein«, »Troockenbeerenauslese« og »Eiswein«, samt hvid kvbd, der er berettiget til de kontrollerede oprindelsesbetegnelser Sauternes, Barsac, Cadillac, Cérons, Loupiac, Sainte-Croix-du-Mont, Monbazillac, Bonnezeaux, Quarts de Chaume, Coteaux du Layon, Coteaux de l'Aubance, Graves Supérieures og Jurançon.
3. Hvis vejrforholdene har gjort det påkrævet, kan det besluttes, at de berørte medlemsstater for visse vindyrkningszoner i Fællesskabet, for så vidt angår dér produceret vin, kan give tilladelse til, at det i dette afsnit omhandlede maksimale totale svovldioxidindhold på under 300 mg/l forøges med højst 40 mg/l.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte mere restriktive bestemmelser for vin fremstillet på deres eget område.

B. Indhold af flygtig syre

1. Indholdet af flygtig syre må højst være på:
 - a) 18 milliækvivalenter/l for delvis gæret druemost
 - b) 18 milliækvivalenter/l for hvidvin og rosévin og, indtil den 31. december 1989, for produkter, der er fremstillet ved forskæring af hvidvin og rødvin på spansk område, eller
 - c) 20 milliækvivalenter/l for rødvin.

2. Det i punkt 1 omhandlede indhold gælder:
 - for produkter, der er fremstillet af druer høstet i Fællesskabet, i produktionsleddet og i alle afsætningsled
 - for delvis gæret druemost og vin med oprindelse i tredjelande, i alle led efter importen til Fællesskabets geografiske område.
3. Der kan fastsættes undtagelser til punkt 1 for:
 - a) visse kvbd og visse bordvine, der benævnes ved en geografisk betegnelse, hvis de:
 - har været lagret i mindst to år eller
 - er fremstillet efter særlige metoder
 - b) vine med et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 13 % vol.

C. Tilsætningsgrænser

1. Hvis vejforholdene har gjort det påkrævet i visse vindyrkningszoner i Fællesskabet, kan de berørte medlemsstater tillade en forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost og ung ikke-færdiggæret vin, hvis disse produkter hidrører fra de i forordningens artikel 42, stk. 5, omhandlede druesorter, samt i vin egnet til fremstilling af bordvin og i bordvin.
2. Det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i de i punkt 1 omhandlede produkter kan kun forhøjes, hvis det naturlige minimumsalkoholindhold i disse produkter udtrykt i volumen er:
 - a) i vindyrkningszone A: 5 % vol.
 - b) i vindyrkningszone B: 6 % vol.
 - c) i vindyrkningszone C I a): 7,5 % vol.
 - d) i vindyrkningszone C I b): 8 % vol.
 - e) i vindyrkningszone C II: 8,5 % vol.
 - f) i vindyrkningszonerne C III: 9 % vol.
3. Ved forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen anvendes de ønologiske fremgangsmåder, der er omhandlet i afsnit D, og forhøjelsen må ikke overstige:
 - a) i vindyrkningszone A: 3,5 % vol.
 - b) i vindyrkningszone B: 2,5 % vol.
 - c) i vindyrkningszonerne C: 2 % vol.
4. I år med usædvanligt ugunstige vejrforhold kan det i punkt 3 nævnte alkoholindhold udtrykt i volumen forhøjes med:
 - a) i vindyrkningszone A: 4,5 % vol.
 - b) i vindyrkningszone B: 3,5 % vol.

D. Tilsætning

1. Den i afsnit C omhandlede forhøjelse af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen må kun foretages således:
 - a) for friske druer, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin, ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost
 - b) for druemost, ved tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost eller ved delvis koncentrering, herunder omvendt osmose
 - c) for vin egnet til fremstilling af bordvin og for bordvin, ved delvis koncentrering ved frysning.

2. Der må kun anvendes én af de i punkt 1 nævnte behandlinger.
3. Tilsætning af saccharose som omhandlet i punkt 1, litra a) og b), må udelukkende foretages ved tørsukring og kun i de vindyrkningsområder, hvor dette traditionelt eller undtagelsesvis har været praktiseret i overensstemmelse med den lovgivning, der var gældende den 8. maj 1970.
4. Tilsætning af koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost må ikke medføre, at det oprindelige volumen af friske persede druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin forøges med mere end 11 % i vindyrkningszone A, med mere end 8 % i vindyrkningszone B og med mere end 6,5 % i vindyrkningszonerne C.
5. Hvis afsnit C, punkt 4, anvendes, forhøjes grænsen for forhøjelse af volumen til henholdsvis 15 % i vindyrkningszone A og 11 % i vindyrkningszone B.
6. Koncentrering af druemost, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvin må ikke medføre, at disse produkters oprindelige volumen formindskes med mere end 20 %, og i intet tilfælde at det naturlige alkoholindhold i produkterne udtrykt i volumen forøges med mere end 2 % vol.
7. Ovennævnte behandlinger må i intet tilfælde medføre en forøgelse af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvin, der har undergået de nævnte behandlinger, til mere end 11,5 % vol. i vindyrkningszone A, til mere end 12 % vol. i vindyrkningszone B, til mere end 12,5 % vol. i vindyrkningszone C I a) og C I b), til mere end 13 % vol. i vindyrkningszone C II og til mere end 13,5 % vol. i vindyrkningszonerne C III.
8. For rødvin må det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de punkt 7 nævnte produkter dog forhøjes til 12 % vol. i vindyrkningszone A og til 12,5 % vol. i vindyrkningszone B.
9. Vin egnet til fremstilling af bordvin og bordvin må ikke koncentreres, hvis de produkter, de er fremstillet af, har været undergivet en af de i punkt 1, litra a) og b), nævnte behandlinger.

E. Syring og afsyring

1. For friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin kan der:
 - a) i vindyrkningszone A, B, C I a) og C I b) foretages delvis afsyring
 - b) i vindyrkningszone C II og C III a) foretages syring og afsyring, jf. dog punkt 3
 - c) i vindyrkningszone C III b) foretages syring.
2. Andre produkter end den i punkt 1 omhandlede vin må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.
3. Til vin må der kun tilsættes syre i en mængde på højst 2,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 33,3 milliækvivalenter/l.
4. Vin må kun afsyres med 1 g/l udtrykt i vinsyre eller 13,3 milliækvivalenter/l.
5. Endvidere kan druemost til koncentrering delvis afsyres.
6. I år med usædvanlige vejrforhold kan medlemsstaterne give tilladelse til, at de i punkt 1 omhandlede produkter syres i vindyrkningszone C I a) og C I b) på de i punkt 1 for zone C II, C III a) og C III b) nævnte betingelser.
7. Der kan ikke ske både syring af og tilsætning til ét og samme produkt, medmindre der indrømmes undtagelser, som der tages stilling i hvert enkelt tilfælde, og der kan heller ikke ske både syring og afsyring af ét og samme produkt.

F. Sødning

1. Sødning af bordvin er:
 - a) når friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin, vin egnet til fremstilling af bordvin eller bordvinen selv har undergået en af de i afsnit D, punkt 1, omhandlede behandlinger, kun tilladt med druemost, der højst har samme totale alkoholindhold udtrykt i volumen som den pågældende bordvin
 - b) når de i litra a) nævnte produkter ikke har undergået en af de i afsnit D, punkt 1, nævnte behandlinger, kun tilladt med koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller druemost, hvis den pågældende bordvins totale alkoholindhold udtrykt i volumen ikke forhøjes med mere end 2% vol.
2. Sødning på Fællesskabets område af indført vin til direkte konsum, der betegnes ved en geografisk betegnelse, er forbudt.
3. Sødning af anden indført vin end den i punkt 2 omhandlede skal foregå efter bestemmelser, der skal fastsættes.

G. Behandlinger

1. De i afsnit D og E nævnte behandlinger, bortset fra syring og afsyring af vin, er kun tilladt, hvis de, på betingelser, der skal fastsættes, gennemføres under forarbejdningen af friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller ung ikke-færdiggæret vin til vin egnet til fremstilling af bordvin, til bordvin eller til en anden i artikel 1, stk. 2, omhandlet drikkevarer til direkte konsum, bortset fra mousserende vin eller mousserende vin tilsat kulsyre, i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
2. Det samme gælder koncentrering, syring og afsyring af vin, der er egnet til fremstilling af bordvin.
3. Koncentrering af bordvin skal finde sted i den vindyrkningszone, hvor de anvendte friske druer er høstet.
4. Syring og afsyring af vin må kun foretages på vinfremstillingsvirksomheden og i den vindyrkningszone, hvor de druer, der er anvendt til fremstilling af den pågældende vin, er høstet.
5. Hver af de i punkt 1-4 nævnte behandlinger skal anmeldes til de kompetente myndigheder. Det samme gælder for de mængder saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, som fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af sådanne personer, herunder producenter, aftapningsvirksomheder, forarbejdningsevne og forhandlere, der skal defineres, i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv ligger inde med på samme tid og på samme sted som friske druer, druemost, delvis gæret druemost eller vin på fad. I stedet for anmeldelse af disse mængder kan der føres en fortegnelse over indgangen og forbrug.
6. Hver af de i afsnit E nævnte behandlinger skal indføres i det ledsagedokument, på grundlag af hvilket de således behandlede produkter er bragt i omsætning.
7. Medmindre der på grund af usædvanlige vejrforhold træffes undtagelsesbestemmelser, må nævnte behandlinger kun anvendes:
 - a) inden den 1. januar i vindyrkningszonerne C
 - b) inden den 16. marts i vindyrkningszone A og Bog kun for produkter fra vin høsten umiddelbart forud for disse datoer.
8. Koncentrering ved frysning samt syring og afsyring af vin kan dog foretages hele året.

H. Mousserende vin

1. I dette afsnit og afsnit I i dette bilag samt i afsnit K i bilag VI forstås ved:
 - a) »cuvé«
 - druemost
 - vin
 - en blanding af druemost og/eller vin med forskellige kendetegnbestemt til fremstilling af en specifik type mousserende vin
 - b) »tiragelikør«:
det produkt, der tilsættes cuvéen for at fremkalde eftergæring
 - c) »ekspeditionslikør«:
det produkt, der tilsættes mousserende vin for at give den særlige smagskvaliteter.
2. Ekspeditionslikør må kun indeholde:
 - saccharose
 - druemost
 - delvis gæret druemost
 - koncentreret druemost
 - rektificeret koncentreret druemost
 - vin eller
 - en blanding af disse produkterevt. med tilsætning af vindestillat.
3. Uden at det i øvrigt berører den tilsætning til bestanddele i en cuvé, der er tilladt ifølge denne forordning, er enhver tilsætning til selve cuvéen forbudt.
4. Hver medlemsstat kan for områder og sorter, hvor det er teknisk berettiget, tillade tilsætning til en cuvé på det sted, hvor den mousserende vin fremstilles, på betingelser, der skal fastlægges. En sådan tilsætning kan bestå i tilsætning af saccharose, koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost. Den kan bestå i tilsætning af saccharose eller koncentreret druemost, hvis denne metode traditionelt eller undtagelsesvis anvendes i den pågældende medlemsstat, i overensstemmelse med den lovgivning, der var gældende den 24. november 1974. Medlemsstaterne kan dog forbyde anvendelsen af koncentreret druemost.
5. Tilsætning af tiragelikør og af ekspeditionslikør betragtes hverken som tilsætning eller som sødning. Tilsætning af tiragelikør må højst medføre en forøgelse af cuvéens totale alkoholindhold udtrykt i volumen på 1,5 % vol. Forøgelsen måles ved at beregne forskellen mellem cuvéens totale alkoholindhold udtrykt i volumen og den mousserende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen inden tilsætningen af ekspeditionslikør.
6. Ekspeditionslikør skal tilsættes på en sådan måde, at den mousserende vins virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 0,5 % vol.
7. Sødning af en cuvé og dens bestanddele er forbudt.
8. Ud over syring eller afsyring af bestanddelene i en cuvé efter de øvrige bestemmelser i dette bilag er det tilladt at syre eller afsyre en cuvé. Syring og afsyring af en cuvé udelukker hinanden. Der må kun tilsættes syre i en mængde på højst 1,50 g/l udtrykt i vinsyre eller 20 milliækvivalenter/l.

9. I år med usædvanlige vejrforhold kan den maksimumsmængde syre, det er tilladt at tilsætte, forhøjes fra 1,50 g/l eller 20 milliækvivalenter/l til 2,50 g/l eller 34 milliækvivalenter/l, hvis produktet har et naturligt syreindhold på mindst 3 g/l udtrykt i vinsyre eller 40 milliækvivalenter/l.

10. Kuldioxiden i mousserende vin må udelukkende være frembragt gennem alkoholisk gæring af den cuvée, som vinen er fremstillet af.

Denne gæring må, medmindre der er tale om den gæring, der omdanner druer, druemost eller delvis gæret druemost direkte til mousserende vin, udelukkende igangsættes ved tilsætning af tiragelikør. Den må kun finde sted i flasker eller lukkede tanke.

Det er tilladt at anvende kuldioxid i forbindelse med omfyldning ved modtryk, men det skal ske under tilsyn og under forudsætning af, kuldioxidtrykket i den mousserende vin ikke øges.

11. For mousserende vin, bortset fra mousserende kvalitetsvin og mkvbd:

- a) skal det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de cuvées, der er bestemt til fremstilling af mousserende vin, være på mindst 8,5% vol.
- b) må den tiragelikør, der er bestemt til fremstilling af mousserende vin, kun indeholde:
 - druemost
 - delvis gæret druemost
 - koncentreret druemost
 - rektificeret koncentreret druemost eller
 - saccharose og vin
- c) skal dens virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen, inklusive alkoholen i den tilsatte ekspeditionslikør, være på mindst 9,5% vol., jf. dog forordningens artikel 44, stk. 3
- d) må dens totale svovldioxidindhold ikke overstige 235 mg/l, idet medlemsstaterne dog kan anvende mere restriktive bestemmelser for mousserende vin fremstillet på deres område
- e) kan de berørte medlemsstater, når vejrforholdene har gjort det nødvendigt i bestemte vindyrkningszoner i Fællesskabet, for de i punkt 1 omhandlede vine, som er fremstillet på deres område, tillade, at det totale maksimumsindhold af svovldioxid øges med højst 40 mg/l, forudsat at de vine, der har været omfattet af en sådan tilladelse, ikke sendes ud af de pågældende medlemsstater.

I. Mousserende kvalitetsvin

- 1. Det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i de cuvées, der er bestemt til fremstilling af mousserende kvalitetsvin, skal være på mindst 9% vol.
- 2. Den tiragelikør, der skal anvendes til fremstilling af en mousserende kvalitetsvin, må kun indeholde:
 - a) saccharose
 - b) koncentreret druemost
 - c) rektificeret koncentreret druemost
 - d) druemost eller delvis gæret druemost, hvoraf der kan fremstilles en vin, som egner sig til fremstilling af bordvin
 - e) vin, der egner sig til fremstilling af bordvin
 - f) bordvin
 - eller
 - g) kvbd.

3. For aromatisk mousserende kvalitetsvin gælder følgende:
- a) den må, medmindre der indrømmes undtagelser, kun fremstilles ved til sammensætningen af cuvéen at anvende druemost eller delvis gæret druemost, som kommer fra druesorter, der er opført på en liste, som skal opstilles.

Aromatisk mousserende kvalitetsvin kan dog fremstilles ved til sammensætningen af cuvéen at anvende vine, der er fremstillet af druesorten »Prosecco«, høstet i områderne Trentino-Alto Adige, Veneto og Friuli-Venezia Giulia
 - b) gæringsprocessen før og efter sammensætningen af cuvéen for at gøre denne mousserende må udelukkende styres ved kuldebehandling eller andre fysiske metoder
 - c) tilsætning af ekspeditionslikør er forbudt
 - d) det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen i aromatisk mousserende kvalitetsvin skal uanset bilag VI, afsnit K, punkt 4, være på mindst 6 % vol.
 - e) det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i aromatisk mousserende kvalitetsvin skal være på mindst 10 % vol.
 - f) aromatisk mousserende kvalitetsvin skal, når den opbevares i lukkede beholdere ved en temperatur på 20 °C, uanset bilag VI, afsnit K, punkt 6, første punktum, udvise et overtryk på mindst 3 bar
 - g) varigheden af fremstillingsprocessen for aromatisk mousserende kvalitetsvin skal uanset bilag VI, afsnit K, punkt 8, være på mindst en måned.
4. Producentmedlemsstaterne kan fastlægge alle de kendetegn eller yderligere eller strengere krav til fremstilling og omsætning, som de måtte ønske, for de mousserende kvalitetsvine, der er omhandlet i dette afsnit og som er fremstillet på deres område.
5. Fremstillingen af mousserende kvalitetsvin er også underlagt reglerne i
- afsnit H, punkt 1-10
 - bilag VI, afsnit K, punkt 4 og punkt 6-9, jf. dog punkt 3, litra d), f) og g), i nærværende afsnit.

J. Hedvin

1. Til fremstilling af hedvin anvendes:
- delvis gæret druemost
 - vin
 - blandinger af de produkter, der er omhandlet i første og andet led, eller
 - druemost eller en blanding heraf med vin, når det drejer sig om visse khvbd, der er opført på en liste, der skal opstilles.
2. Desuden tilsættes:
- a) for så vidt angår hedvine og andre khvbd end de i litra b) omhandlede:
 - i) følgende produkter, alene eller blandet:
 - sprit fremstillet ved destillation af vinavlsprodukter, herunder tørrede druer, med et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 96 % vol. og med de kendetegn, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne
 - vindestillat eller destillat af tørrede druer med et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol. og med kendetegn, der skal fastlægges
 - ii) samt i givet fald et eller flere af følgende produkter:
 - koncentreret druemost
 - et produkt, der er fremkommet ved at blande et af de i nr. i) anførte produkter med en druemost som omhandlet i punkt 1, første eller fjerde led

- b) for visse khvbd, der er opført på en liste, der skal opstilles:
- i) enten de i litra a), nr. i), omhandlede produkter, alene eller blandet
 - ii) eller et eller flere af følgende produkter:
 - vinspirit eller alkohol af tørrede druer med et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 95 % vol. og højst 96 % vol. og med de kendetegn, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne eller, i mangel af fællesskabsbestemmelser, i de relevante nationale bestemmelser
 - vinbrændevin eller brændevin af presserester af druer med alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og højst 86 % vol. og med de kendetegn, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne eller, i mangel af fællesskabsbestemmelser, i de relevante nationale bestemmelser
 - brændevin af tørrede druer med et alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 52 % vol. og under 94,5 % vol. og med de kendetegn, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne eller, i mangel af fællesskabsbestemmelser, i de relevante nationale bestemmelser
 - iii) samt eventuelt et eller flere af følgende produkter:
 - delvis gæret druemost af let tørrede druer
 - koncentreret druemost, der er fremstillet ved direkte opvarmning, og som bortset fra denne behandling svarer til definitionen af koncentreret druemost
 - koncentreret druemost
 - et produkt, der er fremkommet ved at blandede et af de i nr. ii) anførte produkter med en druemost som omhandlet i punkt 1, første eller fjerde led.
3. De produkter, der er omhandlet i punkt 1, og som anvendes til fremstilling af hedvin og khvbd, må i givet fald kun have været genstand for de ønologiske fremgangsmåder eller behandlingsmetoder, der er omhandlet i denne forordning.
4. Dog:
- a) må et forhøjet naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen kun skyldes, at der er anvendt de i punkt 2 omhandlede produkter, og
 - b) kan der for specifikke produkter, hvis der er tale om en traditionel fremgangsmåde, indrømmes undtagelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at tillade anvendelse af calciumsulfat, forudsat at det således behandlede produkts sulfatindhold udtrykt i kaliumsulfat ikke overstiger 2,5 g/l. Det er tilladt at syre de på denne måde opnåede vine yderligere ved at tilsætte vinsyre i en mængde på højst 1,5 g/l.
5. Uden at det i øvrigt berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for hedvin og khvbd fremstillet på deres område, skal sådanne produkter underkastes de ønologiske fremgangsmåder og behandlingsmetoder, der er omhandlet i denne forordning.
6. Endvidere er følgende tilladt:
- a) sødning, idet det dog kræves, at en sådan fremgangsmåde anmeldes og registreres, hvis de anvendte produkter ikke er tilsat koncentreret druemost, med:
 - koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost, hvis den pågældende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 3 % vol.
 - koncentreret druemost, rektificeret koncentreret druemost eller delvis gæret druemost af let tørrede druer for produkter på en liste, der skal opstilles, forudsat at den pågældende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 8 % vol.
 - koncentreret druemost eller rektificeret koncentreret druemost for vine på en liste, der skal opstilles, forudsat at den pågældende vins totale alkoholindhold udtrykt i volumen højst forøges med 8 % vol.
 - b) tilsætning af alkohol, destillat eller brændevin som omhandlet i punkt 1 og 2 for at udligne tab som følge af fordampning under lagringen
 - c) lagring i beholdere ved en temperatur på højst 50 °C for produkter på en liste, der skal opstilles.

7. Uden at det i øvrigt berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for hedvin og khvbd fremstillet på deres område, må det totale svovldioxidindhold i sådanne vine, når de overgår til direkte konsum, højst være på:
 - a) 150 mg/l, hvis restsukkerindholdet er på under 5 g/l
 - b) 200 mg/l, hvis restsukkerindholdet er på over 5 g/l.
 8. De druesorter, som de i punkt 1 omhandlede produkter er fremstillet af, og som anvendes til fremstilling af hedvin og khvbd, udvælges blandt de druesorter, der er omhandlet i forordningens artikel 42, stk. 5.
 9. Det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i de produkter, der er omhandlet i punkt 1, og som anvendes til fremstilling af hedvin, bortset fra khvbd, skal være på mindst 12% vol.
-

BILAG VI

KVALITETSVIN FRA BESTEMTE DYRKNINGSOMRÅDER (KVBD)

A. Bestemte dyrkningsområder

1. Ved »bestemt dyrkningsområde« forstås et eller flere vindyrkningsområder, hvor der produceres vine med særlige kvalitetskendetegn, og hvis navn anvendes til betegnelse af kvbd.
2. Hvert bestemt dyrkningsområde afgrænses nøjagtigt, så vidt muligt efter den enkelte parcel eller efter den enkelte vinmark. Ved denne afgrænsning, som foretages af den pågældende medlemsstat, skal der tages hensyn til de faktorer, der bidrager til kvaliteten af de i de pågældende områder producerede vine, navnlig til jordbund, undergrund, klima og de enkelte parcellers eller vinmarkers beliggenhed.
3. Det bestemte dyrkningsområde betegnes ved sit geografiske navn.

Dog er betegnelserne:

- Muscadet
- Blanquette
- Vinho verde
- Cava, for så vidt angår visse kvbd
- Manzanilla

anerkendt som navne på de respektive bestemte områder, som de pågældende medlemsstater har afgrænset og reguleret inden den 1. marts 1986.

For så vidt angår stille vin kan udtrykket »Káða« og/eller »Cava« anvendes til betegnelse af græske bordvine som oplysning om disse vines lagring.

4. Det geografiske navn, der betegner et bestemt dyrkningsområde, skal være tilstrækkelig præcist og vitterligt knyttet til produktionsområdet, således at forvekslinger kan undgås i betragtning af de foreliggende forhold.

B. Druesorter

1. Den enkelte medlemsstat udarbejder en liste over de druesorter, der er omhandlet i forordningens artikel 19, og som er egnet til fremstilling af hver kvbd, der produceres på dens område. Disse druesorter må kun være af arten *Vitis vinifera*.
2. Druesorter, som ikke er opført på den i punkt 1 nævnte liste, skal fjernes fra de parceller eller vinmarker, der er bestemt til fremstilling af kvbd.
3. Uanset punkt 2 kan medlemsstaterne dog tillade, at der på parcellerne eller vinmarkerne findes druesorter, som ikke er opført på listen, i en periode på tre år regnet fra dets tidspunkt, hvor den afgrænsning af det pågældende område, der skal være foretaget efter den 31. december 1979, får virkning, hvis disse druesorter hører til arten *Vitis vinifera* og ikke udgør mere end 20 % af vinstokbestanden på de pågældende parceller eller vinmarker.
4. På en parcel eller vinmark, der er bestemt til fremstilling af kvbd, må der senest ved udløbet af den i punkt 3 nævnte periode udelukkende findes druesorter, som er opført på den i punkt 1 nævnte liste. Overtrædelse af sidstnævnte bestemmelser medfører, at ingen af de vine, der fremstilles af druer høstet på en sådan parcel eller vinmark, får ret til betegnelsen kvbd.

C. Vindyrkningsmetoder

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter bestemmelser om de dyrkningsmetoder, der er nødvendige for at sikre en optimal kvbd-kvalitet.
2. Vanding i en vindyrkningszone må kun finde sted med en pågældende medlemsstats tilladelse. Tilladelse til vanding kan kun gives, når de økologiske forhold gør det berettiget.

D. Forarbejdningsområde

1. Kvbd må kun fremstilles:
 - a) af druer af de sorter, der er opført på den i afsnit B, punkt 1, omhandlede liste, og som er høstet i det bestemte dyrkningsområde
 - b) ved forarbejdning af de i litra a) omhandlede druer til most og forarbejdning af den således fremstillede most til vin samt ved videreforarbejdning af disse produkter til vin eller mousserende vin i det bestemte dyrkningsområde, hvor de anvendte druer er høstet.
2. Uanset punkt 1, litra a), kan en producentmedlemsstat, når der er tale om en traditionel fremgangsmåde, som er reguleret af særlige bestemmelser i medlemsstaten, indtil senest den 31. august 2003 ved udtrykkelige tilladelser og under forudsætning af, at der føres passende kontrol, tillade, at en mkvbd fremstilles ved at ændre basisproduktet for denne vin ved tilsætning af et eller flere vinavlsprodukter, der ikke har oprindelse i det bestemte dyrkningsområde, hvis navn vinen bærer, forudsat:
 - at denne type vinavlsprodukter til tilsætning ikke fremstilles i det bestemte dyrkningsområde med de samme kendetegn som dem, de produkter, der ikke har oprindelse i dyrkningsområdet, har
 - at denne ændring er i overensstemmelse med de ønologiske fremgangsmåder og definitioner, der er omhandlet i de relevante fællesskabsbestemmelser
 - at den totale mængde tilsatte vinavlsprodukter, som ikke har oprindelse i det bestemte dyrkningsområde, ikke udgør over 10% af den totale mængde anvendte produkter, der har oprindelse i det bestemte dyrkningsområde. Kommissionen kan dog efter proceduren i artikel 75 bemyndige en medlemsstat til i helt særlige tilfælde at tillade procentsatser for tilsætning, som er over 10%, men ikke over 15%.

Den i første afsnit omhandlede undtagelse finder anvendelse, forudsat at den pågældende producentmedlemsstats lovgivning inden den 31. december 1995 indeholdt en sådan bestemmelse.

Medlemsstaterne opstiller en liste over navnene på de mkvbd, som er omhandlet i dette punkt, og sender den til Kommissionen, der offentliggør den i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Uanset punkt 1, litra b), kan en kvbd, bortset fra en mkvbd, fremstilles eller videreforarbejdes i et område i umiddelbar nærhed af det bestemte dyrkningsområde, når den pågældende medlemsstat på visse betingelser udtrykkeligt har tilladt det.

Medlemsstaterne kan endvidere ved individuelle tilladelser og under forudsætning af, at der føres passende kontrol, tillade, at en kvbd fremstilles ved forarbejdning af druer til most og af most til vin samt videreforarbejdning af denne vin, selv uden for et område i umiddelbar nærhed af det pågældende bestemte dyrkningsområde, når der er tale om en traditionel fremgangsmåde, forudsat at denne fremgangsmåde:

- var i brug inden den 1. september 1970 eller, for medlemsstater, der har tiltrådt Fællesskabet efter denne dato, inden datoen for deres tiltrædelse
- ikke har været afbrudt siden disse datoer og
- vedrører mængder, der hos den pågældende forarbejdningsvirksomhed siden da ikke er blevet forøget med mere end de mængder, der svarer til den almindelige markedsudvikling.

4. Uanset punkt 1, litra b), kan en mkvbd fremstilles i et område i umiddelbar nærhed af det bestemte dyrkningsområde, når den pågældende medlemsstat på visse betingelser udtrykkeligt har tilladt det.

Medlemsstaterne kan endvidere ved individuelle tilladelser eller ved udtrykkelige tilladelser med en gyldighedsperiode på højst fem år og under forudsætning af, at der føres passende kontrol, tillade, at en mkvbd fremstilles selv uden for et område i umiddelbar nærhed af det pågældende bestemte dyrkningsområde, når der er tale om en traditionel fremgangsmåde, som har været i brug mindst siden den 24. november 1974, eller for medlemsstater, der har tiltrådt Fællesskabet efter denne dato, inden datoen for deres tiltrædelse.

5. Enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af sådanne personer, der både ligger inde med druer eller most, som opfylder betingelserne for fremstilling af kvbd, og med andre produkter, som ikke opfylder disse betingelser, sørger for, at såvel vinfremstillingen som oplagringen foregå adskilt, idet den fremstillede vin i modsat fald ikke betragtes som en kvbd.
6. Bestemmelserne i dette afsnit, bortset fra punkt 5, gælder ikke for khvbd.

E. **Naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen**

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter et naturligt minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen for hver kvbd, der fremstilles på dens område. Ved fastsættelsen heraf tages der særligt hensyn til den alkoholindhold, som er registreret de sidste ti år inden fastsættelsen. Kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, tages i betragtning.
2. Det i punkt 1 omhandlede naturlige minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen kan fastsættes på forskellige niveauer for samme kvbd, afhængigt af:
 - a) det underområde, den kommune eller del af kommune
 - b) den eller de druesorterde anvendte druer hidrører fra.
3. Medmindre andet er fastsat, og undtagen for mkvbd og khvbd, skal det i punkt 1 omhandlede alkoholindhold udtrykt i volumen være på mindst:
 - a) 6,5 % vol. i vindyrkningszone A, bortset fra de bestemte dyrkningsområder Mosel-Saar-Ruwer, Ahr, Mittelrhein, Sachsen, Saale-Unstrut, Moselle luxembourgeoise, England og Wales, for hvilke minimumsalkoholindholdet fastsættes til 6 % vol.
 - b) 7,5 % vol. i vindyrkningszone B
 - c) 8,5 % vol. i vindyrkningszone C I a)
 - d) 9 % vol. i vindyrkningszone C I b)
 - e) 9,5 % vol. i vindyrkningszone C II
 - f) 10 % vol. i vindyrkningszonerne C III.

F. **Vinfremstillingsmetoder**

1. De enkelte vinfremstillingsmetoder til fremstilling af kvbd fastlægges af medlemsstaterne for hver af disse vine.
2. Hvis vejrforholdene i en af de i afsnit E nævnte vindyrkningszoner gør det nødvendigt, kan de pågældende medlemsstater tillade en forhøjelse af det (virkelige eller potentielle) naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin, der er egnet til produktion af kvbd, med undtagelse af produkter, der er bestemt til forarbejdning til khvbd. Forhøjelsen må ikke overstige de grænser, der er fastsat i bilag V, afsnit C, punkt 3.
3. I år med usædvanligt dårlige vejrforhold, kan det besluttes, at lade den i punkt 2 omhandlede forhøjelse af alkoholindholdet gå helt op til de grænser, der er fastsat i bilag V, afsnit C, punkt 4. En sådan tilladelse er ikke til hinder for, at der kan gives en tilsvarende tilladelse for den i det pågældende afsnit omhandlede bordvin.

4. Forhøjelsen af det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen kan kun foretages efter de metoder og på de betingelser, der er omhandlet i bilag V, afsnit D, bortset fra punkt 7 i nævnte afsnit. Medlemsstaterne kan dog forbyde brugen af koncentreret druemost.
5. Det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i kvbd skal være på mindst 9 % vol. For visse hvide kvbd på en liste, som skal opstilles, der ikke har været underkastet tilsætning, gælder dog, at det totale alkoholindhold udtrykt i volumen skal være på mindst 8,5 % vol. Dette punkt gælder ikke for mkvbd og khvbd.

G. Syring, afsyring og sødning

1. Betingelserne og grænserne for syring og afsyring af friske druer, druemost, delvis gæret druemost, ung ikke-færdiggæret vin og vin, der er egnet til fremstilling af kvbd, og proceduren for tilladelser og undtagelser er som fastsat i bilag V, afsnit E.
2. Medlemsstaterne kan kun tillade sødning af en kvbd, hvis den foretages:
 - a) under overholdelse af de i bilag V, afsnit F, omhandlede betingelser og grænser
 - b) i det bestemte område, hvor den pågældende kvbd blev fremstillet, eller i et område i umiddelbar nærhed deraf, undtagen i visse tilfælde, som skal fastlægges
 - c) med et eller flere af følgende produkter:
 - druemost
 - koncentreret druemost
 - rektificeret koncentreret druemost.
3. Den i punkt 2, litra c), nævnte druemost og koncentrerede druemost skal have oprindelse i samme bestemte dyrkningsområde som den vin, den anvendes til sødning af.
4. Dette punkt gælder hverken for mkvbd eller for khvbd.

H. Tilsætning, syring og afsyring

1. Tilsætning, syring og afsyring som omhandlet i afsnit F og afsnit G, punkt 1, er kun tilladt, hvis den foretages på de i bilag V, afsnit G, fastsatte betingelser.
2. De nævnte processer må kun foregå i det bestemte område, hvor de friske druer, som anvendes, er høstet, jf. dog bestemmelserne i afsnit D, punkt 4.

I. Hektarudbytte

1. Den enkelte medlemsstat fastsætter for hver kvbd et hektarudbytte i drue-, druemost- eller vinmængde.
2. Ved fastsættelsen tages der navnlig hensyn til udbyttet i de ti foregående år. Kun de kvalitetsmæssigt tilfredsstillende høstudbytter på de jorder, der er mest repræsentative for det bestemte dyrkningsområde, tages i betragtning.
3. Hektarudbyttet kan for den samme kvbd fastsættes til forskellige niveauer alt efter:
 - a) det underområde, den kommune eller del af kommune og
 - b) den eller de druesorterde anvendte druer hidrører fra.
4. Hektarudbyttet kan justeres af den pågældende medlemsstat.
5. Overskridelse af det i punkt 1 omhandlede udbytte medfører forbud mod at anvende den ønskede betegnelse for høsten som helhed, medmindre generelle eller individuelle undtagelser er fastsat af medlemsstaterne på betingelser, som disse i givet fald fastlægger efter produktionsområderne; disse betingelser skal navnlig vedrøre anvendelsen af den pågældende vin eller de pågældende produkter.

J. Analytisk og organoleptisk undersøgelse

1. Producenterne er forpligtet til for de vine, som de anmoder om betegnelsen kvbd for, at lade foretage følgende analytiske og organoleptiske undersøgelser:
 - a) den analytiske undersøgelse bør mindst omfatte værdierne af de i punkt 3 nævnte faktorer, som er karakteristiske for den pågældende kvbd. Disse faktorer nedre og øvre grænser fastlægges af producentmedlemsstaten for hver kvbd
 - b) den organoleptiske undersøgelse omfatter farve, klarhed, lugt og smag.
2. De i punkt 1 nævnte undersøgelser kan ved hjælp af stikprøver gennemføres af de i de enkelte medlemsstater udpegede organer, indtil der bliver fastsat bestemmelser om, hvorledes de skal anvendes systematisk og generelt.
3. De karakteristiske faktorer, der er omhandlet i punkt 1, litra a), er følgende:
 - A. Undersøgelse af vinens reaktion
 1. Reaktion over for luft
 2. Reaktion over for kulde
 - B. Mikrobiologisk undersøgelse
 3. Reaktionen i termostatrum
 4. Vinens og bundfaldets udseende
 - C. Fysisk og kemisk analyse
 5. Massefylde
 6. Alkoholindhold
 7. Totalt tørstof (konstateret ved massefyldemåling)
 8. Reducerende sukker
 9. Saccharose
 10. Aske
 11. Askens alkaliske egenskaber
 12. Totalt syreindhold
 13. Flygtigt syreindhold
 14. Bundet syreindhold
 15. pH
 16. Fri svovldioxid
 17. Totalt svovldioxid
 - D. Supplerende analyse
 18. Kuldioxid (perlevin og mousserende vin, overtryk i bar ved 20 °C).

K. Mousserende kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (mkvbd)

1. Det totale alkoholindhold udtrykt i volumen skal i cuvéeerne bestemt til fremstilling af mkvbd være mindst:
 - 9,5 % vol. i vindyrkningszonerne C III
 - 9 % vol. i de øvrige vindyrkningszoner.
2. Cuvée, der er bestemt til fremstilling af visse mkvbd, der er opført på en liste, der skal opstilles, og som er fremstillet af en enkelt druesort, skal have et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 8,5 % vol.
3. Der skal opstilles en liste over de mkvbd, der er omhandlet i punkt 2.
4. Det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen i mkvbd, inklusive alkoholen i eventuelt tilsat ekspeditionslikør, skal være mindst 10 % vol.
5. Tiragelikør til mkvbd må kun indeholde:
 - a) saccharose,
 - b) koncentreret druemost

- c) rektificeret koncentreret druemost
- d) druemost
- e) delvis gæret druemost
- f) vin
- g) kvbd

egnet til fremstilling af samme kvbd som den, tiragelikøren tilsættes.

6. Uanset bestemmelserne i punkt 15 i bilag I skal kvbd, når de opbevares i lukkede beholdere ved en temperatur på 20°C, udvise et overtryk på mindst 3,5 bar.

Mkvbd i beholdere med et rumindhold på under 25 cl skal dog kun udvise et overtryk på mindst 3 bar.

7. Uden at det berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for kvbd fremstillet på deres område, må det totale maksimumsindhold af svovldioxid i sådanne mousserende vine ikke overstige 185 mg/l. De berørte medlemsstater kan, når vejrforholdene har gjort det nødvendigt i bestemte vindyrkningszoner i Fællesskabet, for de kvbd, som er fremstillet på deres område, tillade, at det totale maksimumsindhold af svovldioxid øges med højst 40 mg/l, forudsat at de vine, der har været omfattet af en sådan tilladelse, ikke sendes ud af de pågældende medlemsstater.

8. Varigheden af fremstillingsprocessen for kvbd, herunder lagring i fremstillingsvirksomheden, regnet fra det tidspunkt, hvor gæringsprocessen med henblik på fremstilling af mousserende vin begynder, kan ikke være:

- a) under seks måneder, hvis den gæringsproces, der skal gøre vinen mousserende, foregår i lukkede tanke
- b) under ni måneder, hvis den gæringsproces, der skal gøre vinen mousserende, foregår i flasker.

9. Varigheden af gæringen med henblik på at gøre cuvéeen mousserende, og varigheden af cuvéeens lagring på bærmen, skal mindst være:

- 90 dage
- 30 dage, hvis gæringen foregår i beholdere med røreanordninger.

10. For så vidt angår kvbd af aromatisk type:

- a) må disse, medmindre der indrømmes undtagelser, kun fremstilles ved til sammensætningen af cuvéeen at anvende druemost eller delvis gæret druemost, som kommer fra druesorter, der er opført på en liste, der skal opstilles, og som skal være anerkendt som egnet til fremstilling af kvbd i det bestemte dyrkningsområde, hvis navn disse kvbd bærer
- b) må gæringsprocessen før og efter sammensætningen af cuvéeen for at gøre den mousserende udelukkende styres ved kuldebehandling eller andre fysisk metoder
- c) er tilsætning af ekspeditionslikør forbudt
- d) skal det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen i kvbd af aromatisk type uanset punkt 4 være på mindst 6 % vol.
- e) skal det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i kvbd af aromatisk type være på mindst 10 % vol.
- f) skal kvbd af aromatisk type, når de opbevares i lukkede beholdere ved en temperatur på 20°C, uanset punkt 6, første afsnit, udvise et overtryk på mindst 3 bar
- g) skal varigheden af fremstillingsprocessen for kvbd af aromatisk type uanset punkt 8 være på mindst en måned.

11. Reglerne i bilag V, afsnit H, punkt 1-10, finder også anvendelse på kvbd.

L. Kvalitetshedvin fra bestemte dyrkningsområder (khvbd) (andre bestemmelser end de i bilag V, afsnit H, nævnte, som specifikt omhandler khvbd)

1. De i bilag V, afsnit J, punkt 1, omhandlede produkter og den i punkt 2 i samme afsnit omhandlede koncentrerede druemost eller delvis gærede druemost af let tørrede druer, som anvendes til fremstilling af khvbd, skal hidrøre fra det bestemte dyrkningsområde, hvis navn den pågældende khvbd har, jf. dog eventuelle undtagelser, som skal fastsættes.

Hvad angår khvbd'erne »Málaga« og »Jerez-Xérès-Sherry«, må den koncentrerede druemost eller den delvis gærede druemost fra let tørrede druer, jf. forordningens artikel 44, stk. 11, som omhandlet i bilag V, afsnit J, punkt 2, der er fremstillet af druesorten Pedro Ximénez, dog komme fra Montilla-Moriles-området.

2. De i bilag V, afsnit J, punkt 3-6, nævnte processer til fremstilling af khvbd må kun foregå i det i punkt 1 omhandlede bestemte dyrkningsområde, jf. dog eventuelle undtagelser, som skal fastsættes

Hvad angår khvbd, for hvilke betegnelsen »Porto« er forbeholdt et produkt fremstillet af druer, der er høstet i det bestemte dyrkningsområde »Douro«, må den videre fremstillings- og lagringsproces dog foregå enten i ovennævnte bestemte dyrkningsområde eller i Villa Nova de Gaia-Porto.

3. Uden at det berører mere restriktive bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for de på deres område fremstillede khvbd:

- a) skal det naturlige alkoholindhold udtrykt i volumen i de produkter, der er omhandlet i bilag V, afsnit J, punkt 1, og som anvendes til fremstilling af khvbd, være på mindst 12% vol. Dog må visse khvbd på en liste, der skal opstilles, fremstilles af:

- i) enten druemost med et naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 10% vol. for khvbd, der er fremstillet ved tilsætning af vinbrændevin eller brændevin af presserester af vindruer med oprindelsesbetegnelse, som eventuelt hidrører fra samme vinbrug

- ii) eller druemost i gæring eller, for så vidt angår andet led nedenfor, vin med et oprindeligt naturligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst:

- 11% vol. for khvbd, der er fremstillet ved tilsætning af sprit eller et vindestillat med et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 70% vol., eller vinbrændevin

- 10,5% vol. for vin, der er opført på en liste, der skal opstilles, fremstillet af most af grønne druer

- 9% vol. for en khvbd af traditionel og gængs produktion som udtrykkeligt fastsat i den nationale lovgivning

- b) skal en khvbd have et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 15% vol. og højst 22% vol.

- c) skal en khvbd have et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på mindst 17,5% vol.

4. Der tillades dog et totalt alkoholindhold udtrykt i volumen på under 17,5% vol., men mindst 15% vol. for disse khvbd, der er opført på en liste, der skal opstilles, hvis et sådant totalt alkoholindhold udtrykt i volumen udtrykkeligt var tilladt efter den nationale lovgivning, der var gældende for sådanne produkter inden den 1. januar 1985.

5. De traditionelle særlige betegnelser »οἶνος γλυκὺς φυσικός«, »vino dulce natural«, »vino dolce naturale« og »vinho doce natural« er forbehold khvbd:

- fremstillet af en vinhøst, hvoraf mindst 85% er druesorter, der er opført på en liste, som skal opstilles

- af most med et naturligt oprindelse sukkerindhold på mindst 212 g/l

- fremstillet ved tilsætning af alkohol, destillat eller brændevin som omhandlet i bilag V, afsnit J, punkt 2, med udelukkelse af alle andre former for tilsætning.

6. Såfremt det er nødvendigt for de traditionelle produktionsmåder, kan medlemsstaterne for khvbd, der er fremstillet på deres område, bestemme, at den traditionelle særlige betegnelse »vin doux naturel« er forbeholdt khvbd:
- som er fremstillet direkte af de producenter, der har høstet druerne, på betingelse af, at druerne udelukkende kommer fra høsten af Muscat, Grenache, Maccabéo eller Malvoisie; dog tillades anvendelse af høst fra parceller, som inden for en grænse på 10 % af det samlede antal vinstokke er beplantet med andre druesorter end de fire ovennævnte
 - som højest fremstilles inden for et udbytte pr. ha på 40 hl druemost som anført i bilag V, afsnit J, punkt 1, første og fjerde led, idet enhver overskridelse af dette udbytte medfører, at hele høsten mister retten til betegnelse »vin doux naturel«
 - som stammer fra en druemost som anført ovenfor med et naturligt oprindeligt sukkerindhold på mindst 252 g/l
 - som, idet al anden tilsætning er udelukket, er fremstillet ved tilsætning af vinsprit, der som ren alkohol svarer til mindst 5 % af den nævnte druemost, der er anvendt, og til højst det laveste af følgende til forhold:
 - 10 % af den mængde af den nævnte druemost, der er anvendt, eller
 - 40 % af det totale alkoholindhold udtrykt i volumen i det endelige produkt, repræsenteret ved summen af det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen og det potentielle alkoholindhold udtrykt i volumen beregnet på grundlag af 1 % vol. ren alkohol til 17,5 g restsukker/l.
7. Benævnelserne i punkt 5 og 6 må ikke oversættes. Dog:
- kan de ledsages af en forklarende beskrivelse på et sprog, som den endelige forbruger forstår
 - kan betegnelsen »vin doux naturel« for produkter, der er fremstillet i Grækenland i overensstemmelse med punkt 6, og som omsættes på denne medlemsstats område, ledsages af betegnelsen »οἶνος γλυκὺς φυσικός«.
8. Den særlige traditionelle betegnelse »vino generoso« er forbeholdt tørre khvbd, der er fremstillet under flor, og
- som er fremstillet af hvide druer af sorterne Palomino de Jerez, Palomino fino, Pedro Ximénez, Verdejo, Zalema og Garrid Fino
 - som markedsføres efter gennemsnitlig to års lagring på egetræsfade.
- Ved den i første afsnit nævnte fremstilling under flor forstås den biologiske proces, som sker ved den spontane udvikling af et typisk gærflor på vinens frie overflade efter udgæring, og som giver produktet dets særlige analytiske og organoleptiske egenskaber.
9. Betegnelsen i punkt 8 må ikke oversættes. Den kan dog ledsages af en forklarende beskrivelse på et sprog, som den endelige forbruger forstår.
10. Den særlige traditionelle betegnelse »vinho generoso« er forbeholdt khvbd'erne »Porto«, »Madeira«, »Moscatel de Setúbal« og »Carcavelos« i forbindelse med den respektive oprindelsesbetegnelse.
11. Den særlige traditionelle betegnelse »vino generoso de licor« er forbeholdt khvbd:
- som er fremstillet af den i punkt 8 nævnte »vino generoso« eller af vin fremstillet under flor, som er egnet til fremstilling af en sådan »vino generoso«, som er tilsat enten delvis gæret druemost af let tørrede druer eller koncentreret druemost
 - som markedsføres efter gennemsnitlig to års lagring på egetræsfade.
12. Betegnelsen i punkt 11 må ikke oversættes. Den kan dog ledsages af en forklarende beskrivelse på et sprog, som den endelige forbruger forstår.
-

BILAG VII

BESKRIVELSE, BETEGNELSE, PRÆSENTATION OG BESKYTTELSE AF VISSE ANDRE PRODUKTER END MOUSSERENDE VINE

I dette bilag forstås ved:

- »etikettering«: samtlige betegnelser og andre benævnelser, symboler, illustrationer eller mærker, som karakteriserer produktet, og som findes på samme beholder, herunder lukkeanordningen, eller på beholderens vedhæng. Visse angivelser, symboler og andre mærker, som skal fastsættes, indgår ikke i etiketteringen
- »emballage«: beskyttelsesindpakningen, f.eks. papir og alle former for flaskehylstre, kartoner og kasser, der anvendes ved transport af en eller flere beholdere og/eller ved præsentation deraf med henblik på salg til den endelige forbruger.

A. Obligatoriske angivelser**1. Etiketteringen for:**

- a) bordvin, bordvin med geografisk betegnelse og kvbd
- b) vine med oprindelse i tredjelande bortset fra dem, der er omhandlet i litra c)
- c) hedvin, perlevin og perlevin tilsat kulsyre, der er omhandlet i bilag I, samt disse vine med oprindelse i tredjelande

skal obligatorisk omfatte angivelse af:

- produktets varebetegnelse
- nominelt volumen
- virkeligt alkoholindhold
- partiets nummer i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/396/EØF af 14. juni 1989 om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti ⁽¹⁾.

2. Varebetegnelsen består:

- a) for bordvin af udtrykket »bordvin« samt:
 - hvis vinen sendes til en anden medlemsstat eller udføres, af navnet på medlemsstaten, hvis druerne er produceret og forarbejdet til vin i denne medlemsstat
 - af udtrykket »blanding af vin fra forskellige lande i Det Europæiske Fællesskab«, for vin, der er resultat af en blanding af produkter med oprindelse i flere medlemsstater
 - af udtrykket »vin fremstillet i ... af druer fra ...« ledsaget af navnene på de pågældende medlemsstater, for vin, der er forarbejdet til vin i en medlemsstat af druer fra en anden medlemsstat
 - af udtrykkene »retsina« eller »vino tinto de mezcla«, for visse bordvine
- b) for bordvin med geografisk betegnelse:
 - af udtrykket »bordvin«
 - af navnet på den geografiske enhed
 - af et af følgende udtryk på betingelser, der skal fastlægges: »Landwein«, »vin de pays«, »indicazione geografica tipica«, »ονομασία κατά παράδοση«, »οίνος τοπικός«, »vino de la tierra«, »vinho regional« eller »regional wine«. Hvis et sådant udtryk anvendes, er angivelsen »bordvin« ikke nødvendig;

⁽¹⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 21.

- c) for kvbd:
 - af navnet på det bestemte dyrkningsområde
 - med forbehold af visse undtagelser, der skal fastlægges:
 - af udtrykket »kvalitetsvin fra et bestemt dyrkningsområde« eller »kvbd«, eller
 - af udtrykket »kvalitetsvin fra et bestemt dyrkningsområde« eller »khvbd«, eller
 - af udtrykket »kvalitetsperlevin fra et bestemt dyrkningsområde« eller »kpvbd«, eller
 - af et særligt traditionelt udtryk, der findes på en liste, der skal udarbejdes, eller af flere af disse udtryk, når dette er fastsat i den pågældende medlemsstats bestemmelser
 - d) for indført vin, af ordet »vin«, der obligatorisk skal ledsages af navnet på oprindelseslandet og, når den betegnes ved en geografisk angivelse, af navnet på den pågældende geografiske enhed
 - e) for hedvin, af benævnelsen »hedvin«
 - f) for perlevin, af benævnelsen »perlevin«
 - g) for perlevin tilsat kulsyre, af benævnelsen »perlevin tilsat kulsyre«
 - h) for de i litra e), f) og g) nævnte vine med oprindelse i tredjelande, af udtryk, der skal fastlægges.
3. Etiketteringen
- a) for bordvin, bordvin med geografisk betegnelse og kvbd
 - b) for vine med oprindelse i tredjelande
- skal foruden angivelserne i punkt 1 og 2 obligatorisk omfatte angivelse:
- af aftapperens navn eller firmanavn samt kommune og medlemsstat eller, for beholdere med et nominelt volumen på over 60 liter, af afsenderens navn eller firmanavn samt kommune og medlemsstat
 - for indført vin, af importøren eller, når aftapningen finder sted i Fællesskabet, af aftapperen.
4. Etiketteringen for hedvin, perlevin, perlevin tilsat kulsyre samt disse vine med oprindelse i tredjelande suppleres med angivelser, som skal fastlægges, svarende til dem, der er omhandlet i punkt 2 og 3.

B. Fakultative angivelser

1. Etiketteringen for produkter, der er fremstillet i Fællesskabet, kan suppleres med følgende angivelser på betingelser, der skal fastlægges:
- a) for bordvin, bordvin med geografisk betegnelse og kvbd:
 - navn, adresse og stillingsbetegnelse på den eller de personer, der har deltaget i markedsføringen
 - produktets art
 - en særlig farve efter de bestemmelser, der fastsættes af producentmedlemsstaten
 - b) for bordvin med geografisk betegnelse og kvbd:
 - årgangen
 - navnet på en eller flere druesorter
 - en udmærkelse, medalje eller konkurrence
 - produktets fremstillingsart eller -metode
 - supplerende traditionelle udtryk i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat af producentmedlemsstaten
 - navnet på en bedrift

- et udtryk, der angiver, at vinen er aftappet:
 - på et vinbrug eller
 - af en producentsammenslutning eller
 - på en bedrift, der er beliggende i produktionsområdet eller, for så vidt angår kvbd, i umiddelbar nærhed af dette
- c) for kvbd:
 - angivelse af et geografisk område, der er mindre end det bestemte dyrkningsområde, i overensstemmelse med bestemmelser, der er fastsat af producentmedlemsstaten
 - angivelse af et geografisk område, der er større end det bestemte dyrkningsområde, for at præcisere oprindelsen af en kvbd
 - et udtryk, der angiver, at vinen er aftappet i det bestemte dyrkningsområde, såfremt denne angivelse er sædvanlig i det pågældende bestemte dyrkningsområde
- 2. Der skal for hedvin, perlevin, perlevin tilsat kulsyre og vin med oprindelse i tredjelande fastlægges fakultative angivelser, som svarer til angivelserne i punkt 1.

Dette punkt er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser om betegnelsen for disse produkter, indtil de tilsvarende fællesskabsbestemmelser bliver bragt i anvendelse.
- 3. For de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter kan etiketteringen suppleres med andre angivelser.
- 4. Producentmedlemsstaterne kan gøre visse af de i punkt 1 og 2 nævnte angivelser obligatoriske, forbyde dem eller begrænse anvendelsen af dem for vin, der er fremstillet på deres område.

C. Brug af visse specifikke udtryk

1. Betegnelsen:
 - a) »vin« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 10
 - b) »bordvin« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 13.
2. Med forbehold af bestemmelserne vedrørende harmonisering af lovgivningerne, indskrænker punkt 1, litra a), dog ikke medlemsstaternes adgang til at tillade:
 - anvendelse af ordet »vin« sammen med navnet på en frugt i sammensatte udtryk til betegnelse af produkter, der er fremstillet ved gæring af andre frugter end druer
 - andre sammensatte udtryk, der indeholder ordet »vin«
3. Betegnelsen:
 - a) »hedvin« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 14, eller i givet fald en definition, som skal fastsættes i overensstemmelse med det indledende afsnit i dette bilag
 - b) »kvalitetshedvin fra bestemte dyrkningsområder« eller »khvbd« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 14, samt til de specifikke bestemmelser i denne forordning
 - c) »perlevin« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 17, eller i givet fald til en definition, der skal fastsættes i overensstemmelse med det indledende afsnit i dette bilag
 - d) »kvalitetsperlevin fra et bestemt dyrkningsområde« eller »kpvd« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 17, samt til særlige bestemmelser i denne forordning
 - e) »perlevin tilsat kulsyre« er forbeholdt produkter, som svarer til definitionen i bilag I, punkt 18, eller i givet fald til en definition, som skal fastsættes i overensstemmelse med det indledende afsnit i dette bilag.

4. Anvendes sådanne sammensatte navne som omhandlet i punkt 2, skal enhver forveksling med produkterne i punkt 1 være udelukket.

D. Sprog, der kan anvendes til etiketteringen

1. Angivelserne på etiketten skal være på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog, så den endelige forbruger uden videre kan forstå alle disse angivelser.

Angivelsen af:

- navnet på det bestemte dyrkningsområde
- navnet på en anden geografisk enhed
- særlige traditionelle udtryk og traditionelle supplerende udtryk
- navnet på vinbruget eller sammenslutningen samt angivelse af aftapningen

sker dog udelukkende på et af de officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område fremstillingen har fundet sted.

Når der er tale om produkter med oprindelse i Grækenland, kan de i andet afsnit nævnte angivelser gentages på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog.

De i andet afsnit, første og andet led, nævnte angivelser, kan kun ske på et andet af Fællesskabets officielle sprog, hvis dette sprog i den del af oprindelsesmedlemsstatens område, hvor det bestemte dyrkningsområde ligger, sidestilles med det officielle sprog, og såfremt anvendelsen af det er sædvane i medlemsstaten.

For produkter, der fremstilles og markedsføres på deres område, kan medlemsstaterne tillade, at de i andet afsnit nævnte angivelser desuden sker på et andet sprog end et af Fællesskabets officielle sprog, hvis dette sprog traditionelt og sædvanligvis anvendes i den pågældende medlemsstat eller på en del af dens område.

Producentmedlemsstaterne kan desuden for deres produkter tillade, at angivelserne i andet afsnit sker på et andet sprog, hvis dette sprog sædvanligvis anvendes til disse angivelser.

2. Der kan fastsættes yderligere undtagelser fra punkt 1.

E. Koder

Efter regler, der skal fastlægges, anvendes en kode:

- i etiketteringen for et produkt, der er omhandlet i afsnit A, punkt 1, men ikke er omfattet af det følgende led, til at give oplysninger, som helt eller delvis vedrører navnet på et bestemt dyrkningsområde, og som er andre angivelser end de angivelser, der må anvendes til det pågældende produkt. Medlemsstaterne kan dog for deres område fastsætte andre egnede foranstaltninger for at udelukke forveksling med det pågældende bestemte dyrkningsområde
- i etiketteringen for bordvin, der er omhandlet i afsnit A, punkt 2, litra a), andet og tredje led, til at angive aftapperens eller afsenderens hovedkontor og eventuelt aftapnings- eller forsendelsesstedet.

Efter regler, som skal fastlægges, kan der i etiketteringen for de produkter, der er omfattet af dette bilag, anvendes en kode for de i afsnit A, punkt 3, omhandlede angivelser, såfremt den medlemsstat, på hvis område disse produkter er aftappet, har tilladt det. Denne tilladelse er betinget af, at der på etiketten findes en angivelse, skrevet fuldt ud, af navn eller forretningssted for en person eller en sammenslutning af personer, som ikke er aftapperen, og som deltager i omsætningen, samt den kommune eller del af en kommune, hvor denne person eller denne sammenslutning har sit hjemsted.

F. Mærker

1. Når beskrivelsen, præsentationen og reklamen for de produkter, der er omfattet af denne forordning, ledsages af mærker, må disse ikke indeholde ord, dele af ord, symboler eller illustrationer:
 - a) som kan skabe forveksling eller vildlede de personer, de henvender sig til, jf. forordningens artikel 48, eller

b) som:

- af de personer, de henvender sig til, helt eller delvis kan forveksles med betegnelsen af en bordvin, en hedvin, en perlevin, en perlevin tilsat kulsyre, en kvbd eller en indført vin, hvis betegnelse er omfattet af fællesskabsbestemmelser, eller med betegnelsen af et andet produkt, som er omfattet af dette bilag, eller
- er identiske med betegnelsen af et sådant produkt, uden at de produkter, der anvendes til fremstillingen af de endelige produkter, som er omhandlet i det foregående, har ret til en sådan betegnelse eller præsentation.

I forbindelse med beskrivelsen af en bordvin, en hedvin, en perlevin, en perlevin tilsat kulsyre, en kvbd eller en indført vin må der i øvrigt ikke i etiketteringen anvendes mærker, hvori der indgår ord, dele af ord, tegn eller illustrationer, der:

a) for så vidt angår:

- bordvin, hedvin, perlevin og perlevin tilsat kulsyre, indeholder navnet på en kvbd
- kvbd, indeholder navnet på en bordvin
- indførte vine, indeholder navnet på en bordvin eller en kvbd

b) for så vidt angår bordvine med en geografisk betegnelse, kvbd eller indførte vine, indeholder urigtige angivelser, navnlig med hensyn til den geografiske oprindelse, druesorten, årgangen eller udtryk, som vedrører vin af en bedre kvalitet

c) for så vidt angår andre bordvine end dem, der er omhandlet i litra b), hedvine, perlevine og perlevine tilsat kulsyre, indeholder angivelser af en geografisk oprindelse, en druesort, en årgang eller udtryk, som vedrører vin af en bedre kvalitet

d) for så vidt angår indførte vine, kan forveksles med en karakteristisk beskrivelse af en bordvin, en hedvin, en perlevin, en perlevin tilsat kulsyre, en kvbd eller en indført vin med en geografisk betegnelse.

2. Uanset punkt 1, første afsnit, litra b), kan indehaveren af et varemærke, der er registreret for en vin eller en druemost, og som er identisk

- med navnet på en geografisk enhed, der er mindre end et bestemt dyrkningsområde, hvis navnet benyttes som betegnelse for en kvbd, eller
- med navnet på en geografisk enhed, der anvendes til at betegne en bordvin med en geografisk betegnelse, eller
- med navnet på en indført vin med en geografisk betegnelse,

fortsat anvende dette varemærke indtil den 31. december 2002, selv om han ikke har ret til at anvende dette navn i medfør af punkt 1, første afsnit, på betingelse af, at det pågældende varemærke

a) er registreret senest den 31. december 1985 af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til gældende ret på tidspunktet for denne registrering, og

b) faktisk har været benyttet uafbrudt siden registreringen indtil den 31. december 1986 eller, hvis registreringen fandt sted inden den 1. januar 1984, i det mindste siden denne dato.

Desuden kan indehaveren af et almindeligt kendt mærke, der er registreret for en vin eller en druemost, og som indeholder ord, som er identiske med navnet på et bestemt dyrkningsområde eller med navnet på en geografisk enhed, der er mindre end et bestemt dyrkningsområde, selv om han efter punkt 1 ikke har ret til at anvende dette navn, fortsat anvende dette mærke, hvis det svarer til den oprindelige indehavers identitet eller til identiteten af den person, der oprindeligt har lagt navn til det pågældende produkt, forudsat at mærket blev registreret mindst 25 år inden producentmedlemsstatens officielle anerkendelse af det pågældende geografiske navn i overensstemmelse med de fællesskabsbestemmelser, der vedrører kvbd, og forudsat at mærket faktisk er blevet anvendt uafbrudt siden.

Mærker, der opfylder betingelserne i første og andet afsnit, må ikke hindre brugen af navne på geografiske enheder, når navnene anvendes til betegnelse af en kvbd eller en bordvin.

3. Rådet træffer inden den 31. december 2002 med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen afgørelse om en eventuel forlængelse af denne frist, jf. punkt 2, første afsnit.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de varemærker, der er omtalt i punkt 2, efterhånden som de får kendskab til dem.

Kommissionen giver meddelelse herom til de kompetente instanser i medlemsstaterne, som har til opgave at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne inden for vinsektoren.

G. Markedsføring, kontrol og beskyttelse

1. Beholdere med et nominalt volumen på 60 liter eller derunder skal være etiketteret fra det tidspunkt, hvor produktet markedsføres. Etiketteringen skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning; det samme gælder for beholdere med et volumen på over 60 liter, når de etiketteres.
2. Der kan fastsættes undtagelser fra punkt 1.
3. Den enkelte medlemsstat sikrer kontrol med og beskyttelse af kvbd og bordvin med en geografisk betegnelse, der markedsføres i henhold til denne forordning.
4. Vine, der importeres til direkte konsum, og som er beskrevet ved hjælp af en geografisk betegnelse, kan, for så vidt angår markedsføringen i Fællesskabet, forudsat gensidighed omfattes af ordningen med kontrol og beskyttelse i punkt 3.

Iværksættelsen af første afsnit sker ved aftaler med de berørte tredjelande, som forhandles og indgås efter proceduren i traktatens artikel 133.

BILAG VIII

BESKRIVELSE, BETEGNELSE, PRÆSENTATION OG BESKYTTELSE AF MOUSSERENDE VIN**A. Definitioner**

1. I dette bilag fastsættes de almindelige regler for betegnelse og præsentation af:
 - a) mousserende vin, defineret i bilag I, punkt 15, og fremstillet i Fællesskabet
 - b) mousserende vin, tilsat kulsyre, defineret i bilag I, punkt 16, og med oprindelse i Fællesskabet
 - c) mousserende vin, defineret i overensstemmelse med denne forordning efter proceduren i artikel 75 og med oprindelse i tredjeland
 - d) mousserende vin tilsat kulsyre, defineret i overensstemmelse med denne forordning efter proceduren i artikel 75 og med oprindelse i tredjelande.

De i første afsnit, litra a), omhandlede mousserende vine omfatter:

- mousserende vine som omhandlet i bilag V, afsnit H
- mousserende kvalitetsvine som omhandlet i bilag V, afsnit I, og
- mousserende kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (»mkvbd«), som omhandlet i bilag VI, afsnit K.

2. I dette bilag forstås ved:

- »etikettering«: samtlige benævnelser, symboler, illustrationer eller mærker eller enhver anden betegnelse, der kendetegner produktet, og som findes på samme beholder, herunder lukkeanordningen, samt på beholders vedhæng og flaskehalsens beklædning
- »emballage«: beskyttelsesindpakningen, f.eks. papir og alle former for flaskehylstre, kartoner og kasser, der anvendes ved transport af en eller flere beholdere og/eller ved præsentation deraf med henblik på salg til den endelige forbruger
- »producent« af et af de i punkt 1 nævnte produkter: den fysiske eller juridiske person eller den sammenslutning af sådanne personer, som foretager fremstillingen eller for egen regning lader denne foretage
- »fremstilling«: forarbejdning af friske druer, druemost og vin til et af de i punkt 1 nævnte produkter.

B. Obligatoriske angivelser

1. For de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter skal betegnelsen på etiketten omfatte angivelsen af:
 - a) en benævnelse, som angiver salgsbetegnelsen, i overensstemmelse med afsnit D, punkt 2
 - b) produktets nominelle volumen
 - c) en angivelse af produkttypen, i overensstemmelse med afsnit D, punkt 3
 - d) det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen ifølge bestemmelser, der skal fastsættes
2. For de i afsnit A, punkt 1, litra a) og b), omhandlede produkter skal etiketteringen ud over de i punkt 1 omhandlede angivelser omfatte:
 - navn eller firmanavn på producenten eller på en forhandler, der er etableret i Fællesskabet, og
 - navnet på den kommune eller del af kommune og den medlemsstat, hvor ovennævnte person har sit hjemsted i overensstemmelse med afsnit D, punkt 4 og 5.

Producentmedlemsstaterne kan dog kræve, at producentens navn eller firmanavn skrives helt ud.

Hvis producentens navn eller firmanavn er angivet på etiketten, og vinen er fremstillet i en anden kommune eller del af kommune eller i en anden medlemsstat end den i første afsnit, andet led, omhandlede, suppleres de hér omhandlede angivelser med navnet på nævnte kommune eller del af kommune og, dersom fremstillingen har fundet sted i en anden medlemsstat, med navnet på denne.

3. For de i afsnit A, punkt 1, litra c) og d), omhandlede produkter skal etiketteringen ud over de i punkt 1 omhandlede angivelser omfatte angivelse af:
 - a) navn eller firmanavn på importøren, samt på den kommune og den medlemsstat, hvor denne har sit hjemsted
 - b) navn eller firmanavn på producenten, samt navnet på den kommune og det tredjeland, hvor denne har sit hjemsted, i overensstemmelse med afsnit D, punkt 4 og 5.
4. Etiketteringen skal omfatte supplerende angivelser i følgende tilfælde:
 - for produkter, der er fremstillet på basis af vine med oprindelse i tredjelande, som omhandlet i bilag I, punkt 15, sjette led, skal det af etiketteringen fremgå, at produktet er fremstillet på basis af importerede vine med angivelse af det tredjeland, hvori den vin, der anvendes til fremstilling af cuvéen, har sin oprindelse
 - for mkvbd angives på etiketten navnet på det bestemte dyrkningsområde, hvor de til fremstillingen af produktet anvendte druer er høstet
 - for de mousserende kvalitetsvine af aromatisk type, som er omhandlet i bilag VI, afsnit K, punkt 10, skal etiketteringen omfatte enten en angivelse af navnet på den druesort, de hidrører fra, eller benævnelsen »fremstillet af druer af aromatiske sorter«.

C. Fakultative angivelser

1. For de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter kan der i etiketteringen tilføjes andre angivelser, såfremt:
 - de ikke vil kunne vildlede de personer, til hvem de er rettet, navnlig med hensyn til de i afsnit B omhandlede obligatoriske angivelser og de i afsnit E omhandlede valgfrie angivelser
 - bestemmelserne i afsnit E i givet fald overholdes.
2. De instanser, der er kompetent til at foretage overvågning og kontrol med hensyn til mousserende vin, kan, under overholdelse af de almindelige procedureregler, der er fastsat i hver medlemsstat, kræve, at producenten eller forhandleren som omhandlet i afsnit B, punkt 2, første afsnit, første led, fører bevis for, at de angivelser, som vedrører art, identificering, kvalitet, sammensætning, oprindelse eller herkomst af det pågældende produkt eller af de produkter, der er anvendt til dets fremstilling, er korrekte.

Når denne anmodning hidrører:

- fra den kompetente instans i den medlemsstat, hvor producenten eller forhandleren er etableret, kræves beviset direkte hos vedkommende af denne instans
- fra den kompetente instans i en anden medlemsstat, giver denne den kompetente instans i det land, hvor producenten eller sælgeren er etableret, som led i deres direkte samarbejde alle nødvendige oplysninger, der gør det muligt for sidstnævnte instans at kræve det pågældende bevis; den anmodende instans underrettes om opfølgningen af dens anmodning.

Konstaterer de kompetente instanser, at der ikke er fremlagt tilstrækkeligt bevis, betragtes de pågældende angivelser som ikke værende i overensstemmelse med denne forordning.

D. Bestemmelser vedrørende obligatoriske angivelser

1. De i afsnit B omhandlede angivelser skal:
 - samles i samme synsfelt på beholderen og

- anføres med tydelige og letlæselige bogstaver, der ikke kan slettes, og som er tilstrækkelig store til, at de fremtræder klart på den baggrund, hvorpå de er trykt, således at de betydeligt kan skelnes fra alle øvrige påskrifter og tegninger.

Obligatoriske angivelser vedrørende importøren kan imidlertid være anbragt uden for det synsfelt, hvor de øvrige obligatoriske angivelser findes.

2. Angivelse af salgsbetegnelsen som omhandlet i afsnit B, punkt 1, litra a), sker ved hjælp af en af følgende benævnelser:

- a) for en mousserende vin som omhandlet i bilag V, afsnit H, »mousserende vin«
- b) for en mousserende kvalitetsvin som omhandlet i bilag V, afsnit I, bortset fra den i litra d), i nærværende stykke omhandlede, »mousserende kvalitetsvin« eller »Sekt«
- c) for en mkvbd som omhandlet i bilag V, afsnit K:
 - »mousserende kvalitetsvin fra et bestemt dyrkningsområde« eller »mkvbd« eller »Sekt bestemter Anbaugebiete« eller »Sekt b.A.«, eller
 - en traditionel særlig benævnelse, valgt blandt de i bilag VII, afsnit A, punkt 2, litra c), andet led, fjerde underled, omhandlede, af den medlemsstat, hvor fremstillingen har fundet sted, og som findes på en liste, der skal fastsættes, eller
 - et af de navne på bestemte dyrkningsområder for mkvbd, der er dannet ved anvendelse af undtagelsen i bilag VII, afsnit A, punkt 2, litra c), andet led, eller
 - to af disse benævnelser anvendt samtidig.

Medlemsstaterne kan dog foreskrive, at for visse mkvbd, der er fremstillet på deres område, skal visse af de i første afsnit nævnte udtryk anvendes enten alene eller samtidig

- d) for en mousserende kvalitetsvin af aromatisk type som omhandlet i bilag V, afsnit I, punkt 3, »aromatisk mousserende kvalitetsvin«
- e) for en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland
 - »mousserende vin«
 - eller
 - »mousserende kvalitetsvin« eller »Sekt«, når de for fremstillingen heraf fastsatte betingelser er blevet anerkendt som svarende til dem, der er omhandlet i bilag V, afsnit I.

For disse mousserende vine skal salgsbetegnelsen være ledsaget af en henvisning til det tredjeland, hvor de anvendte druer er høstet, omdannet til vin og forarbejdet til mousserende vin. Når de produkter, der er anvendt til fremstilling af den mousserende vin, er frembragt i et andet land end det, hvor fremstillingen fandt sted, skal fremstillingslandet i henhold til afsnit B, punkt 3, klart fremgå af de samlede angivelser på etiketten

- f) for en mousserende vin tilsat kulsyre, med oprindelse i Fællesskabet eller et tredjeland, »mousserende vin tilsat kulsyre«. Når det ikke af det sprog, der er anvendt ved denne angivelse, fremgår, at der er tilsat kuldioxid, tilføjes på etiketten ordene: »fremstillet ved tilsætning af kuldioxid« i overensstemmelse med bestemmelser, der skal nærmere fastsættes.
3. Angivelse af en benævnelse vedrørende produkttypen bestemt efter indholdet af restsukker som omhandlet i afsnit B, punkt 1, litra c), sker ved hjælp af en af følgende benævnelser, som er forståelig i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor produktet udbydes til direkte konsum:
 - »brut nature«, »naturherb«, »bruto natural«, »pas dosé«, »dosage zéro« eller »dosaggio zero«: når restsukkerindholdet er under 3 g/l; disse benævnelser kan kun anvendes for produkter, som ikke er tilsat sukker efter udviklingen af de mousserende egenskaber
 - »extra brut«, »extra herb« eller »extra bruto«: når restsukkerindholdet udgør mellem 0 og 6 g/l
 - »brut«, »herb« eller »bruto«: når restsukkerindholdet udgør mindre end 15 g/l

- »extra dry«, »extra trocken« eller »extra seco«: når restsukkerindholdet udgør mellem 12 og 20 g/l
- »sec«, »trocken«, »secco« eller »asciutto«, »dry«, »tør«, »ξηρός«, »seco«, »torr« eller »kuiva«: når restsukkerindholdet udgør mellem 17 og 35 g/l
- »demi-sec«, »halbtrocken«, »abboccato«, »medium dry«, »halvtør«, »ημι ξηρος«, »semi seco«, »meio seco«, »halvtorr« eller »puolikuiva«: når restsukkerindholdet udgør mellem 33 og 50 g/l
- »doux«, »mild«, »dolce«, »sweet«, »sød«, »γλυκύς«, »dulce«, »doce«, »söt« eller »makea«: når restsukkerindholdet udgør mere end 50 g/l.

Såfremt produktets indhold af restsukker gør det muligt at anføre to af de i første afsnit omhandlede benævnelser, må producenten eller importøren kun anvende én af disse efter eget valg.

For så vidt angår mousserende kvalitetsvin af aromatisk type som omhandlet i bilag V, afsnit I, punkt 3, og mkvbd af aromatisk type som omhandlet i bilag VI, afsnit K, punkt 10, kan den i første afsnit omhandlede benævnelse for produkttypen uanset afsnit B, punkt 1, litra c), erstattes med en angivelse af restsukkerindholdet i g/l som bestemt ved analyse.

Ved angivelse af produkttypen som bestemt ud fra restsukkerindholdet må der på etiketten kun anføres de angivelser, der er omhandlet i første og tredje afsnit.

4. Producentens navn eller firmanavn samt navnet på den kommune eller del af kommune og den stat, hvor producenten har sit hovedsæde, skal angives på en af følgende måder:

- enten skrevet helt ud
- eller, for så vidt angår produkter, der er fremstillet i Fællesskabet, ved hjælp af en kode, for så vidt navnet eller firmanavnet på den person eller sammenslutning af personer, der ud over producenten har medvirket ved produktets omsætning, samt den kommune eller del af kommune og medlemsstat, hvor denne person eller sammenslutning har hjemsted, er skrevet helt ud.

5. Såfremt navnet på en kommune eller del af kommune er angivet på etiketten, enten for at angive hjemstedet for producenten eller en anden person, der har medvirket ved produktets omsætning, eller for at præcisere fremstillingsstedet, og denne angivelse omfatter navnet på et bestemt dyrkningsområde, som omhandlet i bilag VI, afsnit A, og som er et andet end det, der kan anvendes for at betegne det pågældende produkt, angives dette navn ved hjælp af en kode.

Medlemsstaterne kan dog med henblik på betegnelsen af produkter, der fremstilles på deres område, foreskrive andre passende foranstaltninger, navnlig med hensyn til bogstavernes størrelse i denne angivelse, for at sikre, at der ikke kan herske tvivl om vinens geografiske oprindelse.

6. Gennemførelsesbestemmelserne kan indeholde regler for angivelse af fremstillingsmåde.

E. Anvendelse af visse særlige udtryk

1. Navnet på en anden geografisk enhed end et bestemt dyrkningsområde, som er mindre end en medlemsstat eller et tredjeland, må kun anvendes til at supplere betegnelsen for:

- en mkvbd
- en mousserende kvalitetsvin, for hvilken der i medfør af gennemførelsesbestemmelserne gives tilladelse til at anvende navnet på en sådan geografisk enhed, eller
- en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland, såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene for en mousserende kvalitetsvin, der bærer navnet på en geografisk enhed som omhandlet i bilag V, afsnit I.

Det er kun tilladt at anvende denne angivelse, såfremt:

- a) den opfylder bestemmelserne i den medlemsstat eller i det tredjeland, hvor fremstillingen af den mousserende vin har fundet sted
- b) den pågældende geografiske enhed er nøjagtigt afgrænset

- c) alle de druer, der er anvendt til fremstillingen af produktet, stammer fra denne geografiske enhed, idet der dog her ses bort fra de produkter, der er indeholdt i tirage- eller ekspeditionslikøren
- d) for så vidt angår en mkvbd, den geografiske enhed ligger inden for det bestemte område, hvis navn vinen bærer
- e) for så vidt angår mousserende kvalitetsvine, navnet på den geografiske enhed ikke er bestemt til betegnelse for en mkvbd.

Uanset andet afsnit, litra c), kan medlemsstaterne give tilladelse til at angive navnet på en geografisk enhed, der er mindre end et bestemt dyrkningsområde, for at supplere betegnelsen for en mkvbd, hvis mindst 85 % af de til fremstillingen anvendte druer er høstet i den pågældende enhed.

2. Navnet på en druesort kan kun anvendes til at supplere betegnelsen for et af de produkter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 1,

— litra a),

eller

— litra c), såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene i bilag V, afsnit I, eller i bilag VI, afsnit K.

Angivelse af navnet på en druesort eller af et synonym for dette navn er kun tilladt, såfremt:

- a) dyrkningen af denne sort og anvendelsen af de derfra stammende produkter sker i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser eller bestemmelserne i det tredjeland, hvor de anvendte druer er høstet
- b) denne sort er opført på en liste, der skal fastlægges af den medlemsstat, hvorfra de produkter, der er anvendt ved sammensætningen af cuvéen, stammer; for så vidt angår mkvbd, opstilles denne liste i overensstemmelse med bilag VI, afsnit B, punkt 1, eller afsnit K, punkt 10, litra a)
- c) navnet på denne sort ikke kan give anledning til forveksling med navnet på et bestemt produktionsområde eller en geografisk enhed, der anvendes til betegnelse af en anden vin, der er fremstillet i Fællesskabet eller importeret
- d) navnet på denne sort ikke gentages i det samme udtryk, medmindre der findes flere sorter med det samme navn, og dette navn findes på en liste, som producentmedlemsstaten skal opstille. Denne liste meddeles Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater derom
- e) produktet fuldt ud stammer fra druer af den pågældende sort, idet der ses bort fra de produkter, der er indeholdt i tirage- og ekspeditionslikøren, og hvis sorten er afgørende for det pågældende produkts karakter
- f) varigheden af fremstillingsprocessen, inklusive lagringen i produktionsvirksomheden, regnet fra gæringen med henblik på at gøre cuvéen mousserende ikke har været under 90 dage, og såfremt varigheden af gæringen med henblik på at gøre cuvéen mousserende og varigheden af cuvéens lagring på bærmen har været:
 - mindst 60 dage
 - mindst 30 dage, hvis gæringen har fundet sted i beholdere med omrøringsanordning.

Denne bestemmelse gælder ikke for mousserende vin af aromatisk type som omhandlet i bilag V, afsnit I, punkt 3, eller i bilag VI, afsnit K, punkt 10.

Uanset andet afsnit kan de producerende medlemsstater:

- give tilladelse til angivelse af navnet på en druesort, såfremt mindst 85 % af af de til fremstillingen anvendte druer stammer fra den pågældende sort, idet der ses bort fra de produkter, der er indeholdt i tirage- eller ekspeditionslikøren, og hvis sorten er afgørende for det pågældende produkts karakter

- give tilladelse til angivelse af navnene på to eller tre druesorter, når reglerne i producentmedlemsstaten foreskriver dette, og såfremt alle de druer, som er anvendt til fremstillingen af dette produkt, stammer fra disse sorter, idet der ses bort fra de produkter, der er indeholdt i tirage- eller ekspeditionslikøren, og hvis blandingen af disse sorter er afgørende for det pågældende produkts karakter
- begrænse tilladelsen til angivelsen af visse navne på druesorter, der er omhandlet i andet afsnit.

3. Angivelse af benævnelse »gæring på flaske« må kun anvendes som betegnelse for:

- en mkvbd
- en mousserende kvalitetsvin
- eller
- en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland, såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene i bilag V, afsnit I, eller i bilag VI, afsnit K.

Anvendelse af den i første afsnit nævnte benævnelse er kun tilladt, såfremt:

- a) det fremstillede produkt er gjort mousserende ved anden alkoholiske gæring på flaske
- b) varigheden af fremstillingsprocessen, herunder lagring i produktionsvirksomheden, fra det tidspunkt, hvor vinen er hensat til gæring med henblik på at gøre den mousserende, ikke har været kortere end ni måneder
- c) varigheden af gæringen med henblik på at gøre cuvéeen mousserende og varigheden af cuvéeens lagring på bærmen har været mindst 90 dage
- d) det fremstillede produkt er skilt fra bærmen ved filtrering efter omtapning eller ved degorgering.

4. Benævnelserne »gæring på flaske efter den traditionelle metode« eller »traditionel metode« eller »klassisk metode« eller »klassisk traditionel metode« samt oversatte benævnelser for disse udtryk kan kun anvendes som betegnelse for

- en mkvbd
- en mousserende kvalitetsvin
- eller
- en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland, såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene i bilag V, punkt I, eller i bilag VI, afsnit K.

Anvendelse af en af de i første afsnit omhandlede benævnelser er kun tilladt, såfremt det fremstillede produkt:

- a) er gjort mousserende ved anden alkoholiske gæring på flaske
- b) i mindst ni måneder uden afbrydelse er forblevet i kontakt med bærmen og har befundet sig i samme virksomheds anlæg fra cuvéeens fremstilling
- c) er skilt fra bærmen ved degorgering.

5. En benævnelse vedrørende en fremstillingsproces, der indeholder navnet på et bestemt dyrkningsområde eller en anden geografisk enhed eller et udtryk afledt heraf, kan kun anvendes som betegnelse for:

- en mkvbd
- en mousserende kvalitetsvin
- eller
- en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland, såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene i bilag V, punkt 1, eller i bilag VI, afsnit K.

Denne benævnelse er kun tilladt som betegnelse for et produkt, der har ret til en geografisk angivelse som omhandlet i første afsnit.

6. Med hensyn til mkvbd, som opfylder de i punkt 4, andet afsnit, fastsatte betingelser, forbeholdes benævnelserne:

- a) »Winzersekt« for mkvbd fremstillet i Tyskland og »Hausersekt« for mkvbd fremstillet i Østrig, for så vidt:
- de er fremstillet af druer, der er høstet i dén bedrift, herunder producentsammenslutninger, hvor producenten i henhold til afsnit D, punkt 4, foretager vinframstillingen af druer bestemt til framstilling af mkvbd
 - de markedsføres af den i første led omhandlede producent og frembydes med etiketten, hvorpå bedriftens navn, druesorten og årgangen er anført.

I gennemførelsesbestemmelserne kan der fastsættes yderligere betingelser for anvendelsen af benævnelsen »Winzersekt« og for anvendelsen af tilsvarende benævnelser på andre fællesskabssprog. Efter samme fremgangsmåde kan en medlemsstat få tilladelse til at indføre særlige og navnlig mere restriktive bestemmelser.

De benævnelser, der er omhandlet i de foregående afsnit, må kun anvendes på originalsproget

- b) »crémant« for mkvbd:
- som den medlemsstat, hvor framstillingen finder sted, tildeler denne benævnelse, idet benævnelsen er forbundet med det bestemte dyrkningsområde
 - som er fremstillet af most, der er opnået ved presning af druer — hele druer, når det drejer sig om hvide mkvbd — dog højst 100 l for 150 kg høstede druer
 - med et maksimalt indhold af svovldioxid på 150 mg/l
 - med et sukkerindhold på under 50 g/l,
- og
- som er fremstillet under overholdelse af de eventuelle særlige supplerende regler, som den medlemsstat, hvor framstillingen har fundet sted, har fastsat for deres framstilling og betegnelse.

Uanset første led kan producenter af mkvbd, som den pågældende medlemsstat ikke har tildelt betegnelsen »crémant« i henhold til nævnte bestemmelse, fortsat anvende denne betegnelse på betingelse af, at de traditionelt har anvendt den i mindst ti år inden den 1. juli 1996.

Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor den har anvendt denne undtagelse.

7. Årgangen kan kun angives for at supplere betegnelsen for:

- en mkvbd
 - en mousserende kvalitetsvin
- eller
- en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland, såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene i bilag V, afsnit I, eller i bilag VI, afsnit K.

Angivelse af årgangen er kun tilladt, såfremt mindst 85% af de til framstillingen anvendte druer er høstet i det pågældende år, idet der ses bort fra de produkter, der er indeholdt i tirage- og ekspeditionslikøren.

Medlemsstaterne kan dog for de på deres område fremstillede mkvbd foreskrive, at årgangen kun må angives, hvis produktet udelukkende er fremstillet af druer høstet i løbet af det pågældende år, idet der ses bort fra de produkter, der er indeholdt i tirage- eller ekspeditionslikøren.

8. Angivelse af et oplysning vedrørende bedre kvalitet er kun tilladt for:
- en mkvbd
 - en mousserende kvalitetsvin
- eller
- en mousserende vin med oprindelse i et tredjeland, såfremt produktionskravene anses for at svare til kravene i bilag V, afsnit I, eller i bilag VI, afsnit K.
9. Angivelse af en medlemsstat eller af et tredjeland ved hjælp af landets navn eller af et deraf afledt adjektiv, kombineret med angivelse af den i afsnit D, punkt 2, omhandlede salgsbetegnelse må kun ske, såfremt produktet udelukkende hidrører fra druer, som er høstet og forarbejdet i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor produktet er fremstillet.
10. Betegnelsen for et i afsnit A, punkt 1, omhandlet produkt må kun suppleres med en oplysning eller et symbol, der henviser til en medalje eller præmie, der er opnået ved deltagelse i en konkurrence, eller en anden udmærkelse, dersom de er tildelt en bestemt mængde af det pågældende produkt af et officielt eller et i denne henseende officielt anerkendt organ.
11. Angivelserne »Premium« eller »Réserve« må kun anvendes til supplerig af:
- betegnelsen »mousserende kvalitetsvin«
- eller
- en af de i afsnit D, punkt 2, litra c), nævnte angivelser.
- Angivelsen »Réserve« kan eventuelt suppleres med en supplerende tilføjelse på betingelser, der fastlægges af producentmedlemsstaten.
12. Følgende kan om nødvendigt fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne:
- a) betingelserne for anvendelse:
- af den i punkt 8 omhandlede angivelse
 - af andre betegnelser vedrørende en fremstillingsproces end de i punkt 3 til 6 omhandlede
 - af betegnelser vedrørende særlige egenskaber ved de druesorter, som det pågældende produkt stammer fra
- b) en liste over de i litra a) omhandlede angivelser og betegnelser.

F. Sprog, som kan anvendes i etiketteringen

Angivelserne i:

- afsnit B anføres på et eller flere officielle fællesskabssprog, således at den endelige forbruger let kan forstå disse angivelser
- afsnit C anføres på et eller flere officielle fællesskabssprog.

For produkter, som bringes i omsætning på medlemsstaternes område, kan disse give tilladelse til, at angivelserne desuden anføres på et andet sprog end et officielt fællesskabssprog, når anvendelsen af dette sprog er traditionel og sædvanlig i den pågældende medlemsstat eller på en del af dennes område.

Dog gælder følgende:

- a) for mkvbd eller mousserende kvalitetsvin anføres
- navnet på det bestemte dyrkningsområde som omhandlet i afsnit B, punkt 4, andet led

— navnet på en anden geografisk enhed som omhandlet i afsnit E, punkt 1

udelukkende på det officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område fremstillingen har fundet sted; for så vidt angår de af de ovennævnte produkter, der er fremstillet i Grækenland, kan disse angivelser gentages på et eller flere andre officielle fællesskabssprog

b) for produkter med oprindelse i tredjeland:

— er anvendelsen af et officielt sprog i det tredjeland, hvor fremstillingen har fundet sted, tilladt, såfremt de i afsnit B, punkt 1, nævnte angivelser desuden anføres på et officielt fællesskabssprog

— kan oversættelsen til et officielt fællesskabssprog af visse af de i afsnit C nævnte angivelser fastlægges ved gennemførelsesbestemmelserne

c) for produkter, der har oprindelse i Fællesskabet, og som er bestemt for eksport, kan de i afsnit B, punkt 1, omhandlede angivelser på et officielt fællesskabssprog gentages på et andet sprog.

G. Præsentation

1. De i afsnit A, punkt 1, nævnte produkter må kun opbevares med henblik på salg eller bringes i omsætning i glasflasker, som

a) er lukket ved hjælp af:

— en champagnerprop af kork eller andre materialer, som det er tilladt at bringe i berøring med levnedsmidler, holdt på plads med en fastholdelsesanordning og eventuelt dækket med en skive og forsynet med en folie, som dækker hele proppen og helt eller delvis flaskehalsen

— en anden passende lukkeanordning, når det drejer sig om flasker med et nominelt indhold på højst 0,20 liter, og

b) er forsynet med etikettering i overensstemmelse med denne forordning.

Den i første afsnit, litra a), første og andet led, nævnte lukkeanordning må ikke være forsynet med en kapsel eller en folie, som er fremstillet på grundlag af bly.

For de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter, der fremstilles ved eftergæring på flaske, jf. afsnit E, punkt 3 og 4, kan der dog for mousserende vin, der endnu er under fremstilling, og som er lukket med en midlertidig prop og ikke etiketteret

a) fastsættes undtagelser af produktionsmedlemsstaten, såfremt den pågældende vin:

— er bestemt til at blive mkvbd

— kun handles mellem producenter inden for det pågældende bestemte dyrkningsområde

— er forsynet med et ledsagedokument

og

— underkastes særlige kontrolforanstaltninger

b) indrømmes undtagelser indtil den 31. december 2001 til producenter af mousserende kvalitetsvin, der udtrykkelig har tilladelse fra den pågældende medlemsstat, og som overholder de betingelser, medlemsstaten har fastsat navnlig med hensyn til kontrol.

Inden den 30. juni 2000 forelægger de pågældende medlemsstater Kommissionen en rapport om sådanne undtagelser. Kommissionen kan i givet fald fremsætte forslag med henblik på forlængelse af undtagelsesordningen.

2. På betingelser, der skal fastsættes, må aftapning på flasker til mousserende vin eller flasker af lignende type, der er forsynet med en lukkeanordning som omhandlet i punkt 1, litra a), med henblik på salg, omsætning eller eksport, kun finde sted for så vidt angår:

— produkter som omhandlet i afsnit A, punkt 1

- drikkevarer, der traditionelt aftappes på sådanne flasker, og:
 - som svarer til definitionerne på perlevin eller perlevin tilsat kulsyre, jf. bilag I, punkt 17 og 18 eller
 - som er fremstillet ved alkoholgæring af frugt eller en anden landbrugsråvare, bl.a. de produkter, der er nævnt i bilag VII, afsnit C, punkt 2, og de produkter, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter⁽¹⁾
 - som har et virkeligt alkoholindhold udtrykt i volumen på højst 1,2 % vol.
 - produkter, der uanset aftapning på sådanne flasker ikke vil kunne skabe forvirring eller vildlede forbrugerne med hensyn til produktets art.
3. I det omfang reglerne om etikettering ikke er fastsat i dette bilag, kan de fastsættes ved gennemførelsesbestemmelserne, navnlig for så vidt angår:
- a) etiketternes placering på beholderne
 - b) etiketternes mindstemål
 - c) fordelingen af de enkelte dele af betegnelsen på etiketterne
 - d) størrelsen af typerne på etiketterne
 - e) anvendelsen af symboler, illustrationer eller mærker.
4. Når emballagen for et produkt, som er omhandlet i afsnit A, punkt 1, er forsynet med en eller flere angivelser vedrørende det emballerede produkt, skal disse være i overensstemmelse med denne forordning, jf. dog punkt 5.
5. Når beholdere, der indeholder et produkt, som er omhandlet i afsnit A, punkt 1, udbydes til salg til den endelige forbruger i en emballage, skal denne være etiketteret efter bestemmelserne i denne forordning.

Der vedtages regler, som skal forhindre en for streng behandling af særlige emballager, der kun indeholder små mængder af de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter, alene eller sammen med andre produkter.

H. Mærker

1. Når betegnelse, præsentation og reklame vedrørende de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter suppleres med mærker, må disse mærker ikke indeholde ord, dele af ord, symboler eller illustrationer:
- a) der er af en sådan art, at de kan give anledning til forvekslinger eller vildlede de personer, til hvem de er rettet, jf. forordningens artikel 48, eller
 - b) som kan forveksles med hele eller dele af betegnelsen for en bordvin, en kvalitetsvin fra et bestemt dyrkningsområde, herunder en mkvbd eller en importeret vin, hvis betegnelse er omfattet af fællesskabsbestemmelser, eller med betegnelsen for et andet i afsnit A, punkt 1, omhandlet produkt eller som er identiske med betegnelsen for et sådant produkt, uden at en sådan betegnelse eller præsentation er tilladt for de produkter, der er anvendt til fremstilling af cuvée af den pågældende mousserende vin.
2. Uanset punkt 1, litra b), kan indehaveren af et vitterligt kendt mærke, der er registreret for et af de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter, og som indeholder ord, der er identiske med navnet på et bestemt dyrkningsområde eller med navnet på en geografisk enhed, der er mindre end et bestemt dyrkningsområde, selv om han efter punkt 1 ikke har ret til dette navn, forsat anvende et sådant mærke, hvis det svarer til den oprindelige

⁽¹⁾ EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.

indehavers identitet eller til identiteten af den person, der oprindeligt har lagt navn til det pågældende produkt, forudsat at mærket er blevet registreret mindst 25 år inden producentmedlemsstatens officielle anerkendelse af det pågældende geografiske navn i overensstemmelse med forordningens artikel 54, stk. 4, for så vidt angår kvbd, og forudsat at mærket faktisk er blevet anvendt uafbrudt siden.

Mærker, som opfylder betingelserne i første afsnit, må ikke hindre brugen af navne på geografiske enheder, når navnene anvendes til betegnelse af en kvbd.

I. Almindelige bestemmelser

1. Med forbehold af afsnit F, punkt 1, tillader en medlemsstat betegnelser og præsentation for de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter, der har oprindelse i andre medlemsstater og er bragt i omsætning på dens område, såfremt de opfylder fællesskabsbestemmelserne og i henhold til denne forordning er tilladt i den medlemsstat, hvor produkterne er fremstillet.
2. Betegnelsen og præsentationen af de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter samt reklame for disse produkter må ikke angive, indebære eller antyde, at det pågældende produkt er en mousserende vin.
3. Salgsbetegnelserne i afsnit D, punkt 2, forbeholdes de i afsnit A, punkt 1, omhandlede produkter.

Medlemsstaterne kan dog i overensstemmelse med den lovgivning, der var gældende den 29. november 1985 tillade anvendelsen af udtrykket »mousserende vin« i sammensatte benævnelser som betegnelse for en drikkevare, der henhører under KN-kode 2206 00 91, og som er fremstillet ved alkoholgæring af en frugt eller af en anden landbrugsråvare, når der er tradition for anvendelse af disse sammensatte benævnelser.

4. De i punkt 3, andet afsnit, nævnte sammensatte benævnelser anføres på etiketten med bogstaver af ens type og farve og tilstrækkelig store til, at de let kan skelnes fra de øvrige angivelser.
5. Mkvbd må kun bringes i omsætning, hvis navnet på det bestemte dyrkningsområde, som de har ret til at bære, er anført på proppen, og hvis flasken er forsynet med en etiket, allerede når den forlader fremstillingsstedet.

For så vidt angår etiketteringen kan der dog indrømmes undtagelser, såfremt der sikres passende kontrol.

6. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til punkt 5; det samme gælder undtagelsesbestemmelserne vedrørende anførelse på proppen som omhandlet i punkt 5, første afsnit, i de tilfælde hvor en mousserende vin ikke godkendes som en mkvbd ved den kompetente myndigheds kontrol.
-